

OTKUPLJENJE U RIMLJANIMA POSLANICI

POUKA ZA MLADE

juli, avgust, septembar 2010.

Sadržaj:

1. Apostol Pavle i Rim	4
2. Jevreji i neznabošci	13
3. »Jer svi sagrešiš«	22
4. Opravdani verom	31
5. Opravdanje i zakon	40
6. Tumačenje vere	49
7. Pobjeda nad grehom	58
8. Čovek u Rimljanima 7	67
9. Sloboda u Hristu	76
10. Otkupljenje za Jevreje i neznabošce	85
11. Izabrani po blagodati	94
12. Ljubav i zakon	103
13. Sve ostalo je komentar	112

OTKUPLJENJE U RIMLJANIMA POSLANICI, Grupa autora
Broj 3/2010.

Priprema:

Hrišćanska adventistička crkva, Odeljenje za subotnu školu

Odgovara:

Igor Bosnić

Saradnici na ovom izdanju:

Tamara Babić i Mirjana Đerić

Izdaje:

A. K. PREPOROD, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski,
11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca priprema mr Radomir Grujić

Štampa:

»Preporod«, Beograd, 2010.

Tiraž: 350

Na osnovu mišljenja Republičkog sekretarijata za kulturu SRS broj 413–133/72–02
od 19. III 1973. godine oslobođeno plaćanja osnovnog poreza na promet

Kako da dobijete najviše iz biblijske pouke za mlade

Činjenice koje treba da znate

Biblijske pouke za mlade zasnovane su na uverenju da je Božja reč sila koja menja i da je grupno proučavanje važan način dobijanja te sile. Svrha biblijskih pouka za mlade je da se mladim adventistima sedmog dana pruži sredstvo za predano proučavanje zajedničkih tema o kojima će moći da razgovaraju svake sedmice u subotnoj školi. Mnogi koji proučavaju biblijske pouke za odrasle otkrivaju da ovo izdanje za mlade obogaćuje proučavanje biblijskih pouka jer one obrađuju iste teme i zato mogu da posluže kao dodatno gradivo.

Četiri stotine mladih adventista učestvuje u pisanju biblijskih pouka za mlade svake godine. Široki izbor i povremeno ponavljanje sadržaja odražava veliku raznolikost njenih pisaca širom sveta i kako oni pojedinačno doživljavaju temu koju proučavaju. Štampa se oko 70.000 primeraka biblijske pouke za mlade.

Smernice za proučavanje

1. U molitvi otvorite svoj um za vođstvo Svetog Duha dok proučavate.
2. Biblijski izvori na kojima se zasniva pouka za određenu sedmicu štampani su boldiranim slovima u delu pouke nazvanom »Logos«. Pročitajte sve tekstove.
3. Biblijski izvori za određenu sedmicu obično su podeljeni na delove na stranicama »Logosa«. Pri proučavanju ovih delova pažljivo pročitajte biblijske tekstove koji se nalaze pored naslova pre nego što pročitate komentare ispod tih naslova.
4. Čitajte druge delove tokom sedmice sa stanovišta koje ste stekli na temelju ličnog proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imajte na umu ciljeve pojedinih delova biblijskih pouka:
 - »Uvod« – oblikovan tako da podstakne vaše interesovanje i usmeri razmišljanje na temu sedmice.
 - »Logos« – vodič za direktno proučavanje biblijskih tekstova za tu sedmicu.
 - »Svedočanstvo« – stavovi Elen Vajt u odnosu na temu pouke.
 - »Dokazi« – pristup pitanjima koja su postavljena u pouci s istorijskog, naučnog, filozofskog ili teološkog stanovišta.
 - »Primena« – kako da misli izložene u pouci primenite u svakodnevnom životu.
 - »Razumevanje« – lični stavovi u odnosu na pouku, a svrha je da podstakne na dalje razmišljanje i razgovor.
 - »Istraživanje« – obaveštava čitaoca o mnoštvu podsticajnih, kreativnih načina za istraživanje teme sedmične pouke.

Biblijske pouke za mlade i Crkva: Biblijska pouka za mlade je odobrena od strane Generalne konferencije. Ona podržava verovanja Crkve adventista sedmog dana. Ipak, njen sadržaj ne treba smatrati službenim izjavama crkve.

Pouka 1

Od 26. juna do 2. jula 2010.

Apostol Pavle i Rim

»Prvo dakle zahvaljujem Bogu svojemu kroz Isusa Hrista za sve vas što se vera vaša glasi po svemu svetu«
(Rimljanima 1,8)

26. jun 2010.

ARHAIČNE REČI - MODERNO ZNAČENJE

UVOD (*Rimljanima 1,1-8*)

Su

Pavle, veliki apostol, misionar i propovednik Isusovog jevanđelja, imao je plan i nadu koji su mu ležali na srcu. Plan je bio da se tek osnovana hrišćanska crkva učvrsti u Rimu i da postane kapija za širenje jevanđelja po Italiji i Španiji.¹

U vreme apostola Pavla, Rim je bio metropola tadašnjeg sveta, omiljena putna destinacija za sve koji su živeli u Rimskom carstvu. Pavlova služba se uglavnom odvijala na mestima na kojima Isus nije propovedao (Rimljanima 15,20), u skladu sa rečima Pisma iz Knjige proroka Isaije 52,15: »Jer će videti što im nije kazivano i razumeće što nisu slušali« (Rimljanima 15,21).

Kada je došao u Korint, Pavle je imao vremena da razmisli o svojim planovima za propovedanje u Rimu, i upravo ovde je napisao Poslanicu Rimljanima, sa ciljem da pripremi teren za svoju buduću posetu.² Pavle nije pisao samo s namerom da uspostavi saradnju sa hrišćanima u Rimu već i da jasno formuliše osnovne principe jevanđelja Isusa Hrista, kao i svoj stav u pogledu glavnih tačaka neslaganja između jevrejskih i neznabožičkih crkava tog vremena.

Iako je Pavlova poslanica pisana specijalno za hrišćansku crkvu u Rimu, njena poruka ima i danas ogroman značaj za naš lični hrišćanski put. Crno-bele izjave unutar ove poslanice opisuju karakter pravog hrišćanina koji je nanovo rođen vodom i Duhom (Jovan 3,5).

Pokazano nam je da treba »u novom životu da hodimo« (Rimljanima 6,4), znajući da je naš »stari čovek« razapet (stih 6). Rečeno nam je da mi to možemo »uzdajući se u ovo isto da će onaj koji je počeo dobro delo u vama dovršiti ga tja do dana Isusa Hrista« (Filipljanima 1,6).

Bez obzira na jezik, zemlju ili rasu, u ovoj prastarjoj poslanici nalazimo poruke koje možemo primeniti u svom sopstvenom životu, da nam pomognu da postanemo slični hrišćanima koje je Pavle opisao u Rimljanima 1,8: »Prvo dakle zahvaljujem Bogu svojemu kroz Isusa Hrista za sve vas što se vera vaša glasi po svemu svetu.« Čitajući uz molitvu jednu od najpotpunijih objava Pavlove vere, pisanih pod nadahnućem Svetoga Duha, možemo još više otvoriti svoje oči i srce punini života u Isusu Hristu.

Monik Džonson, Kijev, Ukrajina

¹ *Apostolska crkva - Hristovim tragom*, str. 261

² Isto

Ljubav prema ljudima (Dela 28,17-31; Rimljanima 3,9; Rimljanima 15)

Mnogi veruju da je Poslanica Rimljanima napisana »u Korintu, za vreme Pavlovog tromesečnog boravka u tom gradu, tokom njegovog trećeg misionarskog putovanja«¹, pre njegove posete Rimu. On piše dvema različitim grupama u Rimu: hrišćanskim vernicima i skeptičnim Jevrejima. Ipak, njegova poruka je ista: »Spasenje verom u Isusa Hrista.«

Pavle je bio duboko vezan za svoje jevrejsko nasleđe i, pre svog čuvenog obraćenja, neumorno se borio protiv rane hrišćanske crkve. Ali, kada su njegove oči bile otvorene za Hristovu ljubav, ne samo prema njemu lično nego prema celom svetu, njegova misija se proširila toliko da je obuhvatila sve ljude. U Pavlovom slučaju, ova ljubav prema ljudima protezala se ne samo na hrišćanske vernike nego i na njegov narod, Jevreje. Veliki deo Poslanice Rimljanima obraća se onima koje je Bog izabrao, rukopoložio i odvojio.

Međutim, tokom ovog putovanja, koje je ujedno i njegovo poslednje misionarsko putovanje, Jevreji su podigli bunu u Jerusalimu, optužujući ga da otpađuje narod od judaizma. Pavle je bio uhapšen i zatvoren. Ipak, njegovo srce je još uvek žudelo za njegovom jevrejskom braćom i sestrama: »Pavle u svom pismu otvoreno izražava veliku ličnu zainteresovanost za dobro Jevreja. Još od vremena svoga obraćenja čeznuo je da pomogne svojoj jevrejskoj sabrači da jasno shvate evanđeosku poruku. Sam je izjavio: 'Želja je mojega srca i molitva Bogu za spasenje Izraelja!'«²

Na svojim putovanjima, Pavle je svedočio, služio i propovedao različitim ljudima. Svaki put, on bi im ukazivao na dom, na nebo i na Spasitelja.

Velika ideja (Rimljanima 1; Rimljanima 8; Efescima 1)

Nije važno ko ste. Hristos vas voli i umro je za vas. Pavle je voleo da propoveda ovu jednostavnu vest. Doduše, bilo je tu mnoštvo detalja koje je on potanko analizirao sa onima koji su bili spremni da slušaju, ali osnovna ideja je bila jednostavna: spasenje jedino kroz Isusa Hrista. To je ideja koja ga je odvela u Rim. Ovo je bila poruka koju je propovedao kada je ljutita gomila Jevreja podigla bunu u Jerusalimu. Ovo je bila poruka koju je propovedao tokom svog poslednjeg misionarskog putovanja. Kuda god je Pavle išao, ljudi su, zahvaljujući njemu, bili privučeni njegovom Spasitelju. »Velika istina o opravdanju verom tokom svih vekova, služila je kao moćni svetionik koji je pokajane grešnike usmeravao prema putu života.«³

Jedna od Pavlovih osobina ogledala se u tome što je imao srce učitelja. S kim god da je bio, on je želeo ne samo da ga pouči nego i da mu *pokaže* Isusa Hrista. Toliko je to želeo, da je bio spreman da govori satima - ponekad celu noć - samo da bi objavio veliku ideju: o Božjoj neuništivoj ljubavi prema nama.

1 The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 467.

2 Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 261.

3 Isto, str. 261.

Poslanica Rimljanima je protkana vezama sa Starim Zavetom. Oslanjajući se na svoje jevrejske korene, Pavle uspeva da poveže istoriju i veru svog naroda sa porukom o Isusu Hristu.

Otvorena vrata (Rimljanima 3,21-31; Efescima 1; Filibljanima 1)

Rim, kao centar sveta toga vremena, otvarao je vrata. Kada je Pavle govorio, ljudi su slušali. Reči koje je govorio o Isusu Hristu i o spasenju ponuđenom kroz Njegovu krv doticale su srca ljudi, kuda god bi išao. Svuda gde bi se našao otvarala su se vrata, očigledno pripremljena Duhom Svetim, za propovedanje onima koji su bili željni da slušaju o Isusovoj otkupljujućoj blagodati.

Važan aspekt Poslanice Rimljanima je poruka apostola Pavla da jevanđelje treba da obuhvati i neznabošce. »U svom pismu Rimljanima, Pavle objašnjava velika evanđeoska načela. Iznosi svoj stav o velikim pitanjima o kojima su raspravljale i crkve obraćenika iz judaizma, ali i onih iz neznaboštva i pokazuje da su nade i obećanja, koja su se nekada odnosila posebno na Jevreje, sada ponuđena i neznabošcima.«¹ Trenutak je bio od suštinske važnosti i Pavle je želeo da bude siguran da je njegova poruka jasna. Njegova jedina želja bila je da, bez obzira ko će čitati ovu poslanicu - grupa vernika u Rimu 61. godine posle Hrista, ili vi i ja u 21. veku – svako može da dobije živu sliku spasenja kroz Hrista i da Ga prihvati.

Pouke za budućnost (Rimljanima 16)

Mogli bismo da se zapitamo kako je Pavle poznao toliko ljudi u Rimu pre nego što je tamo stigao, ali njegova poslanica u 16. poglavlju to razjašnjava: on je bio deo tima. Pavlova služba podrazumevala je obučavanje različitih ljudi koji su putovali i radili zajedno s njim – da bi svako od njih mogao da pomogne radu misije i širenju vesti o spasenju.

Crkva u Rimu (Rim. 16,3-16) bila je produžetak njegovog tima, i on je bio oduševljen i samom idejom da će provesti neko vreme s njima. Ali, Pavlovo poučavanje se ne zaustavlja na tome. Stihovi 17-20 izražavaju osećanja nekoga ko se očinskim srcem stara o svojoj deci - »čuvajte se... uklonite se... radujem se za vas.«

Konačno, on zaokružuje svoje pismo Rimljanima šaljući pozdrave od onih koji su u tom trenutku radili zajedno s njim (stihovi 21-24). Ponovo su njegove reči pune ohrabrenja, hvale i radosti - reči pravog učitelja koji okuplja učenike oko sebe.

Svaka Pavlova reč i delo su usredsređeni na rast učenika Isusa Hrista - ljudi spremnih da napreduju u Isusu Hristu i da unapređuju Njegovo carstvo.

ODGOVORITE

1. Kako se možete poistovetiti s Pavlovom ljubavlju prema ljudima i njegovom čežnjom za nebom?
2. Kakvu sigurnost i ohrabrenje nalazite za sebe u Rimljanima 1,16.17?
3. Pavle je bio timski igrač. Kako možete njegove poruke iz 16. glave primeniti na svoj život?

1 Isto, str. 261.

U zoološkom vrtu, sloboda jedne životinje sputana je kavezom. Ona se zato bori da se oslobodi, čak i ako je hrane i brinu se o njoj. Isto tako, većina ljudi čezne da se oslobodi svoje grešne prirode. Ali samo Isus može da nas oslobodi iz »kaveza«. Pavle razmatra predmet grešnosti i Božje blagodati koja je pokriva. Sloboda od osude greha je osnovna teza u Rimljanima 8, 1-17, koju on pokušava da objasni crkvi u Rimu. Pošto je grešno telo slabo, ono ne može da ispuni pravedne zahteve zakona. Osuda je, stoga, neizbežna (Rimljanima 8,1-4). A onda on kaže da je Božja blagodat dovoljna da spase čovečanstvo.

Grešna priroda je kavez u kome su ljudi zarobljeni.

»U promeni koja nastaje kada se duša potčini Hristu nalazi se najuzvišeniji smisao slobode. Isterivanje greha je delo same duše. Istina, nemamo sile da se sami oslobodimo sotonine vlasti, ali kada želimo da se oslobodimo greha, i u svojoj velikoj potrebi zavapimo za silom koja je izvan i

iznad nas, snage duše povezuju se sa božanskom silom Svetoga Duha... Jedini uslov koji omogućava čovekovu slobodu postoji u jedinstvu sa Hristom.«¹

Ova sloboda je jedna od mnogih čudesnih prednosti koje dobijamo kada dopustimo Isusu da preuzme brigu za naš život. »Duša u kojoj Hristos stanuje je čista, očišćena od svakog greha. Evanđeoski plan se u njoj ostvaruje u svoj svojoj slavi, punini i savršenstvu. Primanje Spasitelja donosi savršen mir, savršenu ljubav i savršenu sigurnost.«²

Ovaj »savršen mir« je još jedna prednost, koju nam donosi dopuštanje Isusu da preuzme brigu za naš život; i dokle god On boravi u nama, zidovi grešne prirode ostaju srušeni. Njegova prisutnost u našem životu slabi njenu moć. Mi »nismo predmet Božjeg gneva; nema osude nad nama«.³

Treća prednost dopuštanja Isusu da preuzme brigu za naš život jeste to što bivamo usvojeni u Božju porodicu (Rimljanima 8,14-17). »Grešnik mora doći Hristu u veri... položiti svoje grehe na Nosioca greha i primiti Njegovo oprostjenje... Na taj način, Hristova pravednost se pripisuje grešniku koji se kaje i veruje. On postaje član carske porodice, dete nebeskog Cara, naslednik Božji i sunaslednik sa Hristom.«⁴

Da, grešna priroda je kavez u kome su ljudi zarobljeni. Ali, Rimljanima 8, 1-17 nudi nam sigurnost slobode u Hristu.

Endrju Opis, Sidnej, Novi Južni Vels, Australija

1 Čeznja vekova, str. 401.

2 Poruka mladima, str. 98.

3 D. Martin Lloyd-Jones, Romans: An Exposition of Chapter 7:1-8:4: The Law – Its functions and Limits (Edinburgh, Great Britain: Banner of Truth, 1995), p. 260.

4 4. Selected Messages, book 1, p. 215.

Pavle opisuje sebe u Poslanici Rimljanima kao »slugu Isusa Hrista, pozvanoga apostola izabranoga za jevanđelje Božje« (Rimljanima 1,1). A on je to i bio. Rođen je u Tarsu, gradu blizu obale koja danas pripada Siriji, Libanu i Izraelu.¹ Bio je to trgovački centar sa različitim kulturama pomešanim unutar njegovih granica. To »je bio grad čije su ustanove najbolje i najpotpunije ujedinjivale osobenosti istoka i zapada.«²

U takvoj sredini, Pavle je bio izložen uticaju različitih kultura i pogleda na svet. Govorio je grčki, aramejski i latinski. Bio je učenik jevrejskog učitelja Gamaleila. Pavle je revnovao za jevrejsku veru i njegova radoznalost i oštroumnost omogućili su mu bolje poznavanje Svetog pisma nego što bi se očekivalo u njegovim godinama. Tako ga je, izgleda, i pre njegovog dramatičnog obraćenja (Dela 9), Isus izabrao i obučio, da širi jevanđelje među ljudima iz svih životnih sredina.

Posle svog obraćenja, Pavle postaje potpuno posvećen propovedanju jevanđelja neznabošcima i svakome s kim bi došao u dodir. Revnost koju je ovaj »sluga Hristov« ispoljavao u hrišćanstvu i uticaj koji je imao na one koji su ga okruživali, bio je izvanredan. (*Doulos*, grčki naziv za roba, prevodi se takođe i kao »sluga«.)³

Apostol Pavle je napisao trinaest poslanica Novog zaveta. Poslanica Rimljanima je jedna od njih, i u njoj se može naći najpotpuniji izraz vesti koju je propovedao.⁴ Poslanica je bila namenjena i Jevrejima i neznabošcima u Rimu, da bi pripremila teren za njegovu posetu crkvi, koju je želeo da ostvari na svom putu prema Španiji (Rimljanima 15,22-25). U ovoj poslanici, on u glavnim crtama opisuje ljudsku potrebu za spasenjem, novi život u Hristu, Božji plan za Izrael i hrišćansko ponašanje. Kroz celu poslanicu, provlači se tema o spasenju verom, a ne delima.

Pavle je revnovao za jevrejsku veru.

ODGOVORITE

1. Na koje načine vas je Bog pozivao? Kakvo znanje i talente posedujete, a koje možete upotrebiti u Njegovoj službi?
2. Kako možemo imati na umu da smo spaseni verom u Isusa?
3. Kako treba da se odnosimo prema ljudima oko sebe, dok s njima delimo radosnu vest?

Monik Oven, Kalamunda, Zapadna Australija

1 Thomas A. Davis, Romans for the Everyday Man (Washington, D. C.: Review and Herald, 1971), p. 11.

2 William M. Ramsay, The Cities of St. Paul (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1949), p. 88.

3 Thomas A. Davis, p. 14.

4 Special Edition Good News Bible (Canberra, Australia: Lion Publishing, 1979), pp. 1108, 1109.

VERA KOJA SVETLI!PRIMENA (*Rimljanima 1,17; Efescima 1,15-23*)

Ovog tromesečja, učićemo o veri apostola Pavla koja je svetlela nadaleko i naširoko. Ako je »vera... dokazivanje onoga što ne vidimo« (Jevrejima 11,1), kako je onda obznanjujemo? Isus je rekao: »Vi ste videlo svetu; ne može se

Otkrivena vera je podeljena vera.

grad sakriti kad na gori stoji. Niti se užije sveća i meće pod sud nego na svećnjak, te svetli svima koji su u kući. Tako da se svetli vaše videlo pred ljudima, da vide vaša dobra dela, i slave oca vašega koji je na nebesima« (Matej 5,14-16).

Da li ste ikada bili napolju po mračnoj noći i onda ugledali toplo sjajno svetlo u daljini? Kako ste se osećali kada ste ugledali to svetlo? Da li bi vam se svidelo da budete tako privlačni kao topla svetlost vatre u hladnoj mračnoj noći? Ima najmanje tri načina da dozvolite svojoj svetlosti da svetli i da učinite svoju veru delotvornom:

Izrazite zahvalnost. Čitajte Rimljanima 1,8. Život vere podrazumeva verovanje da je Bog svojom blagodaću obezbedio sve što vam je potrebno. Čitajte Filibljanima 4,19. Neka od bogatstava koja je Isusova blagodat obezbedila uključuju večni život, ljubav, mir i pobeđu nad grehom. Možemo zaista da predamo Njemu svoje brige i svoj bol i da Mu zahvaljujemo svakog trenutka za sve ono što je već obezbedio za nas i za ono što će još obezbediti.

Delite svoju veru sa drugima. Kada je Martin Luter otkrio lek za krivicu koja ga je opterećivala, svedočio je sa žarom koji ništa nije moglo da ugasi. Njegovo hrabro svedočenje o bogatstvu Božje blagodati učinilo je da iskra vere u njegovom srcu postane plamen probuđenja koji je zahvatio svet. Otkrivena vera je podeljena vera. Tražite od Boga da vam pokaže kako da delite blago Njegovog providenja s ljudima oko vas.

Imajte na umu koja je prava uloga zakona. Zakon nam pokazuje koliko nam je potrebna Božja blagodat. Međutim, držanje zakona nas nikada neće spasti. Jedino zahvaljujući delovanju Svetog Duha u nama, možemo poštovati zakon. Čitajte šta je Pavle pisao o tome u Efescima 2,8,9. Ne osuđujući druge (Mat. 7,1.2), treba da ih učimo da verom u Hrista mogu biti spaseni i da On hoće da obnovi svoj lik u njima.

ODGOVORITE

1. Koje još korake možete da preduzmete da biste živeli verom i tražili Božju blagodat u svom životu i životu ljudi s kojima svakodnevno kontaktirate?
2. Ako smo spaseni verom, kako treba da se odnosimo prema držanju Božjih zapovesti?

Liza Flečer, Tejlors Hil, Viktorija, Australija

SPASENJE BESPLATNO ZA SVEMIŠLJENJE (*Rimljanima 3*)

Neke hrišćanske denominacije zastupaju stav da ljudi, kako bi zadobili nebo, moraju da čine pokoru zbog svojih greha. Slično tome, Jevreji Isusovog vremena verovali su da će, pridržavajući se svojih običaja i zakona, zaraditi svoj put u nebo. Ova zabluda ih je sprečila da sagledaju zakon kao zakon ljubavi, da poveruju u Hrista kao Božjeg Sina i da priznaju da je prihvatanje Isusove žrtve na krstu kao njihove sopstvene, ono što uistinu spasava čoveka.

Međutim, u Poslanici Rimljanima, Pavle daje svima jasnu sliku o tome šta znači biti spasen. On tvrdi da je nemoguće izbrisati naše grehe držanjem zakona ili poštovanjem odredaba i pravila. To je moguće jedino ako Sveti Duh boravi u nama. Za nas je važno da se svakodnevno predajemo Božjem vođstvu. Spasenje možemo zadobiti jedino verom u Hristovu žrtvu za nas. Stoga moramo biti pažljivi da ne sputavamo veru drugih ljudi usredsređujući se na ono što se sme ili ne sme u religiji, umesto na radosnu vest da se do spasenja dolazi putem vere.

Jevrejski zakoni i društveni običaji takođe su sprečavali Jevreje da prihvate činjenicu da je Hristos došao da spase sve ljude. Oni su verovali da, kao izabrani narod, jedini imaju pravo na spasenje. Zbog toga su s visine gledali na sve druge. Mi smo takođe u opasnosti da na taj način zastranimo.

Pesma »Da li je iko čuje?« slikovito opisuje kako i mi možemo da zaboravimo da je spasenje namenjeno svima. Pesma govori o devojci koja je u nevolji i koja u crkvi traži prihvatanje, ljubav i nadu. Umesto toga, ona nalazi da se »osuda pomalja ispod svakog crkvenog tornja,« iz »uzvišenih pogleda uzvišenih ljudi,« koji »nisu u stanju da vide ništa osim njenog greha,« i koji je »nikada nisu zaista upoznali.«¹

Mi bi trebalo da prihvatimo svakoga ko dolazi u crkvu u potrazi za nečim dubljim, čak i ako izgleda kao veliki grešnik. Trebalo bi da im pokažemo istinsku ljubav i praštanje kojima je Bog obasuo svakoga od nas. Moramo biti pažljivi da ih ne osuđujemo zbog njihovog izgleda, porekla ili zbog njihove prošlosti. Treba da imamo na umu da je spasenje besplatno za sve koji prihvate Hrista.

ODGOVORITE

1. Kako biste preneli vest o spasenju verom nekome ko nikada nije čuo ovu istinu? Zašto same reči nisu dovoljne?
2. Kako možete da prenesete vest o spasenju verom nekome ko ne veruje u Boga, ili jednostavno nema visoko mišljenje o »organizovanoj religiji«?
3. Da li mislite da će samo hrišćani ili samo adventisti biti spaseni? Objasnite.

Aleksandra Marek, Sidnej, Australija

1 »Does Anybody Hear Her?« <http://www.sing365.com/music/lyric.nsf/Does-Anybody-Hear-Her-Lyrics-Casting-Crowns/9B1D3B00309E8B5A4825707700105E6A> (accessed July 14, 2009).

ZAKLJUČAK

Tokom cele Pavlove službe svesni smo hitnosti njegove poruke – biti ujedinen u Hristovom spasenju. Apostol Pavle je bio živi primer toga koliko je opasno staviti ljudska verovanja o tome kako treba slediti Hrista iznad onoga što je Isus govorio da treba da činimo. Nakon njegovog dramatičnog obraćenja na putu za Damask, Pavle je uvideo da nema razlike između Jevreja i neznabožaca, da našu veru treba propovedati širom celog sveta. On je voleo ljude i, mada je bio duboko vezan za svoje jevrejsko poreklo, snaga njegove misije bila je u njegovoj ljubavi prema svim ljudima, kao što je i njegov Učitelj voleo sve ljude dok je hodao ovom zemljom. I mi imamo šansu da delimo svoju veru sa svima, od poštaru do naših drugova iz razreda. Nemojte oklevati da podelite svoju veru s drugima. Vi ste važan deo tima Isusa Hrista. Spasenje je za svakoga!

RAZMISLITE

- Okupite grupu mladih i posetite neke druge mlade ljude. Pronađite ono što je zajedničko u vašoj veri u Hristovo spasenje i Njegov skori dolazak i napravite plan kako da svoju ljubav prema Isusu delite zajedno.
- Organizujte posetu lokalnoj javnoj kuhinji da biste služili beskućnicima. Tražite od Svetog Duha da vas uputi kako da započnete razgovor i govorite o svojoj ljubavi prema Isusu sa nekim od tih ljudi.
- Proučavajte prirodu da biste saznali koliko vrsta životinja živi zajedno u harmoniji. Proučavajte i one koje ne žive u harmoniji. To će vam takođe dati uvid u lepotu Božjeg plana za jedinstvo i »suprotnog« plana kome teži sotona.
- Pregledajući aktuelne vesti, bilo one u štampi ili na Internetu, uočite koja vrsta naslova zauzima najviše prostora. Da li ti naslovi govore o ljudima koji saraduju ili o ljudima koji se bore oko nečega? Pokušajte da nađete pozitivan članak o ljudima koji zajedno rade na nekom projektu.
- Napišite pismo budućim generacijama u kome iznosite svoje iskustvo u radu sa drugima na širenju jevanđelja. Ispričajte nekoliko anegdota o teškoćama koje ste imali i o tome kako vam je Bog pomogao da ih prevaziđete.
- Intervjuišite petoro ljudi tražeći im da definišu *jedinstvo*. Podelite te rezultate sa svojom porodicom ili subotnoškolskim razredom. Iznesite i svoju sopstvenu definiciju u kontekstu Poslanice Rimljanima 15,1-7.
- Koristeći vodene bojice ili flomastere, nacrtajte sliku jedinstva s kojom bi se, po vašem mišljenju, apostol Pavle složio, u kontekstu Poslanice Rim. 15, 1-7.

POVEŽITE

Max Lucado, *Life Lessons: The Book of Romans* (Nashville, Tenn.: W Publishing Group, 1996).

Stefani Jamniuk, *Vinipeg, Manitoba, Kanada*

Pouka 2

Od 3. do 9. jula 2010.

Jevreji i neznabošci

»Jer se zakon dade preko Mojsija,
a blagodat i istina postade od Isusa Hrista«
(Jovan 1,17).

Jedna od najčešćih zamerki koju mnogi ljudi upućuju adventistima je to da smo suviše strogi u pokoravanju Božjem zakonu. Zaista, ponekad izgleda kao da su vernici više zaokupljeni poslušnošću, nego ličnim odnosom sa svojim Spasiteljem. Jovan nam, međutim, pomaže da uspostavimo pravilan odnos između poslušnosti i ljubavi prema Hristu: »Jer je ovo ljubav Božja da zapo-

Mislili su da će im put biti lakši ako budu radili po svome.

vesti Njegove držimo; i zapovesti Njegove nisu teške« (1. Jovanova 5,3). Mi nismo poslušni da bismo bili spaseni. Poslušni smo Bogu zato što Ga volimo. A kada Ga zavolimo, uviđamo da su Njegove zapovesti razumne i da su za naše dobro.

Sledeći citat nam pomaže da bolje razumemo pobude koje stoje iza poslušnosti i neposlušnosti: »Ovaj zakon je prekršen na samom Nebu. Greh je potekao iz sebičnosti. Lucifer, heruvim zaklanjač, želeo je da bude prvi na Nebu.«¹

Bog je rekao Adamu i Evi da mogu da jedu sa svakog drveta u Edemskom vrtu, osim sa drveta poznanja dobra i zla. Kako je velikodušan bio Bog! Ali, oni su ipak izabrali da ne poslušaju.

Pošto se Bog nikad ne menja, On je podjednako velikodušan i prema nama. Njegove zapovesti se mogu primeniti na svaku kulturu i na svaki aspekt života. Relativno gledano, ima ih samo nekoliko i ako smo im poslušni, zaista možemo imati bolji život i dobar odnos sa svojim Stvoriteljem.

Sećam se da su, tokom godina koje sam provela u izviđačima, postojala pravila za svaku aktivnost - posebno za praćenje određene staze. Ali, nekima su ova pravila smetala. Mislili su da će im put biti lakši ako budu radili po svome. Zato su uništili znakove za praćenje staze, uvereni da će pobediti ako budu išli prečicama. Međutim, na njihovo čuđenje, njihov tim je stigao poslednji, jer nisu bili svesni skrivenih opasnosti duž tih prečica. Kasnije nam je vodič govorio o stazi ka nebu i o tome kako nam Božji zakon pomaže da sledimo tu stazu i čuva nas od opasnosti.

Čitajte 2. Knjigu Mojsijevu 20,1.2. Da li ste primetili da je Bog oslobodio Izrailj iz ropstva, a onda im je dao svoj zakon? »Isto tako, Hristos nas jevanđeljem oslobađa iz ropstva greha (Jovan 8,34-36; 2. Petrova 2,19), da bismo mogli da držimo Njegov zakon...«² Ove sedmice ćemo naučiti više o tome kakvu ulogu u našem životu ima zakon Deset zapovesti i ostala starozavetna pravila i propisi.

Stefani Loriezo, Takuling, Bakolod Siti, Filipini

1 Čeznja vekova, str. 9.

2 The SDA Bible Commentary, vol. 1, p. 602.

Poruka apostola Pavla bila je nezamisliva iz nekoliko razloga. Prvo, bila je to izdajnička misao da bi Jevreji mogli biti odbačeni kao Božji izabrani narod. Dalje, bila je tu ideja da je Mesija mogao da dođe, a da ga oni ne prepoznaju. Konačno, misao da bi otkupljenje moglo biti utemeljeno na nečem drugom, osim na zakonu, delovala je jeretički.

Mnogi Jevreji nisu mogli da prihvate Pavlovu poruku, ni po jednom osnovu. Njega to nije nimalo iznenadilo. U priči o njegovom životu, možete ga videti kao Jevrejina koji se i sam bori sa sva tri aspekta svoje poruke.

Prvo, tu je pitanje vere. Čitajte Filibljanima 3,6.7. Njega su »vidljivi dokazi božanske podrške mučeniku (Stefanu) naveli da posumnja u pravednost optužbe, koju je podigao protiv Isusovih sledbenika.«¹

Zatim, tu je predmet vere. Pavle je morao da prihvati da je Isus Mesija. Otkrivenje na putu za Damask uverilo ga je u to. »Savle je sada zasigurno znao da je obećani Mesija, u liku Isusa iz Nazareta, zaista došao na svet.«²

Konačno, tu je bio narod vere. Možda je najteže za prihvatanje bilo to da su Jevreji izgubili svoj poseban status pred Bogom. Ovo objašnjava njegovo navaljivanje da se vrati u Jerusalim kasnije, tokom svoje službe. Čitajte Dela 21,13.

Danas bi neki vernici Adventističke crkve hteli da se mi vratimo obeležjima judaizma, naročito kada je reč o svetkovanju određenih praznika povezanih sa žrtvenim sistemom. Izvući pouke iz tih praznika je jedno, ali svetkovati ih u cilju spasenja, ili da bi se ugodilo Bogu, nešto je sasvim drugo. Kao i Pavle, mi moramo da odvojimo večni zavet zasnovan na Božjem zakonu ljubavi i sekundarni zavet zasnovan na naročitom sporazumu sa određenom grupom ljudi. Usredsređenost na (1) držanje zakona i na (2) obrede, dovelo je Jevreje dotle da su odbacili Kneza Ljubavi. Te dve stvari nisu jevanđelje. Pavle je razumeo da je vera uvek od suštinskog značaja. »Jer šta govori Pismo? 'Verova Avram Bogu i primi mu se u pravdu'« (Rimljanima 4,3). Oni koji su u iskušenju da se vrate jevrejskim obredima kao sredstvu spasenja, treba ozbiljno da proučavaju spise apostola Pavla, jer je on živio i u jevrejskom i u neznabožačkom svetu.

ODGOVORITE

1. Koja misija je bila prva: Božji poziv svim ljudima, ili Njegov poziv Jevrejima?
2. Zbog čega poziv Jevrejima nije negirao Božji poziv celom čovečanstvu?
3. Koji činioci pomažu da čovek bude otvoren za odnos sa Bogom?

Daglas Hosking, Viliams Lejk, Britiš Kolumbija, Kanada

1 Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 77.

2 Isto, str. 79.

MOJSIJEV ZAKON I BOŽJE USVAJANJELOGOS (*Matej 19,16-22; Dela 15,1-29; Galatima 1,1-12; Jevrejima 8,6*)

Među običajima koje je Božji narod u Starom Zavetu usvojio i praktikovao, nalazili su se i oni zapisani u zakonu poznatom kao Mojsijev. Ovi zakoni, koji se nalaze u 3. i 5. Mojsijevoj, uključuju odredbe koje se tiču svete službe u šatoru od sastanka, građanske zakone i zakone zdravlja. Obrezanje se često smatralo delom ovog skupa zakona, iako je mnogo pre tog vremena jevrejskom narodu naloženo da obrezuje mušku decu kao znak da su oni predstavnici pravog Boga (1. Mojsijeva 17,1-14). Kao i sve druge odredbe Mojsijevog zakona, obrezanje je upražnjavala svaka sledeća generacija Jevreja.

Mojsijev zakon i obraćeni neznabošci (Dela apostolska 15,1-29)

Neke crkvene vođe (možda fariseji, vidite stih 5), verovali su da bi, spasenja radi, neznabošci obraćeni u hrišćanstvo trebalo da se obrezuju: »Ako se ne obrežete po običaju Mojsijevu, ne možete se spasti« (Dela 15,1). Pavle i Varnava su se, međutim, snažno suprotstavili tome, kao i Petar. Čitajte njegov vatreni govor u stihovima 7-11. Tako su oni, zajedno sa još nekim vernicima, sazvali Sabor apostola i starešina u Jerusalimskoj crkvi. Nakon rasprave, odlučeno je da se Pavle i Varnava, zajedno sa nekim vernicima iz Jerusalima, vrate u Antiohiju sa pismom koje sadrži pregled uslova koje vernici iz neznaboštva treba da ispune. Ovi uslovi su obuhvatali sledeće: »Da se čuvate od priloga idolskih i od krvi i od udavljenoga i od bluda« (stih 29). Obrezanje nije bilo na listi.

Isti problem se pojavio kada je Pavle poveo sa sobom Tita u Jerusalim. Pošto je Tit bio Grk, neki hrišćani iz jevrejstva smatrali su da on treba da bude obrezan. Međutim, Pavle je još jednom pokazao kako se čvrsto drži uverenja da obrezanje nije neophodno za spasenje (Galatima 2,1-5).

Pavle protiv iskrivljene vesti (Galatima 1,1-12)

Posle svog prvog misionarskog putovanja, apostol Pavle je putovao u Galatiju. Na tom putu pratili su ga mnogi hrišćani iz jevrejstva koji su verovali da obraćenici iz neznaboštva, da bi bili spaseni, treba da poštuju izvesne starozavetne običaje, kao što je obrezanje. Njihovo otvoreno suprotstavljanje zbunilo je Galate, i to je imalo za posledicu da su mnogi postali prilično legalisti u svojim verovanjima. Zbog toga im je apostol Pavle napisao pismo, koje je nama danas poznato kao Poslanica Galatima.

U Galatima 1,4 »Pavle ponovo iznosi veliku istinu da je Isus, svojom otkupiteljskom žrtvom, obezbedio izbavljenje za sve koji Ga budu prihvatili. Svaki pokušaj da se pobjeda nad zlom ovog sveta postigne sopstvenim naporima, u suprotnosti je sa Božjom voljom. Ako Galati nastave da se drže svog legalizma, oni se ne mogu nadati ni sadašnjem oslobođenju od greha, niti ulasku u buduće bezgrešno carstvo.«¹

¹ The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 938.

Učitelj koji spasava (Matej 19,16-22; Jev. 8,6)

Bogati mladić iz Jevandelja po Mateju 19,16-22, mislio je da može biti spasen na osnovu dobrih dela koja je činio. Ipak, kada mu je Bog rekao da proda sve što ima i da podeli siromašnima, on nije mogao da natera sebe da to učini. To je pokazao njegovu sebičnu prirodu i to da je on, u stvari, obožavao svoje bogatstvo umesto Boga.

Ali, ako se spasavamo blagodaću kroz veru, zašto Isus kaže ovom mladiću da drži zapovesti, ako želi večni život (stih 17)? »To je volja Božja da čovek odražava Njegov karakter, a Njegov karakter se može sažeti u jednu reč 'ljubav' (1. Jovanova 4,7-12). Da bismo odražavali karakter ili ljubav Božju, moramo voleti Njega iznad svega, a svoje bližnje kao sebe... Ako se zapitamo kako da volimo Boga i svoje bližnje, Bog nam daje odgovor u Deset zapovesti (pogledajte 2. Mojsijeva 20,3-17)...

Bogati mladić je izjavio da voli Boga, ali pravi test ljubavi, kaže Isus, nalazi se u načinu na koji se on odnosi prema svojim bližnjima... 'Ako me volite,' kaže Isus, 'držite moje zapovesti' (Jovan 14,15).«¹

Isti problem se pojavio kada je Pavle poveo sa sobom Tita u Jerusalim.

U našem prevodu, bogati mladić oslovljava Isusa sa »Učitelju blagi« (Matej 19,16). I zaista On to jeste. A zašto, možda se pitamo? On je pun ljubavi čak i prema grešnicima (1. Jovanova 4,8; Amos 5,15). On nas voli toliko da je umro na krstu da bi nas spasao. On je spreman da oprostí (1. Jovanova 1,9). Njegova neiscrpná ljubav i Njegovo praštanje čine Ga spremnim da posreduje za svoj narod. Čak i sada On posreduje na nebu za sve koji verom traže Njegovu blagodat.

U pogledu Jevrejima 8,6 pisano je: »Bog bi hteo da posmatramo Njegovu ljubav, Njegova obećanja data besplatno onima koji nemaju svojih zasluga. On bi hteo da potpuno zavisimo, sa zahvalnošću i radošću, od pravednosti koju je za nas obezbedio Hristos. On sluša sve koji Mu dolaze pod uslovima koje je On odredio.«

ODGOVORITE

1. Neko s kim razgovarate čuje da ste adventista. Ova osoba kaže kako je čula da adventisti veruju da se ljudi spasavaju držanjem Deset zapovesti. Kako biste odgovorili? Koji biste biblijski tekst koristili?
2. Zašto je legalizam toliko privlačan tolikom broju ljudi?
3. Koji oblici legalizma postoje danas? Osim Deset zapovesti, koje druge »zakone« ljudi pokušavaju da drže da bi bili spaseni?
4. Koje još kvalitete Isus poseduje koji Ga čine blagim Učiteljem? Objasnite svoj odgovor.

Džob G. Minasalvas, Bakolod Siti, Filipini

¹ Isto, tom 5, str. 457.

Slično hrišćanima iz neznaboštva o kojima smo učili ove sedmice, jedan par neadventista tražio je od jednog laika da im objasni istinu o spasenju, onako kako je to predstavljeno u Bibliji. Njihova zainteresovanost za Sveto pismo bila je rezultat njihovog upornog traganja za istinom. Nakon detaljnog proučavanja Biblije, bili su radosni jer su shvatili pravi način za primenu i razumevanje biblijskih istina u pogledu Božje spasonosne blagodati. Oni su napustili svoja pređašnja verovanja i stil života i potpuno prihvatili istinu kakva je u Isusu Hristu. Čeznuli su da i njihova porodica i prijatelji isto tako prihvate istinu. Ali, ne samo da su njihovi mili i dragi odbacili istinu, nego su odbacili i njih.

Objašnjavajući ovakve situacije, Elen Vajt kaže da »Bog ne krije svoju istinu od ljudi. Oni je svojim ponašanjem sami sakrivaju od sebe. Hristos je jevrejskom narodu dao obilje dokaza da je Mesija; međutim Njegova učenja zahtevala su odlučujuću promenu u njihovom životu. Shvatili su da će, ukoliko prihvate Hrista,

»Hristos nam je otkrio merilo kojim možemo pokazati da li smo verni ili neverni Bogu.«

morati da odbace sva svoja omiljena načela i tradiciju, svoje sebične, bezbožne običaje.«¹ Neki hrišćani se i danas još uvek bore sa svojim verovanjem u spasenje blagodaću kroz veru. Pitaju se gde se tu uklapa poslušnost. Da li smo poslušni da bismo bili spaseni, ili smo poslušni zato što smo spaseni? Hristos je kazao: »Ako imate ljubav k meni, zapovesti moje držite« (Jovan 14,15). O ovom stihu, Elen Vajt je napisala sledeće: »... Stajaćemo pred Bogom opravdani Hristovom pravednošću, kao da nikad nismo pogrešili. Nećemo dobiti silu razmišljajući o tome šta bismo mogli da učinimo da smo kao anđeli. Treba da se u veri okrenemo Hristu i da pokažemo svoju ljubav prema Bogu poslušnošću Njegovim zapovestima.«²

»Dobrim delima ne možemo kupiti Božju ljubav, delima samo dokazujemo da je već uživamo. Ukoliko svoju volju potčinimo Bogu, nećemo ni pokušavati da delima zaslužimo Božju ljubav. Duša dobija Njegovu ljubav kao Njegov безусловni dar i iz ljubavi prema Njemu, mi radosno izvršavamo Njegove zapovesti...»

Hristos nam je otkrio merilo kojim možemo pokazati da li smo verni ili neverni Bogu. Rekao je: 'Ako imate ljubav k meni, zapovesti moje držite.'³

ODGOVORITE

Kako možete pomoći ljudima da razumeju istinu o spasenju blagodaću kroz veru?

Stjuart Van Loriezo, Tangub, Bacolod Siti, Filipini

1 Pouke velikog Učitelja, str. 64.

2 Ellen G. White Comments, The SDA Bible Commentary, vol. 5, p.1142.

3 Pouke velikog Učitelja, str. 193.

Svet u kome danas živimo je veoma užurban. Osim toga, tu su i sve one loše vesti sa kojima se suočavamo svaki put kada pogledamo u novine ili uključimo TV. Kako je moguće, u takvim okolnostima, da ostanemo usredsređeni na Boga i svoje spasenje? Kako je moguće znati istinu o tome kako se spasavamo? Evo nekoliko koraka:

Koristite mapu i kompas. Kada putujete nekud gde niste bili nikada ranije, mudro je da koristite mapu i kompas. Na putu prema nebu, naša mapa je Biblija. Ona sadrži uputstva koja su nam potrebna da bismo stigli na nebo. Naš kompas koji nam pomaže da razumemo uputstva sa mape jeste Duh proroštva, a dat nam je preko dela Elen Vajt.

Sledite glavnog Vodiča. Vi niste jedini koji putuju ka nebu. Ali, nemojte da poklonite безусловno poverenje onima koji putuju sa vama. Gledajte samo u Isusa. Položite svu svoju veru u Njega i jedino u Njega. Setite se da je Isus sam rekao: »Ja sam put i istina i život: niko neće doći k ocu do kroza me« (Jovan 14,6).

Budite svesni opasnosti od stranputica i prečica. Duž puta ćete naići na mnoštvo znakova i uputstava, ali budite oprezni! Nisu sva uputstva prava. Nisu svi znaci ispravni. »Neki se put čini čoveku prav, a kraj mu je put k smrti« (Priče Solomonove 14,12). Sledite jedino uputstva sa mape. Ta uputstva sažete su u Jevanđelju po Jovanu 14,15, u Isusovim rečima: »Ako imate ljubav k meni, zapovesti moje držite.«

Čvrsto držite volan; gledajte pravo na put ispred sebe. Kada putovanje postane teško, možda ćemo biti u iskušenju da odustanemo, da skrenemo pogled sa puta. Tokom ovakvih perioda, moramo imati na umu sledeći savet: »Ako samo budemo gledali na Spasitelja i uzdali se u Njegovu moć, bićemo ispunjeni osećanjem sigurnosti, jer će Hristova pravda postati naša pravda.«¹

ODGOVORITE

1. Šta mislite, zašto neki adventisti tako lako padaju u iskušenje da posumnjaju u svoju veru?
2. Zašto smo skloni da pravimo iste greške kao prvi hrišćani koji su verovali lažnim učiteljima?
3. Kada držanje Deset zapovesti postaje legalističko?
4. Kako biste objasnili ulogu vere i poslušnosti nekome ko je zainteresovan da postane hrišćanin?

Džed Alden G. Magbanua, Takuling, Bacolod Siti, Filipini

1 Poruka mladima, str. 59.

ZAMAGLJENE RELIGIOZNE NAOČAREMIŠLJENJE (*Galatima 1,8-12*)

Iako obožavamo istog Boga, družimo se i zajedno svedočimo svetu kao adventisti sedmog dana, mi dolazimo iz različitih porodičnih okruženja, zemalja, kultura, denominacija, pa čak i iz drugih religija. Kao i rana hrišćanska Crkva, i mi smo Crkva sastavljena od »Jevreja« i »neznabožaca.«

Smatramo za svoju prednost to što smo tako šarolika Crkva. Ipak, takve različitosti mogu da dovedu do problema. U zemlji iz koje potičem, Filipinima, kandidati za rukopoloženje tradicionalno nose tamno odelo sa kravatom, čak i kada se služba rukopoloženja odvija po vrelom, vlažnom letnjem vremenu. Dok vernici u Sjedinjenim Državama često izražavaju svoje odobravanje tapšanjem, vernici u Meksiku mašu. Dok je grljenje i ljubljenje i među muškarcima i među ženama normalan način pozdravljanja vernika crkve u Meksiku, na Filipinima je to potpuno neprihvatljivo.

Nehrišćanski je vrednovati i osuđivati druge samo na osnovu naših kulturnih standarda.

Ponekad smo u iskušenju da posmatramo adventiste iz druge kulture kroz naočare zamagljene našim sopstvenim kulturnim normama i običajima i onda da etiketiramo druge vernike kao liberalnije ili konzervativnije od nas. Što je još gore, pogled kroz takve naočare često izaziva želju da pokušamo da drugima nametnemo da se povinuju našim pravilima, pa čak određene običaje smatramo probom vernosti ili sredstvom spasenja.

Međutim, nehrišćanski je vrednovati i osuđivati druge samo na osnovu naših kulturnih standarda. Dok smo zauzeti upiranjem prsta u druge zato što njihova kultura i običaji nisu isti kao naši, zaboravljamo da ima ljudi koji pate od fizičke i duhovne gladi. Bog želi da mi ublažimo obe ove vrste gladi; ali, ako se mi borimo međusobno oko prikladnosti određenih kulturnih običaja, neki od ovih ljudi će biti izgubljeni. Biblija kaže: »...Ne mislite za sebe više nego što valja misliti; nego ... mislite u smernosti kao što je kome Bog udelio meru vere« (Rimljanima 12,3). Da bismo izbegli licemeran odnos prema drugima, moramo biti svesni zamagljenosti svojih religioznih naočara. Marljivim proučavanjem Reči Božje uz poniznu molitvu, možemo dobiti nove naočare, koje će nam dati jasnije viđenje prave prirode Božje blagodati i spasenja.

ODGOVORITE

1. Za koje crkvene običaje i tradicije smatrate da su ljudske tvorevine i da nisu isključivo biblijske?
2. Koristeći principe Pisma, kako možete proceniti da li ovi običaji i tradicije treba da budu obavezni za nas, ili ne?

Ferdinand O. Regalado, Montemorelos, Meksiko

IGRATI PO PRAVILIMAISTRAŽIVANJE (*Efescima 2, 8.9*)**ZAKLJUČAK**

Generacijama je Mojsijev zakon određivao život Jevreja i njihov položaj u svetu. On je diktirao njihove stavove, ponašanje, pa čak i način ishrane. Njihov status u zajednici bio je utoliko viši, ukoliko su se više isticali držanjem zakona. I sam njihov identitet je bio vezan za poštovanje propisa. Otuda, kada se Pavle pojavio propovedajući da je Hristos ukinuo te zakone, mnogi Jevreji osetili su se ugroženim.

Jevrejskim hrišćanima u Rimu bilo je teško da se odreknu zakona kojih su se pridržavali. Bez detaljnog niza pravila kojima su odmeravali svoje postupke, mnogi su se osećali kao da im je ukraden sopstveni identitet.

RAZMOTRITE

- Odrecite se svog omiljenog para farmerki ili nekog odavno formiranog mišljenja. Šta bi od ovoga bilo teže i zbog čega?
- Prevedite Rimljanima 2,17-21 na drugi jezik. Koja je tema ključna u ovim tekstovima?
- Ispecite nešto ne pridržavajući se recepta. Zašto je ponekad dobro poštovati pravila (2. Korinćanima 3,2,3)?
- Napravite spisak od pet reči koje vas najbolje opisuju. Pokušajte ovo u grupi, tako da svako napravi ovakav spisak o nekom drugom, a onda neka ga glasno pročita. Da li su ostali mogli da pogode o kome je reč, na osnovu ovakvog spiska osobina?
- Čitajte 3. Mojsijevu 19. Stare odredbe Mojsijevog zakona variraju od tegobnih do čudnih; ali tu je sadržan i veliki deo praktičnog hrišćanstva. Koje od tih odredaba još uvek važe?
- Skočite sa padobranom iz aviona neke avio-kompanije koja se bavi sportskim padobranstvom. Zahvaljujući Hristu, mi uživamo u slobodi - u sigurnosti Njegovog padobrana spasenja.
- Izračunajte približan broj generacija koje su prošle od vremena kada je apostol Pavle pisao crkvi u Rimu. U kojoj meri se naša sklonost legalizmu menjala tokom vekova? U kojoj meri je ostala ista?

POVEŽITE

Galatima 5,6.

Clifford Goldstein, *Life Without Limits*, »The Henry VIII Factor,« chap 9; *Review & Herald*, 2007.

Luan Miler, Koledž Plejs, Vašington, SAD

Pouka 3

Od 10. do 17. jula 2010.

»Jer svi sagrešiš«

»Jer svi sagrešiš i izgubili su slavu Božju«
(Rimljanima 3,23).

10. jul 2010.

ISPITAJMO SEBE

UVOD (Rimljanima 2,1)

Su

Svskog pojedinačnog dana, u dobrim vremenima kao i u zlim, možemo da se radujemo i posmatramo Božje delovanje u našu korist. On zadovoljava svaku našu potrebu i mi možemo da osetimo Njegovu ljubav koja dopire do nas čak sa neba.

Međutim, kada je Adalija imala 14 godina, nju je njen dvadesetpetogodišnji dečko uvukao u svet prostitucije i droge. Kada joj je bilo 19 godina, napustila je svoj rodni grad i preselila se u glavni grad države u nadi da će tamo naći nešto bolje za sebe, mogućnost da bude voljena, mogućnost da promeni svoj život.

Jednog avgustovskog jutra, Adalija se šetala ispred neke crkve i čula prelepe pesme koje su dotakle njeno srce. Bile su to pesme nade - nade za kojom je ona tragala, da joj pomogne da promeni i obnovi svoj život.

»Ne možeš da uđeš u ovu crkvu takva kako izgledaš!«

Onda je jedne večeri, u povratku sa svog posla u baru, ušla u crkvu u kojoj je čula tu muziku. Napravila je prvi korak, drugi korak, treći korak ka crkvi, ali kada je pokušala da otvori vrata, nečija ruka je zgrabila za rame. Onda je čula ljutiti glas koji joj je govorio: »Ne možeš da uđeš u ovu crkvu takva kako izgledaš! Moraš da imaš poštovanja prema ljudima koji su unutra!« Istog trenutka, Adalija je osetila da joj se srce razbilo u hiljadu komada. Suze su potekle iz njenih smeđih očiju. Ne gledajući oko sebe, potrčala je nazad niz stepenice, do trotoara, a zatim preko ulice, pravo prema automobilu koji je nailazio. Umrta je u pokušaju da upozna Isusa.

Šta mi činimo sa ljubavlju koju primamo od Boga? Gde je ta ruka koju smo dužni da pružimo svima, bez obzira kako izgledaju ili čime se bave, ne izuzimajući nikoga? (vidite Jakov 2,9). Zašto smo tako brzi da osudimo druge na osnovu toga kako izgledaju? (vidite Rimljanima 2,1-10). Zašto kritikujemo druge iako ne znamo šta im je u srcu? Jer, svi smo zgrešili. Svi smo izneverili Božje uzvišeno merilo (Rimljanima 3,23). Svako je pozvan da u drugoj osobi prepozna kandidata za nebo. Adalija je samo želela da bude voljena. Ona je tražila priliku da promeni svoj život.

Dok proučavate lekciju za ovu sedmicu, dok razmišljate o ljudima u vašem životu koji su poput Adalije, setite se da mi svi zajedno stojimo u podnožju krsta i potrebna nam je Božja spasonosna blagodat.

Danijel Baragan Gonzales, Bogota DC, Kolumbija

Genetika je jedna od najkompleksnijih grana nauke. Preko svojih gena, roditelji prenose svojoj deci fizičke i intelektualne osobine koje zajedno doprinose da oni budu to što jesu. I greh takođe dolazi preko naših roditelja, ali ne krivite svog tatu i mamu zbog toga! Mislim na naše prve roditelje - Adama i Evu. Od njih smo svi nasledili »gene« greha i sve posledice koje iz toga slede. Ali ne očajavajte! Postoji nada!

Formula za super snagu (Rimljanima 1,16.17)

Apostol Pavle je znao iz svog ličnog iskustva da je za njega nemoguće da spase sam sebe. Takođe je iz iskustva znao ko može da spase. U Poslanici Rimljanima 1,16.17 zapisao je: »Jer se ne stidim jevanđelja Hristova; jer je sila Božja na spasenje svakome koji veruje, a najpre Jevrejini i Grku. Jer se u njemu javlja pravda Božja iz vere u veru, kao što je napisano: 'pravednik će od vere živ biti.'« Dakle, formula za super snagu glasi: Bog + vera + Biblija.

Ko je grešnik? (Rimljanima 1,18-32)

U Rimljanima 1,18-32 saznajemo kako je greh zaista strašan i dalekosežan. Ljudi znaju šta je ispravno. Oni znaju kada postupaju pogrešno i znaju da time krše Božje zapovesti. Oni možda počinju sa takozvanim sitnim gresima, ali ovakvi gresi uskoro vode do sve sramnijeg razmišljanja i ponašanja, sve dok u potpunosti ne odbace Boga u korist »sramnih strasti« (stih 26). Naža-

Ne očajavajte!

Postoji nada!

lost, oni povlače za sobom i mnoge druge, putem koji vodi nadole, niz klizave stepenice greha. Moramo da spoznamo i da prihvatimo činjenicu da smo grešnici, koliko god da su »sitni« gresi koje činimo. Ako to ne razumemo, nećemo moći da promenimo svoje stanje. Osim toga, moramo da razumemo da naše grešne misli i ponašanje nisu ono što Bog želi za nas. On čezne da mi prihvatimo Njegovu ljubav i spasenje, i da tražimo pomoć od Njegovog Svetog Duha da potpuno preokrene naš život.

Trun ili brvno? (Marko 7,1-5; Rimljanima 2,1-11,17-23)

Rimljanima 2,1-11,17-23 objašnjava kako je nama lako da vidimo grehe koje drugi čine, a kako nam je teško da budemo svesni svojih sopstvenih greha. Sem toga, ovi stihovi govore o tome kako je lako Božjem narodu da pretpostavi da je, zato što je Njegov, oslobođen od suda. Ali greh »je greh gde god da se čini i ko god da ga čini. On ne postaje manje opasan zato što je učinjen u sredini religiozno privilegovanih. Božji narod nema posebnu dozvolu za greh; Bog ne gleda manje strogo na prekršaje onih koji tvrde da Mu služe. Naprotiv,

Biblija dosledno uči da su najozbiljniji oni gresi koje čine takvi koji tvrde da su Božji narod (vidite Isaija 1,11-17; 65,2-5; Matej 21,31.32).«¹

U vezi sa stihovima u Jevanđelju po Mateju 7,1-5, čitamo: »Kako često takozvani hrišćani izražavaju dubok prezir prema onome što drugi rade, ili što pretpostavljaju da drugi rade, da bi neki kasniji događaji otkrili da su i oni sami odgovorni za iste grehe za koje optužuju druge... Hrišćanin koji otkrije da njegov brat greši treba da ispravlja takvog duhom krotosti, čuvajući sebe da i sam ne bude iskušan tim istim grehom (Galatima 6,1).«²

Odbačeni ste (Rimljanima 3,10-18, 23)

Zbog »gena« koje smo nasledili od svojih praroditelja, Adama i Eve, svi smo mi grešnici. Sami po sebi nismo u stanju da pristupimo slavi koja je u Bogu. Jedini genetički inženjering koji može da nas promeni opisan je u Knjizi proroka Jezekilja 36, 24-30. Bez Božje blagodati i novog srca ispunjenog Svetim Duhom, nikad nećemo biti sposobni da poslušamo. Moramo da odustanemo od pokušaja da sami dostignemo pravednost, i da prihvatimo Božju pravednost koja nam je data Njegovom blagodaću. Kada Isus boravi u nama, onda imamo novo srce. Tada, i samo tada, Njegov zakon može biti ispunjen u nama.

Da, greh je nasledna bolest. Ipak, možemo da se radujemo ovoj činjenici: »On će ih svakako od toga izlečiti ali se neće zaustaviti na tome. Možda ste tražili da vas izleči samo od tog jednog greha, ali kada Ga pozovete, dobićete potpuno lečenje.«³

Hvala neka je Bogu za Njegovu ljubav prema grešnicima, kakvi smo i vi i ja!

ODGOVORITE

1. Prepoznati sebe kao grešnika kome je potrebno spasenje prvi je korak ka spasenju. Šta još mora da se dogodi?
2. Bez Isusa Hrista nema nade. Zbog čega je to tako?
3. Setite se šta ste doživeli kada ste postali svesni svog grešnog stanja. Šta ste preduzeli povodom toga i zašto?
4. Da li ste uhvatili sebe da optužujete druge za nešto? Da li je moguće da i vi činite iste te stvari?
5. Pročitajte još jednom citat C.S. Luisa. Šta on misli pod tim da će nam Bog dati »potpuno izlečenje« kada »Ga pozovemo«?
6. Jezekilj 36,24-30 koristi metaforu novog srca da opiše ono što se događa kada smo spaseni. Koje još metafore opisuju opravdanje verom?

Heber Dejvid Moran Zeledon, Ilopango, San Salvador, El Salvador, Centralna Amerika

1 The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 485.

2 Isto, tom 5, str. 355.

3 K. S. Luis, Hrišćanstvo, Alfa i omega, Beograd, 1997, str. 173.

12. jul 2010.

Postoji mnoštvo rasprava o odnosu vere i dobrih dela. Međutim, Elen Vajt jasno piše o tome u kakvom su odnosu ova dva pojma međusobno i u odnosu na naše spasenje.

»Zakonska religija nikada ne može da dovede duše Hristu, jer je to vera bez ljubavi, bez Hrista. Post ili molitva pokrenuti duhom samoopravdanja predstavljaju gad u Božjim očima. Svečani bogoslužbeni skup, čitav niz verskih obreda, spoljašnja poniznost, iznuđena žrtva, iskazuju da onaj koji sve ovo čini smatra sebe pravednim, predodređenim za Nebo, ali to je sve prevara. Naša sopstvena dela nikada ne mogu da nam pribave spasenje.«¹

»Sveštenici, književnici i poglavari bili su utonuli u kolotečinu obreda i predanja. Njihova srca postala su stegnuta kao osušeni vinski mehovi sa kojim ih je uporedio. Dok su ostajali zadovoljni religijom, koja se oslanjala na Zakon, bilo im je nemoguće da postanu čuvari žive nebeske istine. Smatrali su da je njihova pravda sasvim dovoljna i nisu želeli da bilo šta novo bude uneseno u njihovu religiju. Božju dobru volju prema ljudima nisu prihvatili kao nešto odvojeno od njih samih. Oni su je povezivali sa sopstvenim zaslugama za svoja dobra dela. Vera koja radi kroz ljubav i čisti dušu, nije mogla naći mesto sjedinjenja sa farisejskom verom sazdanom od obreda i ljudskih naredbi. Napor da se Isusovo učenje sjedini sa ustanovljenom religijom bio bi uzaludan. Božja životodavna istina, kao vino koje previre, uništila bi stare, trule mehove farisejskog predanja.«²

»Zakonska religija ... je ... vera bez ljubavi, bez Hrista.«

Elen Vajt iznosi jasan stav o tome da je jedino vera potrebna za spasenje. Ipak, ona takođe naglašava ulogu ljubavi prema bližnjima i težnju da budemo više nalik Hristu.

»Da bismo zadovoljili zakon, moramo ... da činimo drugima ono što bismo želeli da oni čine nama. Moramo biti spremni da govorimo ljubazno iz srca punog saosećanja i ljubavi. Moramo da pokažemo strpljenje, otkrivajući svetu šta znači biti izvršilac Hristovih reči u praksi, imajući uvek na umu da je naš život povezan sa Onim koji je umro za nas. Hristos i ljudsko biće postaju jedno, tako da su Duh i karakter Hristov vidljivi u Njegovim sledbenicima iz dana u dan, iz sata u sat.«³

Melisa Blekmer, Bartonsvil, Merilend, SAD

1 Čeznja vekova, str. 230.

2 Isto, str. 228, 229.

3 Signs of the Times, July 11, 1892.

13. jul 2010.

Kada je reč o grehu, važno je da razumemo ljudsku prirodu. Poslanica Rimljanima pomaže nam u tome, baš kao i drugi delovi Biblije. Navodeći mnoge događaje, Biblija nam jasno pokazuje kakva je ljudska priroda. Na primer, gradovi Sodom i Gomor bili su puni incesta, seksualnog zlostavljanja, i pijanstva (1. Mojsijeva 18,19). Biblija prikazuje prirodu ljudske ljubomore u priči o Josifu i njegovoj braći (1. Mojsijeva 37).

Novi zavet nam takođe pomaže da razumemo grešnost ljudske prirode. Još jednom, pijanstvo i nedolično seksualno ponašanje, kao i gnev, igraju strašnu ulogu u smrti Jovana Krstitelja (Matej 14,1-12). Laž i pohlepa su iznenada prekinuli život Ananije i Sapfire, kad su pokušali da zadrže deo novca koji su obećali da će dati crkvi (Dela 5,1-10). Svi ovi primeri dokazuju ljudsku grešnost, što je jedna od tema u Poslanici Rimljanima.

Kako stvari stoje danas? Gde mi u našem društvu nalazimo pijanstvo, nedolično seksualno ponašanje, ljubomoru, pohlepu, laži i bes? Šta je sa drugim gresima koji ovde nisu pomenuti?

Greh je danas svuda prisutan. Sve što treba da uradimo jeste da pogledamo vesti, čitamo novine ili pretražujemo Internet, pa da shvatimo da se zločini svake vrste događaju u svako doba, na sve strane. A Biblija je jasna! Svi su zgrešili! Čak i vi i ja.

**Biblija je jasna!
Svi su zgrešili!
Čak i vi i ja.**

Ali, baš kao što nas uči da su svi ljudi grešni, Biblija isto tako uči da postoji izlečenje od greha. Kada Sveto pismo spominje da su ljudi poput Jova, Noja i Jelisavete bili »bez greha,« »pravedni« i »blagosloveni,« to nam ne govori da su oni bili bez greha. Naprotiv, to govori da su oni bili pobožni ljudi koji su držali Njegove zapovesti uz pomoć Svetog Duha koji je boravio u njima.

Kada se nađemo usred iskušenja, ili čak usred samog greha, setimo se Božjeg obećanja: On »će dati svakome po delima njegovim: onima dakle koji su trpljenjem dela dobroga tražili slavu i čast i neraspadljivost, život večni« (Rim. 2,6.7). Borimo se, dakle, da budemo pobednici u Isusovo sveto ime!

ODGOVORITE

1. Zbog čega rana greha nije neizlečiva?
2. Zašto ne možemo da učinimo ništa da bismo bili otkupljeni?
3. Možemo li svojim ponašanjem zaslužiti Božje odobravanje?
4. Koje još priče iz Starog i Novog zaveta govore o ljudskoj prirodi, o Božjoj želji da spase i o načinu na koji On to čini? Koja vam od ovih priča najviše znači i zašto?

Roksana Lizet Kruz-Žovel, Santa Tekla, El Salvador, Centralna Amerika

IZBEĆI POGREŠAN PRAVAC

PRIMENA (Rimljanima 1,16-32; 2,1-11,17-23; 3,1,2,9-18,21-23)

Bio je predivan januarski dan kada je naša porodica odlučila da ode u šetnju u Nacionalni park prašume na Kostariki. Prošetali smo se do izletničkog dela parka, ali nakon nekoliko minuta smo se izgubili. Bili smo nepažljivi i nismo primetili putokaz. Zato smo se vratili istim putem, sve dok nismo ugledali mali znak na jednom drvetu koji je pokazivao kuda treba da idemo.

Koliko često u svom životu mislimo da smo na pravom putu, a u stvari smo se izgubili? Vratiti se na početak može biti teško i bolno. Danas ćemo razmotriti kako da nastavimo da se krećemo u ispravnom smeru:

Postoji direktna veza sa nebom. To je molitva.

Podesite svoj kompas. Ponekad mislimo da su odluke koje smo doneli dobre, a one to u stvari nisu. Naš duhovni kompas nije usmeren ka Isusu. Podesite svoj duhovni kompas kroz proučavanje Biblije, razmišljanje o Božjoj Reči i molitvu.

Koristite najsavremeniju mapu. Svaki put kada se nađemo na nepoznatom mestu, potrebna nam je dobra mapa da nas sačuva od zaobilaznih puteva i stranputica. Naša duhovna mapa je Biblija. Kao svetlost na našem putu (Psalam 119,105), to je najprecizniji savremeni atlas koji možemo imati na svom putu ka nebu. Zbog toga što će ljudska priroda ostati takva kakva jeste do povratka našeg Spasitelja, Biblija nam pokazuje najbolji način kako da zaobiđemo svaki greh.

Pitajte za pravac. Bog je glava svog naroda - naroda koji pada i ustaje. Dobro je da tražimo savet od Njega, jer je On glava svoje crkve. Ponekad je dobro i da tražimo savet od drugih vernika - od vernika koji imaju stabilan odnos sa Bogom i koji su iskusili šta znači spasenje.

Pozovite hitnu pomoć. Postoji direktna veza sa nebom. To je molitva. Linija nikad nije zauzeta. Bog nas čeka i čezne da oprostí naše grehe. Čitajte 1. Solunjanima 5,17.

Razmišljajte pozitivno. Čitajte 1. Sol. 16.18. »Uvek postoji nešto na čemu možemo biti zahvalni; čak i u najmračnijem danu nalazi se neki blagoslov. Moramo imati na umu da će, ako gledamo prema suncu, senke uvek padati iza nas...«¹

ODGOVORITE

1. Koje znake vam Isus svakodnevno daje, da se ne biste izgubili na svom putu ka nebu?
2. Današnja lekcija nam predlaže pet načina kako da se ne izgubimo. Možete li da se setite još nekog načina?

Kevin Alberto Parada-Mehia, Alahuela, Kostarika

1 The Letters to the Philippians, Collosians, and Thessalonians, rev. ed. William Barclay (Louisville, Kentucky: The Westminster Press, 1975), p. 207.

ŽAO MI JE, VI BOLUJETE OD BHG

MIŠLJENJE (Sudije 2,19; Rimljanima 3,23; Otkrivenje 7,14)

Prvi čin: Služba je počela pre pola sata, ali vi ste upravo stigli. Nije vam prvi put da kasnite. Nalazite mesto i sve vam deluje isto kao i uvek. Još uvek se pitate: *Imam li dovoljno vere?* Još uvek se osećate kao da ne stižete nikuda i nadate se da će vam propoved pomoći da se osetite bolje. Ovo nije prva subota otkako se osećate usamljeno i prazno iznutra.

Gledate đakona zaokupljenog dužnostima i mislite: *Voleo bih da sam kao on. On izgleda tako posvećeno. Voleo bih da imam tu vrstu radosti. Ali greh me vuče unazad.*

Ovo nije prva subota otkako se osećate usamljeno i prazno iznutra.

Doktori ne mogu da nam prepisu lek ako ne znaju od čega smo bolesni. Ali veliki Lekar je upoznat sa našom bolešću i postavio nam je dijagnozu: bolest hroničnog greha. Pogledajte ponovo Rimljanima 3,23. Ubacite svoje ime u taj stih: »_____ je sagrašio/sagrašila i izgubio/izgubila je slavu Božju.« Sada ga ponovo pročitajte razmišljajući o određenom grehu koji ste učinili. Ne pokušavajte to da sakrijete. Bog zna vašu prirodu. Isus je otišao na krst, jer je mislio na vas. Više je voleo da umre, nego da živi bez vas.

Usamljenost, obeshrabrenje i greh su posledica sledećeg: (1) ne prihvatamo da smo grešnici; (2) preziremo Isusovu žrtvu; i (3) odbijamo oprostenje. Priznajmo da smo pogrešili. Zar ne bi bilo divno kad bi postojao stih koji bi glasio: »Jer se svi pokajaše i ugledaše slavu Božju«?

Drugi čin: Sledeće subote, rano ujutru, mlada osoba izgleda nekako drugačije. Upišite svoje ime na obeleženom mestu: _____ pokazuje smirenost, skromnost i želju za radom. _____ je pun/puna pouzdanja i ljubavi prema svom novom najboljem prijatelju - Isusu.

Obratite pažnju na to ko je ova osoba. Pa, to ste vi!

ODGOVORITE

1. Zašto, po vašem mišljenju, kada govorimo o tome kako su svi sagrašili, retko kad razmišljamo o sebi u kontekstu tog stiha?
2. Zbog čega mislimo da ljudi koji mnogo rade u našim crkvama imaju svetiji život od ostalih?
3. Kako ste se osećali kada ste upisali svoje ime na prazne linije u prethodnom tekstu, i zašto?

Fernando Ajala i Dženifer Paz, San Salvador, El Salvador, Centralna Amerika

ZAKLJUČAK

Greh. To nije reč koja se često koristi u današnje vreme, ali njena realnost još uvek oblikuje svaki aspekt našeg života. U korenu greha je tvrdnja da smo mi dovoljni sami sebi, i zemlja danas pokazuje tragične i jezive posledice života odvojenog od Boga.

Pošto se greh suprotstavlja Božjoj nesebičnoj ljubavi, bilo je potrebno da jedno bezgrešno više Biće dopusti da ga greh slomi, da bi greh na taj način definitivno bio pobeđen. Ta nesebična žrtva stavlja sve nas u isti položaj, ali još uvek je lako moguće da postanemo obeshrabreni u svojim borbama ili samozadovoljni u svojoj navodnoj superiornosti. Jedino rešenje je da svakodnevno imamo na umu da Bog, koji je odlučio da nas spase bez obzira na naše prestupe, voli svakog od nas podjednako - i poziva nas da i mi isto tako volimo Njegovu decu koja pate.

RAZMOTRITE

- Nacrtajte apstraktnu sliku svog života pre i nakon što ste prihvatili ono što je Bog za vas učinio na krstu.
- Razmišljajte o tome kako je greh izobličio Božji ideal za međuljudske odnose i kako Hristova ljubav može da ih obnovi.
- Prošetajte se do obližnjeg parka ili idite negde u prirodu i razmišljajte o tome kako je greh uticao na Božje delo stvaranja.
- Pogledajte reklame i obratite pažnju na to kako one igraju na kartu sebičnih ljudskih želja.
- Tražite od Boga da vas uputi na nekoga čije je duhovno putovanje slično vašem.
- Napravite iskren lični popis onih oblasti svog života u kojima se još uvek borite sa sobom.

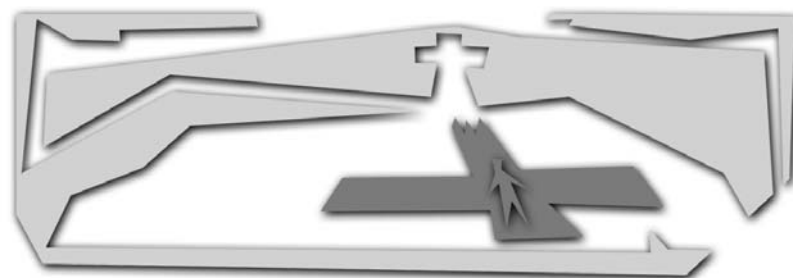
POVEŽITE

The Gift, by Kim Allan Johnson (Pacific Press, 2000); *Saving Blood*, by Kevin Hayden (Pacific Press, 2000).

Tompol Viler, Nešvil, Tenesi, SAD

Pouka 4

Od 17. do 23. jula 2010.

Opravdani verom

»Mislimo dakle da će se čovek opravdati verom bez dela zakona«
(Rimljanima 3,28).

POŠTOVANJE PRAVILAUVOD (*Rimljanima 4,3-8*)

Pre nekoliko godina, A. Dž. Džejkobs, deklarisan agnostik, odlučio je da »godinu dana živi na biblijski način.« Trudio se najbolje što je mogao 381 dan da bukvalno sledi svaki zakon zapisan u Svetom pismu. Ovo je uključivalo da ne brije bradu i da nosi odeću u biblijskom stilu, od jedne vrste materijala. Jednom je čak »kamenovao« preljubočinca bacajući kamenčiće na nekog čoveka na kojeg je naišao u parku.

Postoje trenuci kada se svi umorimo od pokušaja da sledimo pravila.

da ne postoji način da ikada postane savršen. Na kraju, iako je izgradio izvesno poštovanje prema ljudima koji pokušavaju da slede biblijske zakone, Džejkobs je zaključio da ništa ne propušta time što nije religiozan, i vratio se svom starom načinu života. Nije bilo svrhe pokušavati ono što je nemoguće.

Postoje trenuci kada se svi umorimo od pokušaja da sledimo pravila. Zašto mučiti sebe? To je tako teško. Zar ne postoji drugi način da se postigne pravednost? Odgovor leži u onoj presudnoj stvari koju je Džejkobs propustio da uključi u svoj eksperiment: Božjoj velikoj ljubavi prema nama. Znajući da, zbog naše grešne prirode, mi nikad ne bismo mogli da dostignemo pravednost poštujući zakon, Bog nas je ipak dovoljno voleo i obezbedio drugi način da dostignemo pravednost. On je poslao svog Sina Isusa Hrista kao žrtvu pomirenja, da bismo mi, kroz veru u Njega, mogli biti spaseni.

Lekcija za ovu sedmicu usredsrediće se na činjenicu da, iako zakon ima svoje mesto u našem životu, pravednost dobijamo jedino verom u Hristovu žrtvu. Ne možemo se nadati da ćemo biti spaseni, osim ako ne živimo životom vere u silu koja je obezbeđena na krstu.

Svi imamo dane kada nam se čini da ne uspevamo da uradimo ništa kako treba. Ali nemojte odustati od pokušaja da postanete pravedni, kao što je Džejkobs uradio. Dok proučavate delove pouke predviđene za ovu sedmicu, razmišljajte o tome kako biste mogli da vežbate svoju veru u Isusa Hrista. Tada ćete biti na dobrom putu da postanete zaista pravedna osoba.

Kristi Karlton, Redlends, Kalifornija, SAD

1 A Conversation with A. J. Jacobs. <http://www.ajjacobs.com/books/yolb.asp?id=guide#-conversation>. (accessed April 22, 2009).

ORIGINAL ILI FALSIFIKAT?DOKAZ (*Rimljanima 3,28*)

Jevreji su se ponosili time što su izabrani narod. Imali su Mojsijev zakon i bili su ponosni na svoj veličanstveni hram. Razvili su živu trgovinu zasnovanu na njihovom žrtvenom sistemu. Međutim, kao i svi ljudi, i oni su nastavili da krše zakon. To je dovelo do teškoća, zarobljeničtva i rasejanja. Zbog toga su stvorili još strože zakone da bi očuvali one prvobitne. Ipak, nisu uspevali u tome. Zbog toga su željno očekivali Mesiju koji će ih osloboditi iz ropstva.

Ali, umesto toga došao je Isus. On je bio samo običan čovek, i to iz beznačajnog Nazareta. Nije imao formalnog obrazovanja, ali ipak je zapanjio religiozne vođe svojim autoritativnim tumačenjem Pisma. Nikada nikoga nije osudio, već je velikodušno opraštao. Poštovao je vlasti, ali je imao odvažnosti da istera iz hrama one koji su hram pretvorili u tržnicu (Jovan 2,16). Konačno su se prvosveštenici udružili sa rimskim vlastima da bi Ga optužili za bogohuljenje. Ali On je ponovo ustao i vazneo se na nebo, nakon što je ostavio zapovest da se jevanđelje propoveda, i obećanje da će se vratiti da nas povede kući.

Od tada pa nadalje, svi Njegovi učenici doživljavali su preobražaj života uprkos protivljenju. Savle, revnosni farisej koji se suprotstavio mladom hrišćanskom pokretu, progonio je vernike. Ali lični susret sa Isusom potpuno ga je promenio, uključujući i njegovo ime. I isti taj Savle, sada apostol Pavle, počeo je da propoveda jevanđelje kako Jevrejima tako i neznabošcima.

Radosna vest se proširila kao požar - propovedanjem »rečju« i poslanicama za koje su bili potrebni dani i nedelje da bi bile isporučene. Nije bilo telefona ni elektronske pošte da potvrde autentičnost poruke ili njenog izvora. Takvi su bili uslovi u kojima je Pavle pisao Jevrejima u Rimu, ljudima koji su se još uvek pitali da li da veruju da je Isus bio razapet, da je ustao iz groba i vazneo se na nebo. Za njih je Pavlova poruka bila revolucionarna: »Mislimo dakle da će se čovek opravdati verom bez dela zakona« (*Rimljanima 3,28*). Prihvatiti Božju blagodät značilo je uzdrmati celokupan jevrejski sistem i otvoriti vrata neznabošcima!

ODGOVORITE

1. Kako biste vi reagovali na vest iz nezvaničnog izvora koja se suprotstavlja tradicionalnim učenjima starim više vekova?
2. Vest o »opravdanju verom bez dela zakona« oslobađa nas tereta koji nismo u stanju da nosimo. Međutim, nije li upravo »prekršaj zakona« doveo do toga da osetimo teret greha? Kako biste objasnili »veru«?

Vesli Džejms, Loma Linda, Kalifornija, SAD

»NEZASLUŽENA NAKLONOST«

LOGOS (Rimljanima 3,19-28)

Crkva u Rimu sastojala se od suprotstavljenih grupa - Jevreja i neznabožaca. Ovo je dovelo Pavla u nezavidan položaj da podeljenoj zajednici predstavi jevanđelje na prihvatljiv način. Osim toga, on nije imao prednost da se sastane s njima lično. Nije mogao da čuje njihova pitanja i uzvрати na njihove argumente, ili da uključi mladu crkvu u smislenu raspravu. Imao je samo pergament i pero. Ipak, i pomoću toga, on je na najshvatljiviji način izložio jevanđelje. Neznabožcima je naslikao Boga koji je nepristrasan i koji nikoga ne isključuje. Jevrejima je podvukao uzaludnost pokušaja da se čovek spase delima.

Svi smo grešnici (Rimljanima 3,23)

Pre nego što se obratio Rimskoj crkvi kao posebnoj zajednici, Pavle je morao da ujedini podeljene grupe. Zato je ukazao na ono što im je bilo zajedničko - njihova urođena grešnost. Ovo je postalo osnova njegovog učenja o opravdanju verom - tvrdnja da smo svi grešni i krivi pred zakonom. On dokazuje ovo u Rimljanima 3,10 citirajući Psalme 14, 1-3; 53,1-3 i Knjigu propovednikovu 7,20.

On još jednom naglašava našu grešnost u Rimljanima 3,23 – »jer svi sagrešiše i izgubili su slavu Božju.« Tako postaje jasno da, kao grešnici, mi ne možemo sami po sebi da odražavamo Njegov lik. Sami po sebi, nećemo nikad ispuniti zahteve zakona. Pavle iznosi ovu činjenicu u njenom najosnovnijem značenju – »plata za greh je smrt« (Rimljanima 6,23).

Ovo može biti obeshrabrujuće saznanje - šta god da radimo, koliko god da se trudimo, uvek ćemo ostajati bez Božje slave.

Nada u veri (Rimljanima 3,21.22)

Bog, u svojoj neograničenoj milosti, nudi nam drugačiji put, »pravednost u Bogu bez dela zakona.« On nam nudi drugu šansu. On nam nudi blagodat. Kada prihvatimo Isusovu nesebičnu žrtvu, ne sudi nam se na osnovu naše grešne prirode, već na osnovu Hristovog savršenstva. On je naš jedini pravi put do pravednosti, način da budemo opravdani uprkos nama svojstvenoj grešnosti.

Bog, u svom beskrajnom sažaljenju, nudi nam najvelikodušniju razmenu.

Bog, u svom beskrajnom sažaljenju, nudi nam najvelikodušniju razmenu; On nam nudi Isusovu pravednost u zamenu za naše grehe. Sve što takva razmena zahteva od nas jeste vera. I mada taj jedinstveni plan ne izgleda ni fer ni opravdan, Bog ga objavljuje pred celim svemirom, koji sa strahopoštovanjem, svakoga dana, posmatra odvijanje ove sage o bezgraničnoj ljubavi.

Šta je opravdanje? (Rimljanima 3,24-26)

»Grčka reč koja se prevodi *da pravda je diakioun*. Svi grčki glagoli koji se završavaju na *-oun* znače ne da učiniš nekoga nečim, nego da postupaš, da računaš, da ubrajaš nekoga u nešto. Ako se nevin čovek pojavi pred sudom, onda

postupati s njim kao da je nevin znači *osloboditi ga* optužbe. Ali suština čovekovog odnosa sa Bogom ogleda se u tome što je čovek potpuno kriv, a Bog, u svojoj neverovatnoj milosti, postupa sa njim kao da je nevin, računajući na njega kao na nevinog i ubraja ga među nevine. Upravo je to značenje opravdanja.«¹

Ovo ne ostavlja mesta za hvalisanje našim delima. Mi smo opravdani jedino blagodaću Božjom; mi smo opravdani onim što Elen G. Vajt naziva »nezasluzena naklonost.«²

»Pavle naglašava da ništa što mi možemo da učinimo ne može da nam obezbedi oproštenje od Boga; jedino ono što je Bog učinio za nas može da nam to obezbedi; prema tome, uspostavljanje pravog odnosa sa Bogom ne zavisi od pomamnog, očajničkog, uzaludnog pokušaja da zaslužimo oslobađajuću presudu svojim naporima; ono zavisi od poniznog, pokajničkog prihvatanja ljubavi i blagodati koje nam Bog nudi u Isusu Hristu.«³

Živeti u skladu sa onim što znamo (Rimljanima 3, 19.20.27.28)

Kako, dakle, spoznaja o opravdanju menja naš život? Od suštinske je važnosti da razumemo da ne postoji apsolutno nikakav način da mi sami ostvarimo slobodu od greha. Cenu za greh, prema zahtevima zakona, može da plati jedino Bog kroz dar koji nam je dao u svom Sinu. Pošto je lično doživeo i prihvatio taj dar, apostol Pavle nas uverava da, iako se možemo spotaći u svom hodanju sa Hristom, mi smo ipak spaseni. Spaseni smo jedino Njegovom beskrajnom blagodaću (Efescima 1,7).

Kakve su implikacije Božje blagodati u našem hrišćanskom životu? Jakov 1,22 nas podstiče: »Budite pak tvorci reči, a ne samo slušači, varajući sami sebe.« Biti hrišćanin ne znači imati besplatnu kartu za nebo. Dar blagodati je čudesan i lep, ali to je samo jedna strana hrišćanstva. Hrišćanstvo je nešto više od prihvatanja Božje reči; to je stremljenje da imamo životni stil koji odražava Hrista. Isus nam je zapovedio da propovedamo radosnu vest o Njegovoj blagodat i da naučimo tome sve narode (Matej 28,19). Pavle nam kaže: »Ugledajte se dakle na Boga, kao ljubazna deca, i živite u ljubavi, kao što je i Hristos ljubio nas« (Efescima 5, 1.2).

ODGOVORITE

1. Tema o opravdanju blagodaću preovlađuje u Poslanici Rimljanima. Apostol Pavle kaže da smo se oprostili od zakona grehovnoga i smrti (Rimljanima 8,2) i da nismo pod zakonom nego pod blagodaću (Rimljanima 6,14). Ako smo spaseni isključivo blagodaću, šta onda znači biti hrišćanin? Zašto onda da težimo da budemo što sličniji Isusu? Da li smo i dalje spaseni uprkos našem samozadovoljstvu?
2. Kako saznanje da je Isus umro za vas, i razumevanje Božjeg dara blagodati, obogaćuje vaš život danas? Kako prihvatanje Božjeg dara spasenja menja način vašeg života danas?

Filvija Fauler Klini, Medford, Oregon, SAD

1 William Barclay, The Daily Study Bible: The Letter to the Romans, rev. ed. (Philadelphia: Pen.: Westminster Press), p. 57.

2 Selected Messages, book 1, p. 331.

3 Barclay, p. 59.

»Bog je darodavac života. Od samog početka, svi Njegovi zakoni su tako podešeni da omoguću život. Ali greh je narušio poredak koji je Bog uspostavio i došlo je do nesklada. Dokle god postoji greh, patnja i smrt su neizbežni. Jedino stoga što je Otkupitelj sveta preuzeo prokletstvo greha na sebe, čovek se može nadati da izbegne kobni ishod greha u svom životu.«¹

»Nakon što je neprijatelj naveo Adama i Evu na greh, veza između neba i zemlje bila je prekinuta i, da nije bilo Hrista, put ka nebu bi palom čovečanstvu ostao zauvek nepoznat ... Hristos predstavlja te tajanstvene lestve, čija osnova počiva na zemlji, a najviša prečaga doseže do prestola Svevišnjega. Adamovi potomci nisu napušteni i otuđeni od Boga, jer kroz Hristovu pravednost imamo pristup Ocu.«²

I najgori grešnik... može imati Spasiteljeve osobine.

»Kada grešnik dođe k Njemu, On (Isus) uzima njegovo breme greha i daje mu svoju pravednost. I najgori grešnik polaže pravo na sve ono što je obezbeđeno planom spasenja kroz zasluge Isusa Hrista. On može imati Spasiteljeve osobine. On može propovedati

o živom Spasitelju i zadobijati ljude za istinu; jer on zna šta znači uhvatiti se za Hrista živom verom. On je preduzeo potrebne korake kroz pokajanje, priznanje i promenu života, te može i drugima pokazati put spasenja. On može da predstavi Hrista kao Onoga ko je napustio svoj carski presto i zaogrnuo svoju božansku prirodu ljudskom, da bi mogao da spase palog čoveka. On može da Ga predstavi kao Onoga ko je bogat, ali je radi našeg spasenja osiromašio, da bismo se mi, kroz Njegovo siromaštvo, mogli obogatiti.«³

ODGOVORITE

1. Božji plan spasenja je napravljen specijalno za ljudski rod; to je plan koji čak ni anđeli nikad neće moći u potpunosti da razumeju. Kako ova istina može da vam omogući da prevaziđete stres i stvarne životne teškoće (na primer, saznanje da imate neizlečivu bolest)?
2. E. G. Vajt naziva Hrista »tajanstvenim lestvama« koje nas povezuju sa slavom neba. Kako ova povezanost, koja se proteže i dalje od našeg spasenja, utiče na izbore koje svakodnevno pravimo? Kako možete u potpunosti da iskoristite tu povezanost u svom životu?

Stjuart Forbs, Brizbejn, Australija

1 God's Amazyng Grace, p. 73.

2 That I May Know Him, p. 82.

3 Signs of the Times, September 2, 1889.

Zvrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrr! Ispala sam iz kreveta, navukla džemper, skliznula u cipele i, vukući noge, izašla napolje. Alarm za požar i radost življenja u studentskom domu! Dok sam stajala pod zvezdama, posmatrala sam druge devojkice. Polovinu njih jedva sam uspela da prepoznam. Neke od najdoteranijih devojkica tokom dana, bile su najveće spodobice tokom noći. Tako sam počela da razmišljam o ironiji lepote koju pokazuju celog dana i katastrofe koju skrivaju noću. Tajna njihove lepote krije se u tome da nanose na sebe šminku, sve dok od »njih« ne ostane ni traga. Ali ono što vam stvarno treba, jeste da umijete svoje lice, vodite računa o svojoj koži... i bićete više nego površno lepi. Bićete stvarni.

Nemojte zajedno sa prljavštinom i vi otići niz slivnik.

Evo kako da budete lepi pred Bogom:

Pogledajte u ogledalo (zakon/ Božji karakter). Zakon nam pokazuje kako zaista izgledamo. Dakle, priznajte da ste prljavi. Čitajte Rimljanima 3,20.

Tražite pomoć (blagodat). Ribajući svoj odraz u ogledalu, nećete ga učiniti čistijim, ni lepšim. Jedini način da se osposobite da primite blagodat, jeste da priznate da mi ne možemo spasti sami sebe i da ne zaslužujemo spasenje. Čitajte Rimljanima 3, 23.

Uzmite vodu i sapun (veru i pravednost). Priznajte da je jedini način da vam lice postane čisto da ga operete. Vera je nešto više nego kad kažete: »To je divno.« Vera je kad kažete: »To je za mene!« Hristova pravednost je naša voda i sapun - ona uklanja prljavštinu greha. Treba zapamtiti da voda i sapun moraju da nam budu uvek pri ruci. Čitajte Rimljanima 3,22.

Shvatite da će se vaše lice ponovo uprljati. Međutim, ima dovoljno vode i sapuna i za sledeće pranje. Nemojte zajedno sa prljavštinom i vi otići niz slivnik. Moramo da se udaljimo od greha koji smo predali Bogu. Ako se uporno trudimo da sačuvamo svoju prljavštinu, postaćemo odvratni. Ali ako je predamo Bogu i dopustimo da je On zadrži, On će nas očistiti. Čitajte Rimljanima 8,1,2.

Naučite da se osećate ugodno kada ste čisti. Hristos čisti našu prljavštinu. To je istinsko opravdanje. »Kada upoznamo Boga, onako kako imamo prednost da Ga upoznamo, živjećemo životom stalne poslušnosti. Ako budemo cenili Hristov karakter i negovali zajednicu sa Bogom, greh će nam postati mrzak.«¹

ODGOVORITE

Zašto je tako teško ispružiti ruku i priznati da nam je potrebna pomoć?

Sara-Mej Džulija Kolon, Bartonsvil, Merilend, SAD

1 Čeznja vekova, str. 579.

Ako ste »dobra« osoba, lako je izbeći kršenje zakona koje je propisala naša vlada. Međutim, svi smo mi, pre ili kasnije, odmeravali svoje spasenje svojim grešnim ponašanjem i mislima (Rimljanima 3,23). Ponekad je skoro nemoguće u toku celog jednog dana slediti baš svako Božje pravilo, ne grešeći ni u najmanjem. Srećom, On razume da ljudi moraju svakodnevno da

Uhvatila sam sebe kako se pitam da li je Adventistička crkva prava crkva.

se bore sa grehom. Neke brige koje sam ja lično imala uključuju i preispitivanje moje sopstvene »dobrote.« Uhvatila sam sebe kako se pitam da li je Adventistička crkva prava crkva, da li postoji tako nešto kao prava religija, da li sam ja dovoljno dobra hrišćanka i šta ako to ne bude dovoljno dobro pred Bogom na dan suda?

Čak je i Martin Luter činio sve što je mogao da bi se povinovao zakonu, i čak ni on nije bio siguran u svoje spasenje. Kad sam podelila sa suprugom svoj strah da bih mogla ostati bez Božje blagodati, on me je uputio na Poslanicu Rimljanima, i to na isti tekst koji je doneo olakšanje i Luteru. Osetila sam kako me mir obuzima dok sam čitala: »Mislimo dakle da će se čovek opravdati verom bez dela zakona« (Rimljanima 3,28).

Ipak, opravdanje verom nije izgovor da živimo po svojim željama. Kada delovanjem Svetog Duha budemo postali slični Hristu, postaćemo primer za ugled svetu oko nas. Dok se ovaj rast odvija u vama, budite spremni na kušanje vaše vere. Možda će vaša vera posustajati, ali pod vođstvom Svetoga Duha, vaš odnos sa Hristom postajaće jači.

Sigurna sam u jedno - Isus Hristos je moj Spasitelj. On je umro zbog mojih greha. Ta sigurnost vere donosi mi mir i na dan svoje smrti ja ću zaspati u Isusu i spavati do Njegovog povratka. Oni koji su se pokajali i veruju u Njega mogu biti sigurni u svoje spasenje. Oni mogu biti uvereni da će, dok rastu u Hristu, postajati sve sličniji Njemu.

»Tako nam zakon bi čuvar do Hrista, da se verom opravdamo« (Galatima 3,24).

ODGOVORITE

1. Poslušnost nas ne spasava. Kakvu onda ulogu igra poslušnost u hrišćanskom životu?
2. Šta mislite da će se dogoditi sa onima koji možda ne veruju u Boga, ali koji žive životom službe i dobre volje? Da li će za njih biti mesta na nebu?

Kendis Kvols, Plezant Hil, Kalifornija, SAD

ZAKLJUČAK

Svi smo mi grešili. Prema tome, niko od nas ne može sam da ispuni zahteve Božjeg pravednog zakona. Međutim, kada verom prihvatimo Hristovu pravednost i žrtvu koju je On prineo za nas, bićemo očišćeni od greha. Tada možemo početi, takođe kroz veru, preobražavajući proces razvoja Hristovog karaktera ljubavi. Ovo je način na koji možemo da se ugledamo na Boga (Efescima 5,1) tako da drugi, kad ugledaju Njega u nama, i sami poželeva da ih On opravda i učini ispravnima.

RAZMOTRITE

- Potražite način na koji se, uz pomoć Interneta, radosna vest o opravdanju verom može proširiti kao šumski požar. Koji sajtovi deluju najefikasnije i zbog čega? Napravite svoju Internet stranicu na način kako mislite da bi apostol Pavle to uradio da je imao takvu tehnologiju na raspolaganju.
- Napravite matematičku jednačinu koja bi mogla da objasni Rimljanima 3,28.
- Napravite savremeni scenario prikazujući kako bi današnji ekonomski svet mogao da izgleda kada bi Božja blagodati uzdrimala sadašnji status kvo. (Obnovite deo pouke za nedelju.)
- Upotrebite preobražaj gusenice u leptira da biste ilustrovali šta se dešava ljudima koji su opravdani verom.
- Prikažite u obliku crteža ili statue ideju o Hristu kao tajanstvenim lestvama, koja se pominje u drugom pasusu pouke za utorak.
- Pitajte nekoga od svojih prijatelja kako bi opravdanje Hristovom blagodaću (a ne njihovim sopstvenim delima) moglo da promeni njihov život.

POVEŽITE

*Put Hristu, »Vera i primanje« str. 41-47.
Adventistički hrišćani veruju, str. 158-174.*

Mario Van Dajk, Detroit, Mičigen, SAD

Pouka 5

Od 24. do 31. jula 2010.

Opravdanje i zakon

»Kvarimo li dakle zakon verom?
Bože sačuvaj! Nego ga još utvrđujemo«
(Rimljanima 3,31)

24. jul 2010.

OSUĐENI NA ŽIVOT

UVOD (1. Mojsijeva 15,6; 2. Samuelova 11, 12; Rimljanima 3,20-23.31; 4,1-17; Galatima 3,19; 1. Jovanova 3,4)

Su

To uopšte nije ličilo na pravu sudnicu. Nije bilo tužioca koji se sprema da održi završni govor, ni advokata odbrane koji traži da se još jednom obrati poroti. Bila su tu samo dva čoveka - David i Natan: jedan moćan i uticajan, drugi - skromni prorok koji je nosio presudu od Boga. David je saslušao sve dokaze i čuo ceo sadržaj optužnice. Njegov zaključak je bio oštar: ovako ozbiljan zločin ne zaslužuje ništa manje od smrtne kazne. Kako je bio šokiran kad je shvatio da je baš on taj krivac.

Najstrože čuvana jerusalimska tajna bila je obelodanjena! Davidov lukavi pokušaj da sakrije svoju preljubu sa Urijinom ženom naveo ga je da poćini ubistvo, a da onda pokuša da smrt tog čoveka pripiše ratnim okolnostima. Šta je mogao da kaže u svoju odbranu? Uhvaćen na delu, nije mogao ni da pomišlja da se izjasni kao nevin. Znao je da su preljuba i ubistvo po Božjem zakonu kažnjivi smrću. Bio je kriv. Sve što je mogao da učini, bilo je da prizna svoj greh i da čeka božansku presudu.

Međutim, presuda je glasila: život, a ne smrt. »A Natan reče Davidu: 'i Gospod je proneo greh tvoj; nećeš umreti'« (2. Samuelova 12,13). Kako je Bog mogao da pronese Davidov greh? Kako je mogao da donese oslobađajuću presudu, kada je zakon zahtevao smrt? Kao i David, svi smo mi grešili. Svi smo zanemarili Božji zakon i propustili da dostignemo Njegovo merilo pravednosti. Zbog toga, svi se suočavamo sa večnom smrću. Ipak, Bog može da nas proglasi pravednim kada prihvatimo smrt Njegovog jedinorodnog Sina Isusa, Jagnje Božje koje preuzima sav greh. Naš greh je sada deo Njegove priče. Zbog toga u Psalmima 32 i 52 David govori o radosti i pravom olakšanju koje je osetio kada je doživeo nezasluženi blagoslov oproštenja.

Možete li vi iskoristiti tu vrstu blagoslova? To je obećanje od Boga sa doživotnom garancijom, bez dodatnih uslova. Ponekad, kada osećamo da smo daleko od Boga, možemo pomisliti da je naša situacija beznadežna. Možemo prestati da verujemo u Božju milost. Kada je Bog Avramu dao obećanje koje se činilo suviše dobrim da bi bilo istinito, Avram je poverovao Bogu i Bog mu je uračunao tu veru u pravednost. To je način na koji opravdanje deluje. Kao grešnik koji očekuje Božji sud, veruj u ono što je Bog obećao i saslušaj presudu: osuđen si na život.

Dok proučavate pouku za ovu sedmicu, slušajte Božji glas koji proglašava vašu pravednost u Njemu.

To je obećanje od Boga sa doživotnom garancijom, bez dodatnih uslova.

Džudit Perkis, London, Velika Britanija

OPRAVDANJE I ZAKON

LOGOS (1. Mojsijeva 15,6; 2. Samuilova 11, 12; Rimljanima 3,20-23.31; Rimljanima 4,1-17; Galatima 3,19; 1. Jovanova 3,4)

U biblijska vremena, bilo je očigledno da se prema bogatim i važnim ljudima ne postupa na sudu na isti način kao prema običnim građanima. Ovo je ponekad bilo propisano zakonom. Na primer, drevni Hamurabijev zakonik predviđao je da, ukoliko neko nekome izbije zub, i njegov zub treba da bude izbijen. Ali, ako je žrtva bila iz nižeg staleža, bilo je dovoljno platiti malu globu. Niko nije očekivao strogo primenjivanje zakona u ljudskim sudovima, ali biblijski pisci su bili sigurni da je Bog Bog pravde. Kroz celu Bibliju, pravda je kategorija od suštinskog značaja.¹

Problem (Rimljanima 3,24)

Problem celokupne religije je u ovome: »Kako grešni ljudi mogu biti pravedni (opravdani) pred svetim Bogom?« Prema jednom biblijskom rečniku (Easton's Bible Dictionary), opravdanje je »sudski izraz suprotan od osude«. Po svojoj prirodi, to je Božji pravni akt, kojim On oprašta sve grehe onima koji veruju u Hrista, prihvata ih i postupa prema njima kao da su pravedni u očima zakona, to jest, kao da su u skladu sa svim njegovim zahtevima. Opravdanje, osim oprostjenja greha, proglašava i to da su svi zahtevi zakona zadovoljeni u vezi sa opravdanim. To je akt sudije, a ne vladara. Zakon nije ublažen ni ukinut, već je proglašen ispunjenim u najstrožem smislu; i tako, opravdana osoba biva proglašena dostojnom svih prednosti i nagrada koje slede iz savršene poslušnosti zakonu (Rimljanima 5,1-10).

Rešenje u veri (Rimljanima 3,24-28; 4,2-4)

Prva tri poglavlja Poslanice Rimljanima dokazuju da su svi ljudi krivi pred Bogom. Niko ko se oslanja na sopstveno držanje zakona, neće biti proglašen pravednim na Božjem sudu. Zakon, kao moralno otkrivenje pravednosti, ne nudi nam nikakvu nadu; on svedoči protiv nas, tako da se »svaka usta zatisnu, i sav svet da bude kriv Bogu« (Rimljanima 3,19.20).

Ipak, ovaj prikaz ljudskog stanja pred Bogom, završava se porukom nade. Bog je pronašao način da ostvari naše opravdanje bez dela zakona (Rimljanima 3,21.22.28).

Apostol Pavle zato insistira da ljudi nisu opravdani na osnovu onoga što oni lično čine. On ukazuje na primer Avrama, velikog praoca jevrejskog naroda, kao na nekog ko nije opravdan na osnovu dela (Rimljanima 4,2.3). A ako čak ni Avram nije opravdan delima, ko bi onda mogao biti? Pavle jasno kaže: »Da se čovek neće opravdati delima zakona«; u stvari »da se zakonom niko ne opravdava pred Bogom« (Galatima 2,16; 3,11).

1 Walter A. Elwell, editor, Baker's Evangelical Dictionary of Biblical Theology (Grand Rapids, Mich.: Baker Books, 1996).

Božje rešenje i uslov za primanje obećanja (Rimljanima 4,1-17)

»Vera je uslov pod kojim je Bog smatrao za shodno da obeća opravdanje grešnicima; ne zato što ima neke vrednosti u veri pomoću koje bi spasenje bilo zaslužno, već zbog toga što vera može da se osloni na Hristove zasluge kao rešenje za greh. Vera može da ponudi Hristovu savršenu poslušnost umesto grešnikovog prestupa i nesavršenstva. Kada grešnik veruje da je Hristos njegov lični Spasitelj, onda na osnovu svojih nepromenljivih obećanja, Bog oprašta njegove grehe i besplatno ga opravdava.«¹

Zakon ima svoje pravo mesto (Rimljanima 3,31)

Apostol Pavle nas odmah zatim podseća da, baš zato što smo opravdani verom, ne treba da mislimo da smo pošteđeni držanja Deset zapovesti (zakona). U stvari, upravo zato što smo sada pravi pred Bogom (opravdani), mi smo više nego spremni da živimo u skladu sa Božjim propisima, koji su sada upisani u našem srcu, a ne na kamenim pločama. Čitajte Knjigu proroka Jezekilja 36,24-27.

»Pravednost je poslušnost zakonu. Zakon zahteva pravednost što znači da grešnik ima obavezu prema zakonu, ali je nesposoban da je ispuni. Jedini način na koji on može postići pravednost jeste kroz veru. Verom može prineti Bogu Hristove zasluge, i tada Gospod poslušnost Svog Sina pripisuje grešniku.«²

Prividno neslaganje (Jakov 2)

Postoji li, dakle, neslaganje između apostola Pavla i apostola Jakova? Naime, dok Pavle sasvim jasno kaže da se opravdavamo verom, a ne delima, Jakov tvrdi »da se delima pravda čovek, a ne samom verom« (Jakov 2,24). Obojica se pozivaju na Avrama, ali Jakov navodi Avrama i Ravu kao primer ljudi koji su bili opravdani na osnovu dela (Jakov 2,21.25).

Čitajte Jakov 2,17. »Avramovo iskustvo otkriva da su dela dokaz pravog odnosa sa Bogom. Vera koja vodi do opravdanja je, stoga, živa vera koja ima dejstvo (Jakov 2,24). Apostol Pavle i Jakov slažu se u shvatanju opravdanja verom. Dok se apostol Pavle usredsređuje na zabludu o dobijanju opravdanja delima, apostol Jakov raspravlja o podjednako opasnom polaganju prava na opravdanje bez odgovarajućih dela. Ni dela ni mrtva vera ne vode opravdanju. Ono se može ostvariti jedino pravom verom koja deluje ljubavlju (Galatima 5,6) i čisti dušu.«³

Stiv A. Tomas, *Sent Albans, Hertfordšir, Velika Britanija*

1 Selected Messages, book 1, pp. 365-368.

2 Isto.

3 Adventistički hrišćani veruju, str. 162.

BAŠ KAO DA NIKADA NISMO...*SVEDOČANSTVO (Rimljanima 3,20)*

»Kad bi čovek mogao da se spase sopstvenim delima, imao bi nešto u sebi čime bi se mogao ponositi... Sve što čovek može da učini bez Hrista zagađeno je sebičnošću i grehom; ali ono što je učinjeno kroz veru, prihvatljivo je pred Bogom.«¹

»Ljudi bez pomoći Zakona ne bi mogli imati pravilan pojam o Božjoj neporočnosti i svetosti ili o svojoj krivici i ukaljanosti grehom. Oni se ne bi osvedočili u svoj greh i ne bi osetili potrebu za pokajanjem... Oni se nadaju spasenju, iako nisu doživeli potpunu promenu srca ni reformu života. Tako se umnožavaju površna obraćenja i mnogi ljudi pristupaju Crkvi, iako se nikada nisu sjedinili s Hristom.«² Posledica toga je da, »mnogi pokušavaju da razbiju ogledalo koje otkriva njihove mane, da ponište zakon koji ukazuje na nedostatke u njihovom životu i karakteru.«³

Kada se ne pridržavamo u potpunosti zakona (koji je izraz samog Božjeg karaktera), proglašavamo ga nevažećim. Proglasiti ga nevažećim znači oduzeti mu pravosnažnost. Ali, to nije sve. Ako zakon proglasimo bezvrednim i nevažećim, odbacujemo sve ono što nam spasenje nudi: Božju ljubav, Njegovu blagodat, opravdanje i Isusovu pravednost.

»Zakon i jevanđelje su u savršenoj saglasnosti.«

»Zakon i jevanđelje su u savršenoj saglasnosti. Jedno podržava drugo. Zakon svom svojom uzvišenošću deluje na savest, navodeći grešnika da oseti potrebu za Hristom koji je doneo žrtvu za greh.«⁵

»Sa Hristom se postupalo onako kako mi zaslužujemo, da bi se sa nama postupalo kako On zaslužuje. On je bio osuđen zbog naših greha, u kojima nije imao udela, da bismo mi mogli biti opravdani Njegovom pravdom, u kojoj nemamo udela. Pretrpeo je smrt koja je bila naša, da bismo mi mogli primiti život koji je bio Njegov.«⁶ Verom u Njega bivamo opravdani... Baš kao da nikada nismo pogrešili.

ODGOVORITE

Zašto opravdanje verom zahteva da se u potpunosti držimo zakona?

1 Selected Messages, bk. 1, p. 364.

2 Velika borba, str. 455.

3 Selected Messages, bk. 1, p. 219.

4 Isto.

5 Isto, str. 240, 241.

6 Čeznja vekova, str. 10.

Klarisa Luis, Mančester,

Engleska i Indira Džob, Roterdam, Holandija

VERA I POSLUŠNOST – TRAJNO SADAŠNJE VREME*DOKAZ (Rimljanima 3,21-31)*

Unutar hrišćanstva kao da postoji neka vrsta sukoba između opravdanja verom i opravdanja zakonom. Mnogi tvrde da je zakon prikovan na krst i da se mi opravdavamo isključivo blagodaću. Ovo se ogleda u činjenici da mnogi hrišćani ne održavaju više bogoslužjenje u sedmi dan, Subotu, nego u nedelju. Ali, takođe ima ljudi toliko opsednutih zakonom da ne uviđaju potrebu za Božjom blagodaću.

Biblija je naš osnovni izvor dokaza u vezi sa ovim pitanjem, a Poslanica Rimljanima 3,21-31 tvrdi da se opravdavamo verom u Hrista.

Ovde se takođe kaže da, iako smo spaseni verom, zakon i dalje važi.

Sledeći dokaz da su zakon i vera neodvojivi nalazi se u Jevanđelju po Jovanu 3,16. Odvojte vreme da ga pročitate. Ovaj stih mnogi nazivaju ulaznicom za nebo, jer govori o jednoj jedinoj stvari koju moramo da učinimo da bismo bili spaseni. Da bismo potpuno razumeli ovaj stih, pogledajmo kako on glasi u originalu. U grčkom jeziku, glagoli imaju trajno sadašnje vreme – »nastavljati da nešto činiš.« Tako reč *veruju* ovde znači - stalno veruju. Još jedan primer za to nalazimo u Jevanđelju po Jovanu 20,31.

U Jevanđeljima čitamo o mnogim čudima koja je Isus učinio. Jovan upućuje na ta čuda kao na znake (Jovan 2,11). Ovo navodi na zaključak da čuda imaju jedno više značenje, jer znaci ukazuju na nešto što je iznad njih. Jedan od tih znakova nalazimo u Jevanđelju po Jovanu, u drugom poglavlju, gde Isus pretvara vodu u vino. U prvom trenutku, vidimo samo čudo. Ali, ovde postoji i nešto više. Isus je tražio od slugu da napune kamene sudove vodom, sudove koji su korišćeni za ritualno pranje tela. Zatim je tražio da zahvate vodu (koja je pretvorena u vino) iz sudova. Ovim znakom Isus je pokazao da je On došao da nas očisti od greha, da smo spaseni od zakonske kazne (koja je smrt) i da zakon nije ukinut. Kroz celu Bibliju, zakon potvrđuje potrebu za blagodaću; ali danas, u svom životu, mi potvrđujemo zakon verom, tako što ga držimo. »Ako imate ljubav k meni, zapovesti moje držite« (Jovan 14,15). Kroz celo Pismo ljubav se ispoljava u delima. Tačno je, spaseni smo blagodaću kroz veru. Međutim, potrebno je da živimo svoju veru, pokazujući na delu ljubav prema Bogu.

Ljubav se ispoljava u delima.

ODGOVORITE

1. Kako da pronađemo pravu ravnotežu između zakona i blagodati?
2. Šta znači to da je Isus ispunio zakon?

Ros Džejs Meidment, Senghenid /Senghenydd/, Vels, Velika Britanija

Pregled uspešnosti. Ocenjivanje. Ispiti. Kao da se naša vrednost određuje na osnovu toga koliko možemo da postignemo, ostvarimo, položimo i izvršimo. Da li je kod Boga nešto drugačije? Tačno je da Bog očekuje od svog naroda da ostvaruje »rezultate.« U stvari, On nas je poslao da idemo po celom svetu

Ako vaši prijatelji nisu zainteresovani za Boga, da li ih jednostavno odbacite i nastavite dalje?

i da sve ljude učinimo Njegovim učenicima. Ali, da li je to ono što nas čini vrednima pred Bogom?

Kako bi izgledala provera znanja i sposobnosti pred Bogom? Možda bismo otkrili da postoji samo jedno pitanje na koje treba da odgovorimo:

da li verujete da je Bog taj koji je izabrao vas, a niste vi ti koji ste izabrali Boga? (Pogledajte Jevanđelje po Jovanu 15,16.) Potvrđan odgovor menja sve. To menja vaše shvatanje da treba da zaslužite Božju ljubav u shvatanje da vas On jednostavno voli, i tačka. To znači napustiti ubeđenje da vi treba da učinite nešto da biste uspostavili ispravan odnos sa Bogom, a prihvatiti da je jedino Bog taj koji je činio, čini i činiće nešto da obnovi naš odnos sa Njim. Na kraju, priznajte da nije važnan vaš učinak, već Božji.

Prema tome, kako možete živeti životom koji odražava ove istine? Moglo bi biti od koristi da postavimo ova pitanja:

Koliko imate prijatelja među nehrisćanima? Isus je bio okružen ljudima koji nisu važili kao pobožni. Možemo li mi reći isto za svoje društveno okruženje?

Da li se upoznate sa ljudima samo zato da biste ih obratili? Evangeliziranje druženjem postaje veoma popularno, ali ako vaši prijatelji nisu zainteresovani za Boga, da li ih jednostavno odbacite i nastavite dalje? Isus je pokazivao prijateljstvo prema Judi iako je znao da će ga on izdati. Da li vi dajete isti primer svojim odnosom prema prijateljima?

Da li sudite o drugima i o njihovom odnosu sa Bogom na osnovu svojih očekivanja? U ranoj Crkvi, ljudi su se prepirali oko toga šta ljudi moraju da učine da bi bili pravi Isusovi sledbenici. Uglavnom su polazili od svojih ličnih očekivanja, a ne od Božje ljubavi i blagodati. Da li brzopleto sudimo o drugima na osnovu svojih merila, a ne Božjih?

ODGOVORITE

1. Božja ljubav i blagodat deluju kao nefer u svetu koji očekuje od nas da uvek nešto učinimo da bismo za uzvrat nešto dobili. Kako vi možete pokazati tu istu vrstu blagodati i ljubavi prema drugima?
2. Apostol Pavle govori protiv ideje da zakon ili etnička pripadnost mogu doneti spasenje. Međutim, kao adventisti sedmog dana, možemo biti u iskušenju da koristimo zakon da bismo isključili ljude. Kako možemo to da sprečimo?

Marej Harvi, London, Velika Britanija

Nije slučajno što Biblija upoređuje Božji zakon sa ogledalom. Ogledalo ne može da promeni naš izgled. Ono ne daje svoje mišljenje i ne može da sudi. Njegova uloga je samo da pokaže stvari takvima kakve jesu. Stoga ne iznenađuje što, kad želimo da izgledamo najbolje što možemo, često odlazimo do ogledala. Gledajući u ogledalo, procenjujemo svoj izgled, razmišljamo o svom ponašanju i pitamo se kako ćemo se dopasti drugima. Posmatrajući se u ogledalu, dolazimo do zaključka da ćemo, ukoliko želimo da izgledamo najbolje što možemo, morati da napravimo izvesne promene. Ovde počinju teškoće. Pokrivamo svoje nedostatke, krijemo svoje nesavršenosti i brinemo šta bi ljudi mislili kada bi videli kako zaista izgledamo.

Ponekad se isto to dešava i kad stanemo pred Božje ogledalo. Često iskreno želimo da budemo onakvi kakvi On želi da budemo. Ali, gledajući u ogledalo Njegovog zakona, s vremena na vreme bivamo obeshrabreni činjenicom da jednostavno ne dostižemo Njegov standard. Trudimo se da očistimo sebe, ali sami ne možemo da uklonimo prljavštinu koju je ostavio greh.

Pokušavamo da zamaskiramo svoje nedostatke, ali životne oluje uvek skinu našu masku. Gledajući u ogledalo, shvatamo da smo zaista to – grešnici kojima je očajnički potreban Spasitelj.

Ogledalo Božjeg zakona... nam pokazuje... kakvi možemo da budemo.

Ali tu se sad vidi lepota jevanđelja. Hristos je voljan da učini za nas ono što ne možemo sami. On ima moć da nas opravda (da nas učini ispravnim u Božjim očima), da stvori od nas nova bića, menjajući nas na način koji zaista vredi – iznutra. Ogledalo Božjeg zakona ne pokazuje nam samo kakvi smo. Ono nam pokazuje (kroz blagodat i silu Hristovu) kakvi možemo da budemo. Božji zakon nam kaže da je On milostiv, spreman da oprost, ljubazan, strpljiv i bogat dobrotom i istinom. Njegov zakon nam takođe kaže da, kroz veru, i mi možemo postati takvi (2. Mojsijeva 34,6.7). Ne samo da Božji zakon otkriva kakav je naš karakter, već, što je najvažnije, otkriva kakav je Njegov, jer jedino zahvaljujući Njegovom karakteru, karakteru koji je pretrpeo krst, mi možemo ponovo biti učinjeni pravednim. Iako Biblija govori protiv taštine, ironija je da, kao hrišćani, možda *treba* da gledamo u ogledalo. I to u Božje ogledalo, a ne naše sopstveno.

ODGOVORITE

1. Šta za vas znači opravdanje i zakon?
2. Kako možete da primenite Božji zakon na svoj život, a da ne budete legalisti?

Džulijan Pol Vesli Tompson, Reding, Engleska

ZAKLJUČAK

Ljudska pravednost je u potpunosti Božje delo koje On čini u nama. Nije u pitanju to šta mi činimo da bismo bili ispravni pred Njim. Naš Tvorac je naš Otкупitelj, koji preuzima na sebe čin pomirenja i obnovenja svog lika u grešnicima koji su odbacili samu Njegovu prirodu. Zakon je, dakle, dat da otkrije Božju svetost i da nas suoči sa našom sopstvenom grešnom prirodom – pokazujući nam kako smo izgubili Njegovu obličje, izneverili nade koje je imao u pogledu nas, i da smo zaslužili Njegov gnev. Zakon je takođe i moralni kompas koji nam ukazuje na Božju spasonosnu blagodat kroz Hristovu žrtvenu smrt – Njegov život za naš. Tako mi postajemo pravedni pred Bogom – kroz Njegovu delo za nas i u nama – samo ako se verom oslonimo na Njega, a ne na sebe.

RAZMOTRITE

- Analizirajte sledeće reči: opravdanje, pravednost, greh, oprostjenje, pokajanje, vera i nada. Koristite nekoliko različitih izvora: običan rečnik, biblijski rečnik i leksikon grčkog jezika. Zabeležite ono što ste pronašli i imajte to na umu dok prelazite ostale tačke.
- Čitajte 3. i 4. poglavlje Poslanice Rimljanima. Zapišite sve ono što mi možemo da uradimo da bismo bili pravedni pred Bogom. Koliko toga ste pronašli? Koja su to dela? Za koje osobine Bog kaže da ih svi imamo? Kakav položaj, dakle, zauzimamo pred Bogom? Koje osobine i dela Bog smatra našom pravednošću?
- Razmislite o svom odnosu sa Hristom. Šta vas je privuklo ili šta vas privlači Njemu? Kako ste se upoznali s Njim? Koliko ste bliski i lično povezani s Njim? Da li je to lični odnos ili je zasnovan isključivo na vašem religioznom vaspitanju: pohađanju crkve, poštovanju pravila i adventističkog načina života – da li ste po tradiciji i vaspitanju adventistički hrišćani, ali bez ličnog, svakodnevnog posvećenja koje podrazumeva da slušate Njegov glas i da Mu se odazivate?
- Vodite dnevnik svojih ličnih iskustava, zapisujući kako ste upoznali Hrista, kako ste uspostavili odnos sa Njim, kako taj odnos utiče na vas i kako se izražava u vašem današnjem životu.
- Napravite grafikon na temu jedne od onih reči koje ste proučavali (kao što je nada, vera, oprostjenje itd.) i povežite tu reč sa jednim od stihova iz Rimljanima 3 ili 4, koji vam naročito upada u oči. Pokažite taj rad u svom subotnoškolskom razredu ili ga uramite i okačite na zid, kao podsetnik na ono što Bog čini za vas i u vama.

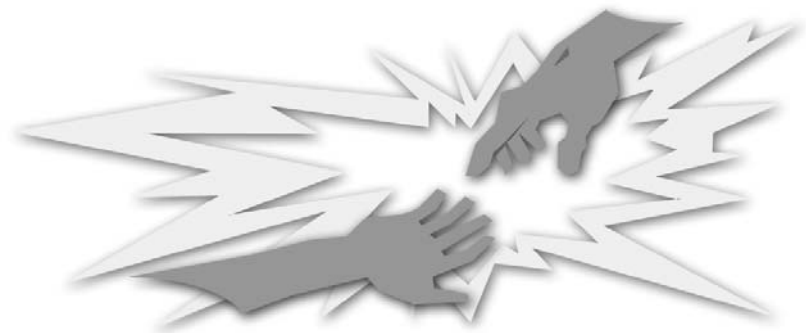
POVEŽITE

Put Hristu, 2. poglavlje, »Grešniku je potreban Hristos«, str. 15-20.

Džin Kelner, Kolumbija, Merilend, SAD

Pouka 6

Od 31. jula do 7. avgusta 2010.

Tumačenje vere

»Opravdavši se dakle verom, imamo mir s Bogom kroz Gospoda svojega Isusa Hrista. Kroz kojega i pristup našom verom u ovu blagodat u kojoj stojimo, i hvalimo se nadanjem slave Božje«
(Rimljanima 5,1.2)

U mojoj domovini postoji poznata legenda o Mageri, drevnom ratničkom poglavici koga nije bilo moguće ubiti kopljem tokom plemenskih ratova, jer je imao telo otporno na koplja. Zahvaljujući tome, on je bio junak svog plemena.

Protivnici Magere i njegovog plemena dugo su se trudili da otkriju tajnu njegovog tela otpornog na koplja. Ponudili su mu jednu od svojih najboljih kćeri za ženu i Magera je prihvatio. U međuvremenu, bio je uspostavljen kratkotrajni mir. Ali, Magerina nova žena se veoma trudila da otkrije tajnu svog supruga. Jednog dana, Magera se razboleo i njegova žena je otkrila da je njegova snaga počivala u njegovoj senci. Ovim je rešena misterija, i nekoliko nedelja kasnije, Magera je bio ubijen u krvavoj bici.

»Svi su bili tihi osim supruge poglavice plemena Savi.«

Ova priča me podseća na Dona Ričardsona, američkog antropologa i misionara koji je proveo nekoliko nemirnih godina na Novoj Gvineji, nadajući se da će doneti hrišćansku vest plemenima u toj zemlji. Njegovi pokušaji, međutim, nisu naišli na odziv i, pošto se umorio od besplodnih napora, odlučio je da se vrati kući.

»Neposredno pre Ričardsonovog odlaska, pleme Savi i njihovi smrtni neprijatelji, pleme Henam, obavili su jednu značajnu ceremoniju ispred njegove kuće. To je bio njihov poslednji pokušaj da ga ubede da ostane. Celo selo se okupilo da posmatra taj događaj. Svi su bili tihi osim supruge poglavice plemena Savi. Ona je glasno kriknula kada je poglavica oteo iz njenih ruku njihovu šestomesečnu bebu i podigao je visoko u vazduh. Poglavica je zatim odneo svog sina do poglavice suparničkog plemena i predao ga svojim neprijateljima. Jedan pripadnik plemena objasnio je Ričardsonu da će pleme Henam dati detetu novo ime i odgajiti ga kao da je njihovo.«¹ Pošto je sada dete iz Savi plemena živelo u neprijateljskom plemenu, među njima je uspostavljen mir, jer su oba plemena volela dečaka i nisu želela da on bude ubijen u ratu. Pošto je mir uspostavljen preko njega, on je bio njihovo dete mira.

Hristos je dete mira između Neba i Zemlje. Bog je dao ovom grešnom svetu svog jedinorodnog Sina da premosti provaliju koju je stvorio greh. Kada verujemo u Isusovu žrtvu za nas, mi dobijamo oproštenje greha, kao i večni život i mir. Takva je vera koju ćemo detaljnije proučavati u toku ove sedmice.

Meri Avuor, Mbita Point, Kenija, Istočna Afrika

1 »A Modern Peace Child,« Insight, 2000, p. 1022.

Kao posledica post-izbornih nereda koji su nedavno potresli moju domovinu, predloženo je da oni koji su planirali, finansirali i započeli nasilje budu izvedeni pred Međunarodni sud pravde u Hagu, u Holandiji. Mnogi su smatrali da bi oni, ako bi dospeli tamo, mogli biti osuđeni na smrtnu kaznu, jer su njihova dela prouzrokovala gubitak mnogih života.

Pri pomisli na pojavljivanje pred sudom u Hagu, mora da je jeza silazila niz leđa vrhovnih vladinih službenika, koji su počinili ovo nasilje. Iz straha od smrtne kazne, oni su izrazili želju da im se sudi pred domaćim sudom, nadajući se da bi tako mogli dobiti lakšu kaznu.

U Jevanđelju po Luki 7,1-10, čitamo o visokom vladinom zvaničniku čiji se sluga smrtno razboleo. Taj zvaničnik je, vrlo verovatno, isprobao sve mogućnosti za lečenje koje su stajale na raspolaganju čoveku na njegovom položaju. Međutim, ništa nije pomoglo. Mora da je tada čuo o tome kako Isus leči ljude i upitao se da li bi On mogao to isto da učini i za njegovog slugu koji je umirao. Vera ovog zvaničnika tako je impresionirala Hrista da je rekao onima oko sebe: »Ni u Izrailju tolike vere ne nađoh« (Luka 7,9).

Kada je ušao u savršeni poredak Božjeg stvaranja, greh je doneo bolest i smrt. Ništa na ovom svetu nije moglo ponovo da nas učini pravednim. »Prekršeni Božji zakon zahtevao je život grešnika... Pošto je Božji zakon isto tako svet kao i sam Bog, samo je neko jednak Bogu mogao da okaje prestup Zakona. Niko osim Hrista nije mogao da izbavi čoveka od osude Zakona i da ga ponovo dovede u sklad sa Nebom.«¹

Sada moramo imati veru u Hrista da će nas On izlečiti fizički i duhovno. Jedino On može da nas otkupi od greha i da nas pomiri sa našim nebeskim Ocem. Kada Ga prihvatimo kao ličnog Spasitelja, Hristos postaje most kojim prelazimo iz smrti u život. Kada nas On opravda i kada, kroz proces posvećenja, postanemo slični Njemu, On nas čini podobnim za nebesku nagradu. Moramo izabrati da li ćemo da Ga prihvatimo i da živimo, ili da Ga odbijemo i da umremo večnom smrću.

Sada moramo imati veru u Hrista da će nas On izlečiti...

ODGOVORITE

1. Opišite kakvu ulogu ima vera u našem spasenju.
2. Razmislite o nekim od nebeskih nagrada. Kojima se najviše radujete i zašto?
3. Šta nas poslednji pasus ovog teksta uči o procesu spasenja?

Samson Orva, Najrobi, Kenija, Istočna Afrika

1 Stvarane - patrijarsi i proroci, str. 49.

Opravljanje verom (5. Mojsijeva 32,4; Rimljanima 5,6-8)

Pavlova Poslanica Rimljanima istražuje kako je život mogao da se nastavi posle pada u greh. Adam i Eva mogli su da umru onog istog dana kada su zgrešili. Međutim, Bog je u svojoj milosti smislio plan kako bi palo čovečanstvo moglo da bude spaseno.

Oproštenje za ljudski rod moglo je da se ostvari jedino posredstvom pravednog člana Božanstva. »Bog je trebalo da se pokaže u Hristu i da 'svet pomiri sa sobom ne primivši im greha njihovih' (2.Korinćanima 5,19)... I tako će, pokajavši se pred Bogom, verujući u Hrista, grešni Adamovi potomci opet moći da postanu 'sinovi Božji' (1. Jovanova 3,2).«¹

»Ljubav Boga Oca je bila prikazana Hristovom smrću. Ova važna istina mora biti prepoznata da bi se pravilno razumelo pomirenje... Hristos nije umro da bi umilostivio svog Oca ili da bi Ga naveo da nas voli. Božanska ljubav je pripremila plan pomirenja i spasenja od samog početka i Otac, Sin i Sveti Duh su delovali zajedno u savršenoj harmoniji da bi ga ostvarili.«²

Život nasuprot smrti (Rimljanima 5,12-14)

Prvobitna životna sredina, koju je Bog stvorio da bismo u njoj živeli, bila je savršena. U Poslanici Rimljanima, apostol Pavle razmatra kako je greh poremetio ovaj savršeni red i lepotu. Pre pada u greh, Adam i Eva su uživali u razgovorima sa Bogom licem k licu. Ovi razgovori bili su nešto najlepše od svega. To je, međutim, prestalo kada je sotona uspeo da navede Adama

Dolazak Isusa Hrista da živi i da se poistoveti sa grešnim ljudima u grešnom svetu, dokaz je Božje savršene ljubavi.

i Evu u iskušenje. Ali pošto Božja ljubav nije zbog toga prestala, On je odlučio da Njegov jedinorodni Sin postane čovek i da živi i umre na Zemlji da bismo mi mogli biti oslobođeni od smrtne kazne. Kada prihvatimo ovu žrtvu, mi stupamo u novi odnos sa Bogom. U Rimljanima 5,12-14, apostol Pavle objaš-

njava da je kroz Adama zavladała smrt, ali kroz Hristovu smrt ljudi mogu da dobiju novi život verom u Njega.

U Rimljanima 5,12-14 »Pavle naglašava... da kao što su greh i smrt, kao princip i sila, prešli sa Adama na ceo ljudski rod, tako se pravednost i život,

kao suprotan, pobjednički princip i sila, prenose sa Hrista na celo čovečanstvo. I kao što je smrt prešla na sve ljude koji imaju učešća u Adamovom grehu, tako i život prelazi na sve one koji imaju udela u Hristovoj pravednosti.«¹

Prekrasno jedinstvo (Rimljanima 5,15-21)

Dolazak Isusa Hrista da živi i da se poistoveti sa grešnim ljudima u grešnom svetu, dokaz je Božje savršene ljubavi. Da Hristos nije došao ne bi bilo oprostjenja, pa tako ne bi bilo ni nade. Ponor između grešnika i Boga mogao je da ostane zauvek, ili bar dok greh jednostavno ne uništi sve pred sobom.

Pavle završava peto poglavlje Poslanice Rimljanima ističući »položaj koji Hristos zauzima kao posrednik u delu ljudskog otkupljenja. Kroz Njegovu smrt vernik je opravdan, a kroz jedinstvo sa Njim, od tada pa nadalje, hrišćanin prima životodavnu posvećujuću silu koja preobražava njegov sadašnji život i osigurava mu večni život koji će doći.«²

ODGOVORITE

1. Setite se vremena kada ste osećali da ste daleko od Boga. Kako je vaša vera u Hrista premostila taj ponor?
2. Šta mislite da bi se dogodilo da Isus nije došao da umre za nas?
3. Na svetu postoji tako mnogo različitih kultura. Da li smo svi spaseni blagodaću kroz veru na isti način? Objasnite.
4. Upišite svoje ime na prazne linije, umetnute u citat koji je naveden u poslednjem pasusu današnje lekcije: Pavle završava peto poglavlje Poslanice Rimljanima ističući »položaj koji Hristos zauzima kao posrednik u delu _____ otkupljenja. Kroz Njegovu smrt _____ je opravdan/opravana, a kroz jedinstvo sa Njim, od tada pa nadalje, _____ prima životodavnu posvećujuću silu koja preobražava njegov/njen sadašnji život i osigurava mu/voj večni život koji će doći.«

Kako se osećate kada unesete svoje ime u ovaj citat i zašto?

Toni Filip Orezo, Najrobi, Kenija, Istočna Afrika

1 Stvaranje - patrijarsi i proroci, str. 50.

2 The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 527.

1 Isto, str. 530.

2 Isto, str. 533.

»Anđeli se nisu mogli radovati kada im je Hristos objavio plan spasenja, jer su videli da će čovekovo spasenje tražiti od njihovog voljenog Zapovednika da pretrpi neizrecive patnje. Obuzeti bolom i čuđenjem, slušali su Njegove reči kako će morati da se odrekne života, i da se suoči s pokvarenošću na Zemlji, da izdrži bol, sramotu i smrt. Moraće da stane između grešnika i kazne za greh, iako će ga samo mali broj među ljudima prihvatiti kao Božjeg Sina. Moraće da napusti svoj visoki položaj Veličanstva Neba, da se ponizi i pojavi na Zemlji u obliku čoveka, i da se na temelju svog iskustva upozna s tugom i iskušenjima s kojima će i čovek morati da se suoči. Sve će to biti neophodno da bi mogao da pomogne onima koji će biti kušani (Jevrejima 2,18). Kada se Njegova misija kao Učitelja bude završila, biće predan u ruke zlih ljudi da pretrpi sve uvrede i sva mučenja kojima će ga oni, po sotoninom nagovoru, podvrgnuti. Umreće najsirovijom smrću, da bude podignut između neba i Zemlje kao grešnik koji je zaslužio kaznu. Moraće da prođe kroz dugu agoniju, tako strašnu da je ni anđeli neće moći gledati, već će velom zaklanjati svoje

Sve će to biti neophodno...

lice da je ne vide. Moraće da izdrži duševne patnje kada Otac bude okrenuo svoje lice od Njega, dok krivica za prestup - breme greha celoga sveta - bude počivala na Njemu...

Hristos je jamčio anđelima da će svojom smrću otkupiti mnoge i da će uništiti onoga koji ima 'državu smrti'. On će vratiti carstvo koje je čovek prestupom izgubio, da bi ga otkupljeni mogli naslediti s Njim i u njemu večno nastavati. Greha i grešnika više neće biti i nikada više neće narušavati mir na Nebu ili na Zemlji. Pozvao je anđeoske čete da se slože s planom koji je prihvatio Njegov Otac i da se raduju što će se Njegovom smrću grešni čovek pomiriti s Bogom.

A onda je radost, neizreciva radost, ispunila Nebo. Slava i blaženstvo otkupljenog sveta bacili su u zasenak čak i muke i žrtvu Kneza života.«¹

ODGOVORITE

1. Razmislite o svom svakodnevnom životu. Šta plan otkupljenja Hristovom žrtvom znači za vas lično?
2. Kako Hristova žrtva obuhvata celokupan Božji plan za spasenje čovečanstva?

Danijel Odhiambo, Najrobi, Kenija, Istočna Afrika

¹ Stvaranje - patrijarsi i proroci, str. 50, 51.

Ove sedmice smo proučavali reči apostola Pavla koje se odnose na to kako Hristova žrtva na krstu donosi opravdanje onima koji Ga prihvate kao svog ličnog Otkupitelja. Posledice Adamovog greha su smrtonosne, ali verom u Hrista možemo dobiti oproštaj i biti oslobođeni zauvek. Nama je garantovano spasenje i mir sa Bogom dokle god prihvatamo Hristovu krv koja je prolivena na Golgoti. »Kada je poplava bezakonja preplavila svet i ljudska pokvarenost izazvala uništenje vodama Potopa, Ruka koja je zasadila Edem povukla ga je sa Zemlje. Ali, prilikom konačnog obnavljanja, kada nastane 'nova nebo i nova zemlja' (Otkrivenje 21,1), on će biti vraćen još slavnije ukrašen nego u početku.«¹

Svi koji su opravdani čekaju dan konačnog oslobođenja. Međutim, sve to zavisi od koraka koje prelazimo na putu ka našem spasenju. U nastavku će biti reči o nekim od ovih koraka koji nas, ako ih preduzmemo, oslobađaju od greha.

Patnja. Od prvog trenutka kad je učinjen, greh je donosio patnju. On nastavlja to da čini do današnjeg dana. Međutim, naš Otkupitelj, Hristos, može nam dati silu Svetog Duha koja nam pomaže da prevaziđemo bol i patnju, dok čekamo Njegov drugi dolazak.

Istrajnost. Koliko god da trpimo bol i patnju na ovom svetu, pozvani smo da izdržimo tragom učenika i samog Hrista. Bol i patnja su test naše vere, a sposobnost da istrajemo je merilo naše vere i Hristove sposobnosti da nas spasi. Dok čekamo na konačan dan, istrajnost u bolu i patnji biće deo našeg hrišćanskog života.

Karakter. Istrajnost nam pomaže da razvijemo hrišćanski karakter. Ovo je doživotni proces koji se odvija ako dozvoljavamo Svetom Duhu da obitava u našem srcu.

Nada. Nada jača našu veru. Život pun nade je onaj koji je posvećen službi drugima. Naše spasenje će se konačno ostvariti u onoj meri u kojoj gajimo veru i nadu da ga možemo dobiti.

**Verom u Hrista,
možemo dobiti
oproštaj i biti
oslobođeni zauvek.**

ODGOVORITE

1. Ako nas je Hristos već opravdao, zašto i dalje moramo da patimo da bismo bili spaseni?
2. Koje još korake mislite da bi neko morao da preduzme da bi bio oslobođen od greha?
3. Koji korak je za vas najteži i zbog čega?
4. Koje korake upravo sada preduzimate? Koji deo Hristovog karaktera ovi koraci razvijaju u vama (vidite Galatima 5,22.23)?

Helen Akinji, Nandi Hills, Kenija, Istočna Afrika

¹ Stvaranje - patrijarsi i proroci, str. 48.

Sudeći po onome što se dešava u društvu danas, bolje bi bilo ne obraćati previše pažnje na vesti. Sa svakim danom koji prođe, po celom svetu, korupcija je u usponu, dok su moral i duhovnost u padu. Koji pravac da izaberemo mi kao deca Božja? Sotonu ništa ne bi toliko obradovalo kao kad bi uspeo da nas navede da donosimo svoje odluke sami, bez Hrista.

Međutim, Biblija nas uverava da smo, oslanjajući se na Njega, koji je naš Otkupitelj, sposobni da prevaziđemo greh. »Nema mnogo puteva koji vode u Nebo. Ne može svako da odabere svoj put. Hristos kaže: 'Ja sam put... niko neće doći k Ocu do kroza me.' Od prve evanđeoske propovedi, kada je u Ede-mu objavljeno da će ženino seme stati na glavu zmiji, Hristos je bio uzdignut kao put, istina i život... Hristos je bio put spasenja patrijarsima i prorocima. On je jedini put kojim možemo doći Bogu.«¹

Dozvolimo Hristu da preuzme kontrolu nad našim životom.

Ovo obećanje treba da nam ulije snagu da stanemo nasuprot grehu. Ponekad, kada zamišljam kako bi izgledalo suočiti se sa životom bez Hristove milosti, osećam se jedno i bespomoćno. Međutim, u pomisli na Njega kao Otkupitelja celog sveta, nalazim snagu, hrabrost i nadu. Sa Hristom koji je uz mene, dobijam snagu da se oduprem obmanama svog ljudskog srca. Vreme je da razumemo opravdanje koje nam Hristos daje i da naučimo da ne možemo uspeti oslanjajući se na svoju sopstvenu pravednost. Dozvolimo Hristu da preuzme kontrolu nad našim životom, jer jedino Njegovom žrtvom prinetom na krstu možemo biti opravdani.

»Od Adamovog vremena pa sve do naših dana, naš veliki neprijatelj služio se svojom silom da tlači i uništava... Svi koji se aktivno uključe u Božje delo, koji se trude da razobličie prevare zloga i ljudima objave Hrista, moći će da se pridruže Pavlovom svedočenju u kome govori o služenju Gospodu u poniznosti uma svojega, u mnogim suzama i iskušenjima.«²

Danas imamo preimućstvo da se pridružimo apostolu Pavlu u objavljivanju spasonosne blagodati našeg Spasitelja, koji je obezbedio opravdanje za sve koji Ga prihvataju, bez obzira na njihovu boju, veroispovest, naciju ili bilo šta drugo.

Enoh Ouma, Najrobi, Kenija, Istočna Afrika

¹ Čeznja vekova, str. 571.

² Velika borba, str. 494.

ZAKLJUČAK

Bog nas je stvorio po svom liku. Ovo mora da je bio izuzetno ličan projekat za Njega. Život koji je zamislio za nas bio je savršen – bez bola, pun radosti i u stalnom kontaktu sa Njim, našim Tvorcem. Ali, kada smo dozvolili grehu da uđe u naš svet, stvoren je ponor između našeg Stvoritelja i nas. Bolest greha je zahvatila sve aspekte čovečanstva. Sada smo osuđeni na život patnje i neizbežne smrti. Srećom, Bog je u svojoj neograničenoj mudrosti i milosti imao drugi plan. On je ispružio Svoju ruku i, neshvatljivom blagodaću, premostio provaliju koju je stvorio greh. Žrtva Njegovog Sina platila je cenu za naše grehe. Verom smo opravdani/spaseni.

RAZMOTRITE

- Navedite nekoliko datuma u vašem životu kada vam je sigurnost spasenja dala nadu i snagu da izdržite vreme probe.
- Naslikajte Isusov drugi dolazak onako kako ga vi zamišljate.
- Proslavite svoj odnos sa Hristom sa ostalim vernicima crkve.
- Zamislite život bez greha na nebu.
- Posmatrajte primere Božje blagodati u prirodi.
- Naučite napamet pet vaših omiljenih stihova o spasenju.
- Proučite shvatanja o otkupljenju unutar drugih denominacija i uporedite ih sa adventističkim tumačenjem.

POVEŽITE

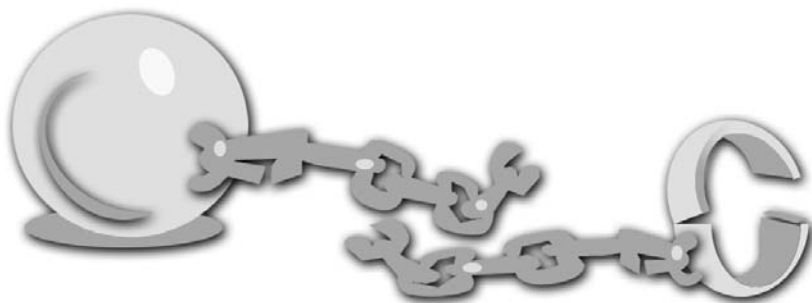
Selected Messages, book 1, pp. 396-398.

Angel Manuel Rodriguez, »Justification in Romans 3,21-24.« <http://www.adventistbiblicalresearch.org/documents/justificationRom%203-21-24.htm>

Filvija Fauler Klajn /Kline/, Medford, Oregon, SAD

Pouka 7

od 7. do 14. avgusta 2010.

Pobeda nad grehom

»Greh neće vama ovladati, jer niste pod zakonom nego pod blagodaću«
(Rimljanima 6,14).

7. avgust 2010.

ZAŠTO SE NE BISMO OSLOBODILI GREHA?

UVOD (Rimljanima 6,5)

Su

Sećam se tako živo kao da je bilo juče. Dok sam išla u školu, trčanje je bilo moja strast. Marljivo sam vežbala sve do dana velikog događaja. Tokom tog velikog događaja, suočiću se sa realnošću da se *sada* očekuje od mene da se dokažem pred svojom školom i prijateljima. Da li ću biti dobra? Uložila sam svu svoju energiju u to i isplatilo se. Bila sam veoma ponosna na sebe zbog onog što sam postigla.

Isus želi da mi uložimo sve svoje napore u to da Mu budemo potpuno posvećeni. Isus je ponosan na nas kada uspemo da pobedimo greh uz pomoć Svetog Duha. Greh je uvreda za Boga i moraćemo da platimo ceh ako budemo nastavili da živimo u grehu. Zbog toga nam je Isus prokrcio put dok je bio na Zemlji u ljudskom obličju, da bi nam pokazao da postoji nada iako živimo u grešnom svetu. On nije pristajao na greh čak ni u mislima, niti je podlegao iskušenju. On je došao da nam pokaže kako da živimo. On je došao da umre na krstu da bismo mi mogli da pobeđujemo greh Njegovom silom. Ako verujemo u Njega, divne stvari će se dešavati. »Hristova ljubav prema njegovoj deci je isto toliko nežna koliko i jaka. Ona je jača i od smrti. On je umro da bi nas otkupio, i da bismo bili jedno s Njim sada i u večnosti.«¹

On nije pristao na greh čak ni u mislima, niti je podlegao iskušenju.

Prema Poslanici Rimljanima, Isus želi da mi pobedimo greh tako što ćemo svoja srca predati Njemu. A zašto bi bilo ko pozeleo da ne preda srce Gospodu? Uverena sam da svako teži nečem boljem u životu, a to je upravo ono što ćemo dobiti ako posvetimo sebe Njemu.

Rimljanima 6,4 uči nas da je deo procesa, u kome potpuno predajemo svoje srce Bogu, umiranje s Njim u vodenom grobu krštenja. Ovo simbolizuje očišćenje od greha i našu želju da hodamo s Njim. Osim toga, Rimljanima 6,5 nam obećava da »kad smo jednaki s Njim jednakom smrću, bićemo i vaskrsenjem.«

Ove sedmice ćemo dublje proučiti kako možemo pobediti greh. Kakvu promenu će takva pobeda doneti u vašem životu?

Odija Džonson, Vest Bej, Grand Kajman, Kajmanska ostrva, Britanska zapadnoindijska ostrva

¹ *Poruka mladima*, str. 61.

**Simbol pobjede nad grehom
(Rimljanima 6,1-11)**

Nema simbola koji bolje opisuje sahranjivanje i smrt starog grešnog života, nego što je obred krštenja. Hrišćanski život je umiranje, jer u umiranju je život. Umiranje starom grešnom biću rezultovaće promjenjenim stavom prema životu. Kroz smrt staroga »ja«, oslobođeni smo od greha da hodamo u novini života, jer više nismo robovi grehu. Međutim, moramo umirati svakodnevno (1. Korinćanima 15,31). Otuda, krštenje nije kraj. To je tek početak našeg rastućeg odnosa sa Hristom. Neko je primetio da u Rimljanima 6,1-11, apostol Pavle više puta pominje izraz »sa Hristom.« »Tako se s Njim pogrebosmo« (stih 4), »umresmo s Hristom« (stih 8), »verujemo da ćemo i živjeti s Njim« (stih 8).

Ovo navodi na misao da je pobjeda nad grehom proces koji traje i da se može ostvariti jedino kroz Hrista.

**Dokaz pobjede nad grehom
(Rimljanima 6,12-14)**

S obzirom da je pobjeda nad grehom proces koji traje, on treba i da se pokaže na vidljiv način. Primer koji se navodi u prethodno navedenim stihovima odnosi se na naše fizičko telo. Ohrabreni smo da ne grešimo prema telu. Pavle nas podstiče da svoje telo koristimo potpuno i sasvim na slavu Bogu. Pošto smo sigurni u svoje spasenje, možemo doći u iskušenje da zloupotrebimo Božju blagodati. U tom slučaju, mogli bismo, ili da prestanemo da rastemo u Hristu, ili da budemo obeshrabreni. Ali Bog obećava da kroz Njegovu blagodati možemo izdržati. Treba da Mu budemo poslušni ne iz straha, nego iz ljubavi. Kada je ljubav vladajući princip naše poslušnosti, onda je lako proslaviti Boga svojim telom.

**Još jedno poređenje u pogledu pobjede nad grehom
(Rimljanima 6,15-23)**

U prethodno navedenim stihovima, čitamo o pobjedi nad grehom u smislu odnosa sluge i gospodara. Biti oslobođen greha znači postati sluga pravедnosti. Oni koji su pobedili greh smatraju se slugama Božjim. Sluge stoje na raspolaganju svom gospodaru. Biti Božji sluga je proces koji dovodi do posvećenja (stih 19). A posvećenje će nam na kraju doneti večni život (stih 22) u Isusu Hristu. Ne postoji drugi način da dobijemo večni život osim kroz zasluę Njegove smrti i blagodati. Moramo biti povezani sa Isusom Hristom. U Njemu, dar večnog života je siguran (stih 23). Biti Božji sluga takođe znači biti slobodan od greha (stih 22). Ova misao zvuči kontradiktorno, jer biti slu-

ga ukazuje na gubitak slobode. Ali sloboda koja nam je obećana je sloboda da poslušamo Boga od sveg srca (stih 17). To je oslobađajuće iskustvo, da poslušamo nekoga ne zato što smo primorani, nego zato što to želimo. To je oslobađajuće iskustvo, takođe, u odnosu na obeshrabrujući život robovanja grehu. Takav način života samo vodi iz jedne vrste greha u drugu (stih 19). Prema tome, daleko je bolje biti Božji sluga.

**Hristova uloga u našoj pobjedi nad grehom
(1. Jovanova 1,8 - 2,10)**

Greh je univerzalan (Rimljanima 3,23; 5,12). Svako je grešnik. To može da stvori negativnu sliku naše sposobnosti da ostvarimo pobjedu nad grehom. Međutim, postoji dobra vest. Prva Jovanova 1,8 – 2,10 opisuje Hristov karakter – ko je On u odnosu na greh i grešnike. Ovi stihovi nam isto tako govore kako se On obračunava sa grehom. Ali, kao grešnici i mi imamo ulogu u tome. Mi moramo da priznamo svoje grehe Hristu. Priznati ne znači samo uopšteno tražiti Božji oprostaj. To podrazumeva da obznanimo pred Njim konkretne grehe koje smo učinili. Tada, pošto je Isus veran i pravedan, On može verno da ispuni obećanje o oprostjenju koje nam je dao.

Kada grešimo, Isus nas ne voli ništa manje. Njegovo oprostjenje nam je još uvek na raspolaganju, kao i Njegova želja da nas očisti. Kada tražimo oprostjenje, Isus se moli Ocu u naše ime. To je smisao Njegove službe u nebeskoj Svetinji. Sa verom u Njega kao našeg nebeskog Prvosveštenika, oprostjenje greha nam je zagarantovano. S vremena na vreme, možemo biti obeshrabreni zato što ne uspevamo sami da držimo zapovesti i zato što je greh tako sveprisutan. Ali naš Bog nam je dao Spasitelja koji ne samo da može da nas izbavi od krivice greha već može i da nam da snagu da pobedimo greh. Kakav veliki Spasitelj i Otkupitelj!

ODGOVORITE

1. Objasnite kako to da greh ne može da ovlada nama, jer nismo pod zakonom, nego pod blagodaću (Rimljanima 6,14)?
2. Da li je to zloupotreba Božje blagodati, kada neko više puta prizna određeni greh i uvek moli za oprostaj? Zbog čega jeste, ili zbog čega nije?

Ferdinand O. Regalado, Montemorelos, Meksiko

POBEDA NAD GREHOM

SVEDOČANSTVO (Rimljanima 6,12-14; 1. Jovanova 1,8-2,1)

Sotona nas bombarduje zlom, ali neka »svaki hrišćanin stoji na straži neprestano, pazeći na svaki prilaz duši kojim bi sotona mogao da joj pristupi. On se mora moliti za božansku pomoć i istovremeno se odlučno odupirati svakoj sklonosti ka grehu. Hrabrošću, verom, istrajnim trudom, on može pobediti. Ali neka upamti da, ako želi da pobedi, Hristos mora da boravi u Njemu i on u Hristu.«¹

»Ima nade za čoveka.«

»Sotona pokušava da skrene naše misli od moćnog Pomoćnika, da bi nas naveo da mislimo o svom bednom stanju! Ali nam Isus, iako vidi našu grešnu prošlost, prašta; i mi ne bi trebalo da Ga sramotimo sumnjajući u Njegovu ljubav. Osećanje krivice moramo ostaviti kod podnožja krsta, inače će ono zatrovati izvor našeg života. Kad vam sotona preti, okrenite mu leđa i tešite se Božjim obećanjima.«²

»Ima nade za čoveka. Hristos kaže: 'Koji pobedi daću mu da sedi sa mnom na prestolu mojemu, kao i ja što pobedih i sedoh s Ocem svojim na prestolu njegovu' (Otkrivenje 3,21). Ali ne zaboravimo nikada da su napori koje činimo u svojoj sili potpuno bezvredni. Naša snaga je slabost; naše mišljenje je ludost. Jedino u ime našeg Pobjednika i u Njegovoj snazi, možemo da pobedimo. Kada nas iskušenje pritiska, kada želje koje ne priliče hrišćaninu pokušavaju da nas obuzmu, uputimo usrdne, uporne molitve nebeskom Ocu u Hristovo ime. Ovo će nam obezbediti božansku pomoć. U ime našeg Otkupitelja možemo ostvariti pobedu.«³

»Hristos je obećao da će Sveti Duh stanovati u onima koji se rvu sa grehom, da bi pokazao kako božanska sila može obdariti ljudsko oruđe natprirodnom snagom i uputiti ga u tajne Božjeg carstva...

Kada je osoba potpuno ispražnjena od sebe, kada je svaki lažni bog proteran iz duše, praznina tada biva ispunjena Hristovim Duhom. Takva osoba ima veru koja čisti dušu od svega što je skrnavi. Ona je u saglasnosti sa Duhom i bavi se onim što je duhovno. Ona se ne uzda u sebe. Hristos je sve u svemu.«⁴

ODGOVORITE

1. Napravite veliko spremanje svog života. Koji gresi »caruju« u vašem telu?
2. Na koji način se možemo zaštititi od greha?

Triša Long, Vest Bej, Grend Kajman, Kajmanska ostrva, Britanska zapadnoindijska ostrva

1 The Adventist Home, p. 403.
2 Poruka mladima, str. 61.
3 Ye Shall Receive Power, p. 358.
4 God's Amazing Grace, p. 212.

ŠTA DA UČINIM DA NASLEDIM BOŽJE CARSTVO?

DOKAZ (Rimljanima 6,15)

»Oni koji su se krštenjem obukli u Hrista, pokazujući time da su se odvojili od sveta i zavetovali da će hodati u novini života, ne treba da gaje idole u svom srcu. Oni kojima su jednom bili oprošteni gresi, koji su iskusili Spasiteljevu ljubav, a koji zatim nastavljaju da se suprotstavljaju Hristu, odbacujući savršenu pravednost koju im Isus nudi i birajući puteve koje je On osudio, biće strože osuđeni nego da nikad nisu imali svetlost i da nikada nisu upoznali Boga i Njegov zakon.«¹

Mnogi ljudi danas veruju da kada neko prihvati Hrista, može da nastavi da greši, jer mi nismo više pod zakonom nego pod blagodaću. Ali šta je blagodat, ako ne nezasprižena naklonost Božja? Uobičajena je zablude da su zapovesti važile samo za Jevreje. Ipak, ako uklonimo zapovesti, kako ćemo znati šta je greh? Greh je prestup zakona. Ako nema zakona, nema ni prekršaja (Rimljanima 4,15). Ako nema šta da se prekrši, nema ni greha. Ako nema greha, nema ni potrebe za Spasiteljem. A, ako nema Spasitelja, nema ni blagodati.

U svojoj poslanici hrišćanskim prijateljima u Rimu, apostol Pavle se trudi da objasni misao da blagodat nije razlog da nastavimo da grešimo. Cilj Pavlove poslanice bio je da nas pouči o tome kako možemo postati pravedni. Iako se Pavle obraća tadašnjoj mesnoj crkvi u Rimu, njegove reči i danas odzvanjaju istinom. On je smatrao neophodnim da više puta ponovi svoju osnovnu misao da ste, ukoliko ste primili Hrista, novo stvorenje (Rimljanima 6,4).

Pobeda nad grehom ostvaruje se spoznajom da nam je Hristos dao silu da nadvladamo greh (Rimljanima 6,6). Ta sila proističe iz Božje blagodati kada ona boravi u našem srcu zahvaljujući prisustvu Svetog Duha. Ne dozvolite grehu da vlada u vašem smrtnom telu. Jer, ako ste prihvatili Hrista, slobodni ste i niste više rob greha, već sluga pravednosti.

ODGOVORITE

Čitajte Jevanđelje po Mateju 19,16-22. Bogati mladić je još od detinjstva držao sve Božje zapovesti. Međutim, Isus je video da je njemu bogatstvo bog. Šta vi danas čuvate kao dragocenost? Da li ste voljni da se toga odreknete zbog Hrista?

Kati Juter, Grand Kajman, Kajmanska ostrva, Britanska zapadnoindijska ostrva

1 Testimonies for the Church, vol. 3, pp. 365, 366.

POSTIZANJE POBEDE

PRIMENA (1. Jovanova 1,8-10)

Svet je danas pun zla, patnje i bola. Niko nije pošteđen đavoljih napada. On ima na raspolaganju svu tehniku koja mu je potrebna da vas natera da podlegnete iskušenjima sveta. Često ljudi potonu tako duboko u greh da izgube svaku nadu u pobedu. Oni odustaju bez borbe. Ali, nada postoji. Bog je obezbedio da svako može da pobedi greh. Evo nekoliko koraka koji vam mogu pomoći da postignete pobedu:

Na prvom mestu priznajte da ste grešili. »Jer svi sagraše i izgubili su slavu Božju« (Rim. 3,23). Priznajmo svoju krivicu i shvatimo da Bog nije taj koji nas navodi na greh.

Ispovedite svoje grehe. Bog zna da ste grešili. Zašto onda treba da priznate? Kada priznajete, pokazujete Bogu da ste svesni svojih greha, da vam je žao zbog njih i da ne želite više da živite u grehu.

Molite se i tražite oprost. Nije dovoljno samo priznati svoje grehe. Morate moliti za oprost. Bog je pravedan i dobar, i spreman je da nam oprost kada Ga zamolimo. »Ako priznajemo grehe svoje, veran je i pravedan da nam

Kada Bog oprost vaše grehe... više ih se ne seća, zato ih nemojte više tražiti.

oprosti grehe naše, i očisti nas od svake nepravde« (1. Jovanova 1,9). Molite se da ne padnete u iskušenje.

Prihvatajte Božji oprost. Kada se molite za oprost, ostavite svoje molbe i teret u podnožju krsta. Kada Bog oprost vaše

grehe, On ih baca u najdublji deo okeana i više ih se ne seća, zato ih nemojte više tražiti. Nemojte više misliti o njima.

Idite i ne grešite više. Da biste odoleli iskušenju, morate čuvati Božju reč u svom srcu. »U srce svoje zatvorio sam reč tvoju, da ti ne grešim« (Psalam 119,11). Kada Božja reč postane sastavni deo vašeg života, to će vam dati snagu i energiju koja vam je potrebna da biste savladali iskušenje i greh.

ODGOVORITE

1. Zašto je neophodno prihvatiti oprost greha?
2. Šta je priznanje? Koliko je ono važno u životu pravog hrišćanina?
3. Da li je u redu tražiti da nam drugi oprost nešto, ako nismo sigurni da smo krivi za to?
4. Šta nas Galatima 5, 19-26 uči o povezanosti između greha i izvesnih stavova i osećanja?

Džodijan Mekleod, Vest Bej, Grand Kajman, Kajmanska ostrva, Britanska zapadnoindijska ostrva

LEPI VEZNIK

MIŠLJENJE (Rimljanima 6,23)

U našem jeziku, reč *ali* je veznik. Uopšteno govoreći, sve što sledi posle reči *ali*, negira ono što je rečeno pre nje. »Dobar pokušaj, *ali* treba da vidite kako *moje* dete to radi.« Isto važi i u obrnutom smislu. To se odnosi na poslednji stih u poglavlju koje proučavamo ove sedmice. Ako bismo pročitali samo prvi deo ovog stiha, pali bismo u očajanje. »Jer je plata za greh smrt« (Rimljanima 6,23).

Međutim, tada dolazi taj lepi veznik: »*a* (*ali*) dar Božji je život večni u Hristu Isusu Gospodu našem.« (Rimljanima 6,23).

Kao pala bića, okruženi smo grehom i njegovim posledicama. Prepušteni sami sebi, nemamo načina da to izbegnemo i Biblija nam kaže da su svi podlegli iskušenju (Rimljanima 3,23; 5,12). Stih koji danas proučavamo ukazuje da je plata za greh smrt. Svako od nas je proglašen krivim i izrečena mu je smrtna kazna. Dobra vest je da je Isus pobedio smrt i greh i da nam On nudi tu istu pobedu. Mi jednostavno treba da znamo kako da joj pridemo.

Autorka Šeli Kvin piše: »Moram da prepoznam svoju apsolutnu, potpunu zavisnost od Isusa Hrista da obavim u meni delo koje će me osposobiti da hodam u zapovestima Božjim.«¹ Naša uloga je »da odustanemo i predamo se Bogu.« Ništa nije tako jednostavno, a istovremeno tako teško. Mi se žestoko borimo da postignemo svoju sopstvenu pobedu nad grehom, pokušavajući da budemo dobri. To služi samo tome da se još više upetljamo u mrežu greha, jer je »sva naša pravda kao nečista haljina« (Isaija 64,6).

Predaja je ključ pobeде. »Dosledno predavanje svega... misli, osećanja i, naravno, naših dela donosi pobedu u hrišćanski život.«² Bog želi da mi imamo ispunjen život (Jovan 10,10), a ne da budemo uhvaćeni u zamku greha. Pobeда je naša ako želimo da je zatražimo. Dok razmišljamo o lekcijama za ovu sedmicu, mogli bismo da zapevamo: »O, pobeда je u Isusu, mom Spasitelju zauvek!«³

ODGOVORITE

1. Šta vas sprečava, ako vas uopšte nešto sprečava, da zatražite pobedu nad grehom?
2. Da li verujete da je ta pobeда trenutna, ili mi ostvarujemo pobedu nad različitim gresima u različito vreme? Objasnite svoj odgovor.

Ebigejl Parčment, Njulends, Grand Kajman, Kajmanska ostrva, Britanska zapadnoindijska ostrva

- 1 Shelley Quinn, Exalting His Word (Nampa, Ida.: Pacific Press, 2006), p. 50.
- 2 Jim Hohnberger, Empowered Living (Nampa, Ida.: Pacific Press, 2002), p. 32.
- 3 Lyrics by Eugene Monroe Bartlett Senior.

ZAKLJUČAK

Naslov ovog odeljka upućuje na običaj davanja privilegija lojalnim članovima političke partije na vlasti. On takođe može da se odnosi i na običaj pobjedničkih vojski da uzimaju šta god požele od naroda koje su porazili, ili na pobjednika nekog takmičenja koji prima zaslugu za ostvarenu pobjedu – titulu, priznanje ili nagradu. Kada hrišćani postanu pobjednici nad grehom, verom u Isusa Hrista i boraveći u Njemu, oni primaju mnoštvo nagrada, ali nijedna od njih nije zarađena! Neke od tih nagrada su: prisustvo Svetog Duha, mir, ljubav, radost i večni život.

RAZMOTRITE

- Naslikajte ili skicirajte kako vi doživljavate pobjedu nad grehom.
- Analizirajte jedan biblijski lik koji je ostvario pobjedu nad grehom i jedan koji nije. Dok razmišljate o njihovom životu, uporedite njihove izbore i dela koja su činili. Zatim, uporedite njihove izbore i dela sa vašim sopstvenim. Na koju od ove dve osobe više ličite? Na osnovu ove vežbe, koje promene treba da uvedete da biste ostvarili pobjedu nad grehom?
- Okupite prijatelje ili članove porodice da biste proslavili pobjede koje je svako od vas lično doživio hodajući sa Bogom. Spremite lagan obrok, otpevajte nekoliko pesama i uživajte u međusobnom druženju.
- Razmislite o nekim svojim postupcima koji bi mogli da vas ometaju u ostvarivanju dubljeg odnosa sa Bogom. Zamislite kako bi vaš život izgledao kad ne biste više to radili. Razmislite šta možete da preduzmete što bi vam pomoglo da se promenite i svakodnevno se molite Bogu da vam da pobjedu.
- Komponujte muziku na stih koji treba zapamtiti ove sedmice: »Greh neće vama ovladati, jer niste pod zakonom nego pod blagodaću« (Rim. 6,14). Pevušite je svaki put kada osetite da vas greh mami.
- Naučite kako se »pobjeda nad grehom« kaže jezikom znakova. Posetite ovu Internet stranicu i potražite reči *pobjeda* i *greh*. Jezik znakova retko upotrebljava predloge, tako da ne morate da tražite reč *nad*. http://www.valleybible.net/DeafMinistry/ASL_Dictionary/asl_dictionary.php.

POVEŽITE

Put Hristu, str. 98-104 orig.

<http://www.adventistbiblicalresearch.org/documents/How%20Perfect%20Perfect.htm>.

Tod Ajken, Vašington DC, SAD

Pouka 8

Od 14. do 21. avgusta 2010.

Čovek iz sedmog poglavlja poslanice Rimljanima

»A sad umrevši izbavismo se od zakona koji nas držiše, da služimo Bogu u obnovljenju Duha a ne u starini slova« (Rimljanima 7,6).

Ljudi su skloni tome da pokušavaju da ostvare hrišćanski život u telu, sopstvenim delima, naporima i stremljenjima, borbama, donošenjem odluka, poštovanjem pravila, propisa i planova, itd. Međutim, što se više trudimo, borba je sve teža i sve više grešimo. Moramo imati na umu Pavlovu tvrdnju zapisanu u Rimljanima 6,14: »Jer greh neće vama obladati, jer niste pod zakonom nego pod blagodaću.« Ovo podrazumeva da, ako bismo bili pod zakonom, onda bi greh imao vlast nad nama.

Bog ima određene svete i pravedne zahteve koje iznosi pred nas. To je zakon. Dakle, ako zakon podrazumeva da Bog zahteva nešto od nas kako bi ovaj bio ispunjen, onda oslobođenje od zakona znači da Bog to više ne zahteva od nas, već da On sam to obezbeđuje. Zakon podrazumeva da Bog očekuje da mi uradimo nešto za Njega, dok sloboda od zakona podrazumeva da nas On oslobađa tog zahteva i da On sam, u svojoj blagodati, čini to umesto nas. Problem o kome govori sedmo poglavlje Poslanice Rimljanima ogleda se u tome što mi u telu pokušavamo da uradimo nešto za Boga. Dokle god se trudimo da ugodimo Bogu na taj način, mi stavljamo sebe pod vlast zakona, te iskustvo opisano u sedmom poglavlju Poslanice Rimljanima počinje da se dešava nama.

Đavo nam ne želi dobro.

Đavo nam ne želi dobro, i kad bi se on pitao, mi bismo živeli u strahu i patnji, sa mračnim i sumornim pogledom na budućnost. Cena veća od bilo koje žrtve, zamenjuje i ukida sve ostale žrtve. Stvoritelj koji nas voli, preuzeo je na sebe ulogu našeg Otkupitelja, plativši najvišu cenu. Prema tome, naš život više nije naš. Budimo Mu zahvalni svakoga dana i tražimo Njegovu uzvišenu blagodat da bismo mogli da živimo s Njim i za Njega. Podsećajmo se stalno koji su naši prioriteti. Imajmo uvek na umu žrtvu koju je On prineo.

Lekcija za ovu sedmicu bavi se borbom koju apostol Pavle opisuje u sedmom poglavlju Poslanice Rimljanima. Dok proučavate ovaj konflikt, setite se da on piše o »unutrašnjem sukobu koji, u manjoj ili većoj meri, iskusi svaka duša kad se probudi i suoči sa zahtevima Božjeg svetog zakona.«¹ Dok se lično suočavate sa ovim sukobom, setite se da nas Isusova pravednost pokriva i da u Njegovoj pravednosti stojimo savršeni pred Bogom, koji obećava da će nas posvetiti, da će nam dati pobedu nad grehom i da će nas preobraziti u »obličje Sina Njegova« (Rimljanima 8, 29).

ODGOVORITE

Šta se podrazumeva pod blagodaću, a šta pod zakonom?

Fara D. Paterniti, Tejlor, Mičigen, SAD

1 The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 553.

Na Internetu postoji mnogo video zapisa koji napadaju našu veru u Hrista. Mnoge od tih video materijala snimili su skeptici, ateisti i agnostici, koji smatraju da je hrišćansko obraćenje psihološka i sentimentalna obmana. Ove optužbe su, uglavnom, praćene izjavama koje navode na zaključak da su hrišćani većinom licemer. Zbog toga je važno da postavimo pitanje: »Šta dokazuje da je neko zaista obraćen?« Možemo tvrditi da smo hrišćani i ponašati se kao da to jesmo, ali čak je i Isus rekao u Jevanđelju po Mateju 7,21.23: »Neće svako koji mi govori: Gospode! Gospode! ući u carstvo nebesko... I tada ću im ja kazati: nikad vas nisam znao; idite od mene koji činite bezakonje!«

»Šta dokazuje da je neko zaista obraćen?«

Čitajte Psalam 19,7 i Poslanicu Rimljanima 3,20. Ti stihovi nam pomažu da shvatimo da zakon nije izvor greha, zakon samo otkriva šta je grešno u našem životu. Zakon je ogledalo koje nam pokazuje sve mane i nedostatke naše duše. Kada shvatimo da su neki naši postupci i stavovi grešni, možemo da uzvignemo kao apostol Pavle: »Ja nesrećni čovek!« (Rimljanima 7,24). (Nesrećni se u Američkom tradicionalnom rečniku definiše kao »stanje žalosti, očajanja i bede; jadni.«)

Zatim se Pavle pita: »Ko će me izbaciti od tela smrti ove?« Zašto on pita »ko«, a ne »šta« ili »kako?« On uviđa da ima grešnu prirodu i da zbog toga čini grešna dela, čime je zaslužio večnu smrt. Jedini izlaz iz ove situacije nalazi se potpuno izvan njega. Odgovor na njegovo pitanje je Isus Hristos (Rimljanima 7,25).

Dokaz istinskog obraćenja sastoji se od najmanje tri elementa: (1) Trebalo bi da osetimo potpuno očajanje kada se pogledamo u ogledalu Božjeg zakona. (2) Zatim, moramo da osetimo odbojnost prema grehu uopšte i posebno prema svojim ličnim gresima. Ta odbojnost nas poziva na pokajanje da bismo se odvrtili od greha. (3) Konačno, moramo verovati Isusu da će nas On izbaciti od greha.

ODGOVORITE

1. Ako je prošlo dosta vremena otkad ste se poslednji put pogledali u ogledalu Božjeg zakona, nađite vremena da to učinite sada. Koje ste mane i nedostatke primetili? Odvojte koliko god je potrebno vremena da biste prošli kroz sva tri elementa koja su neophodna za istinsko obraćenje.
2. Kako se borite sa osećanjem bespomoćnosti pred grehom, koje je osećao i apostol Pavle? Da li je nekad dobro odustati od ove borbe? Zašto jeste, ili zašto nije?
3. Kako biste dokazali svoje obraćenje pomoću snimka na You Tube sajtu? Kakav biste dokaz dali nekom skeptiku o sopstvenom iskustvu obraćenja, a da ga to zadovolji?

Leri Sendou, Tejlor, Mičigen, SAD

Povezanost između greha i zakona (Rimljanima 7,7)

U Rimljanima 7,7 apostol Pavle pita: »Da li je zakon greh?« Zatim nedvosmisleno odgovara: »Daleko od toga!...« (Čarnič). Ipak, pitamo se šta ga je navelo da postavi takvo pitanje. Bio je svestan da njegovo izlaganje o našem odnosu prema grehu u šestom poglavlju Poslanice Rimljanima ima mnogo sličnosti sa njegovim izlaganjem o našem odnosu prema zakonu u sedmom poglavlju. Prema tome, bio je prisiljen da spreči svoje čitaocima da dođu do pogrešnog zaključka; naime, ako smo oslobođeni od greha i od Božjeg zakona, mogli bismo da zaključimo da su zakon i greh ista stvar. Naravno, ništa ne bi bilo dalje od istine, ali hajde da pogledamo kako bi neko mogao da dođe do takvog zaključka:

- Umrli smo grehu (Rimljanima 6,2).
- Umrli smo zakonu (Rimljanima 7,4).
- Oprostili smo se od greha (Rimljanima 6,7).
- Izbavili smo se od zakona (Rimljanima 7,6).
- Zato što smo umrli grehu, ujedinjeni smo sa Hristom (Rimljanima 6,5).
- Zato što smo umrli zakonu, pridružujemo se Hristu (Rimljanima 7,4).
- Zato što smo umrli grehu, živimo novim životom (Rimljanima 6,4).
- Zato što smo umrli zakonu, služimo u novom Duhu (Rimljanima 7,6).
- Zato što smo umrli grehu, imamo »plod« za Boga (Rimljanima 6,22).
- Zato što smo umrli zakonu, donosimo rod za Boga (Rimljanima 7,4).

Ljudsko rešenje (Rimljanima 7,1-3)

Apostol Pavle koristi zakon o braku kao ilustraciju našeg pokušaja da manevrišemo kad je u pitanju naš ispravan odnos prema Božjem zakonu. U ovoj ilustraciji, muž predstavlja Božji zakon, a žena predstavlja nas. U tim stihovima, »Pavlova glavna poenta je u tome da smrt ukida zakonsku obavezu. Prema tome, kao što smrt oslobađa ženu od bračnog zaveta tako da ona može legalno da se uda za nekog drugog, tako isto hrišćansko razapinjanje sa Hristom oslobađa hrišćanina od vlasti greha i zakona, tako da on može da uđe u novu duhovnu zajednicu sa vaskrslim Spasiteljem.«¹

Božansko rešenje (Rimljanima 7,4-6)

U Rimljanima 7,4-6, Pavle otkriva da smrt muža oslobađa njegovu ženu od zakonske obaveze, tako da ona može ponovo da se uda. Isto tako, »smrt stare grešne prirode je ono što oslobađa vernika od vlasti i osude zakona i

omogućava mu da bude sjedinjen sa Hristom.«¹ On je taj koji je hodao u našim cipelama dok je živeo na Zemlji. Dakle, On razume naše slabosti. Štaviše, On može da nam dodeli svoju snagu, jer je okušao u svakoj vrsti iskušenja sa kojom se mi suočavamo, ali nije pogrešio. On nas nikada neće ostaviti niti će nas se odreći (Matej 28,20), jer ga Njegova ljubav i Njegova smrt na krstu potpuno i zauvek poistovećuju sa nama.

Prava uloga zakona

Stihovima u Rimljanima 7,7-13 počinje »jedan od najuzvišenijih tekstova u Novom zavetu; a ujedno i jedan od najdirljivijih; jer ovde nam apostol Pavle iznosi svoju duhovnu autobiografiju i otkriva svoje srce i dušu.«²

Sada kada nam je omogućio da pravilno razumemo svoj odnos prema Božjem zakonu, apostol Pavle ukazuje na pravi problem – greh u svoj njegovoj ružnoći. Greh je zavodnik koji koristi priliku da nas prevari (1. Mojsijeva 4,7; Rimljanima 7,11). Zakon ispunjava svoju namenu ukazujući nam na greh (Rim. 7,7), i proglašavajući nas odgovornim pred Bogom (Rim. 3,19). U stvari, zakon je kao verni prijatelj ili učitelj koji nas vodi Hristu (Galatima 3,24) da bismo, Božjom blagodaću, mogli zaista da pobedimo greh u svom životu (Rim. 6,14-18). Jedino na ovaj način moguće je zaista videti zakon kakav on jeste - »savršen, krepi dušu« (Psalam 19,7).

Borba koja iz svega toga proističe (Rimljanima 7,14-25)

Apostol Pavle ukazuje na greh kao na izvor smrti i ubicu ljudskog roda (Rimljanima 7,11.13). Sada on otkriva ozbiljnost problema greha. On objašnjava da greh nije neki određen čin, već takođe i princip koji je sastavni deo naše pale ljudske prirode (Rim. 7,14.21.23). Zakon je sada takođe pravilno shvaćen (Rim. 12.14), tako da više ne pokušavamo da ga ukinemo. Umesto toga, radošno prihvatamo njegove uzvišene ideale i karakter (Rim. 7,22). Takođe se dobrovoljno pokoravamo njegovom autoritetu (Rim. 7,25). Međutim, unutrašnji konflikt koji Pavle opisuje u Rimljanima 8,6.7 postaje uzrok svakodnevnih duševnih borbi jednog hrišćanina (Rim. 7,15.16.18.21-23) i ponovo nas upućuje na jedini izvor naše nade i pobede (Rim. 7,24.25; 8,1).

ODGOVORITE

1. Koliko često su u Rim. 7,7-25 korišćene lične zamenice *ja* ili *mene*?
2. Koliko puta je Sveti Duh pomenut u tim istim stihovima?
3. Šta nam ove brojke govore o našoj sposobnosti da pobedimo telo svojom sopstvenom silom?
4. Da li je vaša duhovna autobiografija slična Pavlovoj? Šta možete da kažete o svojoj borbi da se oslobodite greha i o svojim pokušajima da budete poslušni Božjem zakonu?

Džozef Skrobovski, Nju Boston, Mičigen, SAD

1 William Barclay, The Daily Bible Study Series: The Letter to Romans, rev. ed. (Philadelphia, Pennsylvania: Westminster Press, 1975), p. 94.

2 The SDA Bible Commentary, vol. 6, p.547.

1 The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 547.

DA LI SAM DUHOVNO BUDAN?

SVEDOČANSTVO (Isaija 6,5)

Bio sam kriv za vožnju u pijanom stanju, kada sam udario autom u telefonski stub i ubio svog saputnika – svog brata. Prekršio sam ne samo građanski već i Božji zakon. Sada sam bio tu, lica priljubljenog uz pod zatvorske ćelije. U nastupu besa vikao sam na Boga, zahtevajući da mi odgovori zašto je dozvolio da ostanem živ. Bilo je to pitanje na koje je samo On mogao da odgovori. Prvi put u životu, zaista sam bio svestan Njegove svetosti; i, takođe, prvi put u životu, bio sam potpuno svestan svoje bespomoćnosti. Ko sam bio ja da zahtevam odgovor od Svemogućega? Shvatio sam koliko je Bog visok i uzvišen i, dok sam ležao tamo drščući, zahvalio sam Mu se na Njegovoj blagodati prema meni i na tome što ne postupa prema meni onako kako sam zaslužio. Tog dana sam ustao i hvalio Boga iz sve snage, ne ustručavajući se pred drugim zatvorenicima koji su mogli da me čuju.

Dok sam ležao tamo drščući, zahvalio sam Mu se na Njegovoj blagodati prema meni.

Ne morate da prođete kroz to kroz šta sam ja prošao da biste upoznali Božju blagodati, ali i vi ćete morati da doživite lično duhovno probuđenje. I, kao i apostol Pavle, svi mi moramo da se suočimo sa pravom prirodom greha. Elen Vajt je pisala da kada je Pavle »pogledao u ogledalo svetog

Božjeg zakona i video sebe onako... kako ga Bog vidi... nije se udaljio od ogledala i zaboravio svoj odraz u njemu, već je pokazao iskreno pokajanje pred Bogom i veru u našeg Gospoda Isusa Hrista. On je bio opran, bio je očišćen...

Greh se pojavio u svoj svojoj ružnoći i njegovog samopoštovanja je nestalo. Postao je ponizan. Nije više pripisivao dobrotu i zasluge samom sebi. Prestao je da smatra sebe većim nego što je bio, i svu slavu je pripisivao Bogu. Nije više gajio velike ambicije. Odustao je od želje da pravda sebe i prestao je da bude osetljiv na ukor, zanemarivanje ili prezir. Nije više tražio zemaljske veze, položaj, ni čast. Nije ponižavao druge da bi sebe uzdigao. Postao je blag, uzdržan, krotak i poniznog srca, jer je naučio svoju lekciju u Hristovoj školi. Govorio je o Isusu i Njegovoj ljubavi i sve više i više je ličio na Njega.«¹

ODGOVORITE

1. Razmislite o svom duhovnom probuđenju. Kako se osećate kad se setite dana kada ste se suočili sa svojom pravom prirodom i sa Hristom?
2. Zašto mi često dovodimo u pitanje svoje spasenje kada se borimo sa telom?

Džeims Dipon, Tejlor, Mičigen, SAD

1 Ellen G. White Comments, The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1076.

MOGU JA TO SAM – MOGU LI ZAISTA?

PRIMENA (Jezekilj 36,26.27; Efescima 2,8-10; Filipljanima 2,12.13)

U vreme dok smo još puzali, govorili smo: »Mogu ja to sam.« Takav stav je dovodio do toga da su cipele bile naopako obuvane, ili da su dugmad na košuljama i bluzama bila pogrešno zakopčana. Kao tinejdžeri, bili smo buntovni prema roditeljima i drugim autoritetima, što je često izazivalo teške posledice. Kao mladi ljudi, često odbijamo savete iskusnijih zato što oni ne razumeju savremene trendove i običaje. Tek kasnije uviđamo da su bili u pravu.

Stav »mogu ja to sam« ne funkcioniše dobro ni kada je reč o našem odnosu sa Bogom. Kakav je, onda, naš udeo u postizanju pobeonosnog hrišćanskog života?

Ako ne možete da spasite sami sebe, ko može?

Sagledajmo sebe realno. Svi smo mi grešnici koji su beznadežno izgubljeni. Rimljanima 7,18 nas podseća da ništa dobro ne obitava u nama, da, čak i kada želimo da postupimo ispravno, to nikada ne uspevamo. Mi smo nesrećni, i nevoljni, siromašni, slepi i goli (Otkrivenje 3,17).

Priznajmo svoju potrebu. David je na pravi način izrazio svoju potrebu kada je molio Boga da mu stvori čisto srce, da obnovi pravi duh u njemu i da očisti njegovo bezakonje. Naši gresi su uvek ispred nas. Mi potičemo od duge loze grešnika i nismo sposobni da spasemo sami sebe (Psalam 51,1-3.5.10).

Shvatimo ko može da pomogne. Ako ne možete da spasete sami sebe, ko može? Baš kao što davljenik mora da se prepusti spasiocu, tako mi moramo verom da predamo svoju volju Bogu. Nemamo ništa čime bismo se mogli pohvaliti pred Bogom. Spasenje je dar. On nas voli i, ako se ne odupiremo, On će nas privući sebi i obnoviti nas silom Svetog Duha. Tada možemo biti promenjeni da bismo pokazali iste vrline koje ima Hristos (Galatima 5,22-25).

Izaberimo da poslušamo i sledimo Hrista. Praktikujući Božje prisustvo tokom celog dana i razmišljajući o Isusovom životu, bićemo u stanju da Ga sledimo, da Mu budemo poslušni i da odražavamo Njegov lik onima oko nas.

ODGOVORITE

1. Neki ljudi osećaju da nisu dovoljno dobri da bi došli Isusu. Zbog čega je ovakav način razmišljanja pogrešan? Koje tekstove možete da upotrebite da biste opovrgli ovo mišljenje?
2. Kako možete da provedete deo dana praktikujući Božje prisustvo i meditirajući o Isusu?
3. Zašto je tako teško videti sebe realno kada je reč o našoj grešnoj prirodi?
4. Pregledajte spisak osobina u Gal. 5,22.23. Dok to činite, molite se da vam Bog pomogne da uvidite za koju vam je od njih pomoć najpotrebnija.

Stiven Smit, Vestlend, Mičigen, SAD

OTKUPLJENJE KROZ HRISTA!

MIŠLJENJE (Psalam 1,1.2; 19,7; 86,5; Jovan 1,14-17; Rimljanima 3,24; 7,6-8.12)

Čini mi se da je Pavle bio veoma neobičan apostol. Njegovo obraćenje u hrišćanstvo je neverovatno svedočanstvo. Njegova životna iskustva privlače pažnju i izazivaju naše interesovanje. Ali, najvažnije u svemu je ono što Bog pokušava da nam kaže preko Pavla – da je Božja ljubav bezuslovna. Pavle je progonio hrišćane. Ali, šta on zatim čini? On prihvata Isusa kao svog Spasitelja i posvećuje ostatak svog života širenju jevanđelja. Ne bi mogao to da učini da nije vero- vao i tražio za sebe blagodat Isusa Hrista.

Pavle je progonio hrišćane. Ali, šta on zatim čini?

Poslanica Rimljanima prikazuje Božji plan spasenja za Jevreje i neznabošce. Ono o čemu učimo u sedmom poglavlju Rimljanima jeste krajnje bezuslovna Hristova ljubav i Njegovi neprekidni naponi da spase sve nas. Učimo da smo spaseni blagodaću kroz veru i da, kao posledica toga, posredovanjem Svetog Duha postajemo sposobni da poslušamo. Sedmo poglavlje Poslanice Rimljanima takođe objašnjava značenje krsta u životu vernika i otkriva nam ključna pitanja u pogledu greha i pravednosti, vere i dela, opravdanja i Božjeg izbora.

Kada postanemo svesni greha koje smo počinili, teško nam je čak i da sami sebi oprostimo. Ali, to je upravo ono što sotona želi, da bismo jednostavno nastavili da grešimo. Ali, u Poslanici Rimljanima, apostol Pavle nas podstiče da priznamo svoje grehe, da tražimo oprostjenje kako bismo mogli da primimo dar blagodati, da se obučemo u Hristovu pravednost i da bude- mo ispunjeni Svetim Duhom, kako bi Bog mogao da gleda na nas sa odobra- vanjem. Apostol Pavle nam pokazuje, na osnovu svog iskustva, da kroz Hrista možemo polagati pravo na Božje oprostjenje i započeti novi život s Njim. Sve što je potrebno da uradimo jeste da idemo Njegovim stopama i da se moli- mo za vođstvo Svetog Duha.

Božji zakon je dobar. On ukazuje na naše grehe tako da možemo da po- pravimo svoje puteve i dobijemo dar večnog života u Hristu, koji nas voli i umro je za sve nas. Kada ne bismo imali zakon, ne bismo znali svoje grehe. Hristova žrtva na krstu dokazuje Božju ljubav prema nama – da On želi da svako od nas bude spasen. On nam nije dao zakon da bi nas osudio nego da bi osudio greh, a nas spasao. Problem nije u zakonu nego u telu koje je grešno po prirodi.

ODGOVORITE

Kako biste objasnili važnost Božjeg zakona prijatelju koji ne veruje u Njega?

Šeli Stefan Naik, Tejlor, Mičigen, SAD

DVE MOGUĆNOSTI IZBORA; DVA ZAKONA; JEDAN SPASITELJ

ISTRAŽIVANJE (Rimljanima 7,7-8,9)

ZAKLJUČAK

Ljudi su skloni tome da pokušavaju da slede zakon svojim sopstvenim napo- rima. Međutim, kada to činimo, mi ne dopuštamo Božjoj pravednosti da deluje u nama. To nas navodi na pogrešan zaključak da smo slabi hrišćani i da treba više da se trudimo da činimo dobra dela da bi Bog bio ponosan na nas.

Sedmo poglavlje Poslanice Rimljanima uči nas da postoje dva zakona, Božji zakon i zakon greha. Moramo izabrati da sledimo Hrista i da prihvatimo Božji zakon ako želimo da raskinemo okove koji nas drže u ropstvu naših sebičnih že- lja. Kada napravimo ovaj izbor, postajemo slobodni da sledimo Boga i Njegove zakone. Greh je nešto što je prisutno u ljudskoj prirodi tako da, svojom sopstve- nom silom, mi ne možemo da ga izbegnemo. Ali, blagodaću Isusa Hrista, prihva- tanjem Njegove smrti na krstu i dopuštanjem Svetom Duhu da boravi u našem srcu, mi postajemo sposobni da sledimo Božji zakon.

RAZMOTRITE

- Naučite napamet stihove iz Rimljanima 8,1-4 i objasnite prijatelju šta oni znače. Učeci nekog drugog onome što ste sami naučili, utvrđujete to znanje u svom umu.
- Napišite samom sebi pismo u kome podsećate sebe šta treba da radite kada se osećate nadvladani grehom i svojom grešnom prirodom. Unesite u svoje pismo nekoliko stihova iz 7. i 8. poglavlja Poslanice Rimljanima. Čuvajte ga u svojoj Bibliji gde ćete moći uvek da ga nađete kada vam zatreba.
- Napravite spisak izgovora koje ljudi navode kao razlog zašto nisu dovoljno dobri da bi sledili Hrista. Pored svakog izgovora, napišite biblijski odgovor iz Poslanice Rimljanima.
- Razmotrite obe strane argumenta da smo grešni i da se moramo prepustiti svojoj grešnoj prirodi.
- Posmatrajte nekoliko dece koja se zajedno igraju i zapazite kako se može ispoljiti njihova grešna priroda. Razmislite na koji način biste mogli da im objasnite da Božja pravednost može da deluje u njihovom životu.
- Napravite seriju fotografija koja ilustruje Rimljanima 8,6.
- Pevajte pesmu »Čudesna blagodat« i razmišljajte o Božjem zakonu koji je zapisan u vašem srcu.

POVEŽITE

Put Hristu, str. 18, 19, 30, 51, 63, 64 orig.

George R. Night, *Walking with Paul Through the Book of Romans* (Hager- stawn, Maryland: Review and Herald, 2002), pp. 175-199.

Stefani Jamniuk, Vinipeng, Manitoba, Kanada

Pouka 9

Od 21. do 28. avgusta 2010.

Sloboda u Hristu

»Nikakva dakle sad nema osuđenja onima koji su u Hristu Isusu i ne hode po telu nego po Duhu«
(Rimljanima 8,1).

21. avgust 2010.

JESTE LI KRIVI?

UVOD (Rimljanima 8,9)

Su

Nekada sam se uzbuđivao kad god dobijem poštu. Danas su to uglavnom računi i nisam toliko željan da ih otvorim. U stvari, toliko mrzim račune da obično molim suprugu da ona otvori svaku poštu koju dobijem; i onda po njenoj reakciji mogu da prosudim koliko je veliki račun. Dakle, kad je ona zaječala i pružila mi pismo, znao sam da je nešto loše. Od trenutka kad sam bacio pogled na zaglavlje, znao sam da sam u nevolji. Na vrhu stranice bio je ponosno ukrašen logo Policijskog odeljenja Zapadne Australije.

Moj um je smesta krenuo da obrađuje situaciju. To nisam bio ja! Mogu li to da poreknem! Možda je greška. Ja nisam prekršio zakon! Dobar sam hrišćanin! Kad sam pogledao preostali deo dokaza o prekršaju, srce mi se steglo. Tu na fotografiji, svi su to jasno mogli videti, nalazila su se moja kola. Nije moglo biti nikakve sumnje.

Rimljanima 8 nam govori da nema osuđenja za one koji su u Isusu Hristu. Dok sam čitao taj tekst, imao sam osećaj izvesne perspektive. To nije mnogo značilo u kontekstu stvari. Bog me još uvek voli i prašta mi. Platilo bih kaznu i život bi išao dalje. Dakle, upravo se toga držala moja priroda sklona samoopravdanju. Ipak, čitajući dalje, saznao sam sledeće: »Niste u telu nego u duhu; jer Duh Božji u vama živi« (Rimljanima 8,9).

Kad se potčinimo Duhu Božjem, doživljavamo promenu u svom životu koja se ispoljava na stvaran i opipljiv način. Tokom životnog putovanja, mi doživljavamo duhovne uzlete i padove, često pod uticajem perioda intenzivne službe Bogu. Vinemo se u visine, a potom se čudimo šta se to dogodilo kad padnemo sasvim nisko. Do padova često dolazi kad prestanemo da se usredsređujemo na Božjeg Duha i lutamo po sopstvenom nahođenju, sa posledicama vrlo sličnim situaciji kada je Eva odlutala od Adama i srela se sama sa đavolom.

Dok budemo proučavali pouku za ovu sedmicu, potrebno je da razgledamo sebe i utvrdimo da li nama vlada naša grešna priroda, ili je to Božji Duh. Da li provodimo više vremena žaleći se da nemamo vremena za sebe, planiranje karijere u životu, ili se zabavljamo kao da ne postoji sutrašnji dan? Ili potčinjavamo sebe Bogu i sledimo Njegovu volju za naš život? Jesmo li suviše zauzeti da bismo slušali reči i volju Duha?

Bredli Kob, Pert, Zapadna Australija

**Nije moglo biti
nikakve sumnje.
U prilogu se
nalazio dokaz.**

**Biti »u Hristu« od velikog je uticaja na naš život
(Jovan 3,16-21; Rimljanima 8,1-5; Filibljanima 2,5-11)**

Pavlova zvučna izjava da »nikakva dakle sad nema osuđenja onima koji su u Hristu Isusu« (Rimljanima 8,1) najbolja je vest koja uopšte postoji. Osoba koja živi u Hristu smatra se nevinom pa se stoga presuđuje da nije kriva. Dobra vest glasi da Bog ima rešenje za osobu koja »se neizbežno zaglibila u blatu greha, a točkovi njenih kola obrću se u mestu i sve dublje tonu kad se zakon umeša«.¹

Zakon nema moći da ljudski rod izvuče iz škripca u kome se nalazi. Rešenje obezbeđuje Bog ljubavi koji je poslao sopstvenog Sina sa istim ljudskim telom koje ostali koriste za greh. Isus je, međutim, živeo životom bez mane dok je bio u našoj ljudskoj prirodi. Njegov jedinstveni život na ovoj Zemlji - suočavanje sa iskušenjem bez popuštanja grehu - predstavljao je živu osudu greha. Svojom smrću na krstu, On je platio za naše grehe. Bog je upotrebio Isusa (koji je takođe bio Bog) da porazi zlo.

**Zakon nema moći
da ljudski rod
izvuče iz škripca
u kome se nalazi.****Kušanje, kušanje. Jedno, dva, tri? (Rimljanima 8,5; Propovednik 2,1-11)**

Kao car, Solomun je imao na raspolaganju bogatstvo, moć i znanje. Okružio se zadovoljstvima tela, govoreći: »Dokle ne vidim šta bi dobro bilo sinovima ljudskim da čine pod nebom dok su živi« (Propovednik 2,3).

Uprkos iscrpnom istraživanju svih zadovoljstava i fantazija dostupnim caru, Solomun je došao do zaključka da je neophodno nešto više od onoga što se može naći »pod suncem«. Traži se nešto drugo, a što ne potiče sa ove Zemlje. Car Solomun, označen kao najmudrije ljudsko biće koje je ikada živelo, otkrio je da je ispunjavanje telesnih želja moglo da zadovolji koliko i gutanje vazduha (11. stih).

Nova sklonost u Duhu (Rimljanima 8,6-8; Jezekilj 36,26-28)

Čovečanstvo ima užasnu sklonost ka grehu. Čini se kao da smo u stanju jedino da mislimo o onome što želimo. Takva sklonost se suproti Bogu i odbija da se drži Njegovog zakona. Pavle jasno kaže da ga ta sklonost vodi otuđenju od Boga, uništenju drugih ljudi i sopstvenom uništenju, i konačno smrti.

Međutim, kad se vernik odluči da bude u Hristu, događa se nešto što mu daje novu sklonost, nov pravac u životu i mir. To je istinska sila koja je iznad

čak i pisanog Božjeg zakona. Sveti Duh nas onda usmerava ka Bogu i Nje govom zakonu.

Ovo je u skladu s proročkom vizijom starozavetnog proroka Jezekilja koji je sagledao eru Svetoga Duha.¹ »I daću vam novo srce, i nov ću duh metnuti u vas, i izvadću kamenno srce iz tela vašega i daću vam srce mesno. I duh svoj metnuću u vas, i učiniću da hodite po mojim uredbama, i zakone moje da držite i izvršujete. I nastavaćete u zemlji koju sam dao ocima vašim, i bićete mi narod i ja ću vam biti Bog« (Jezekilj 36, 26-28).

Duh života (Rimljanima 8,9-13; Jovan 14,15-27; Efescima 1,13.14)

Prisustvo Svetog Duha u životu vernika donosi istinski život, energiju i silu. Kad Duh živi u nama, prisutan je i Hristos, kako to kaže Jovan kad govori o Očevom prisustvu. Kad Sveti Duh živi u verniku, duhovna obamrlost nestaje, a vitalnost i život postaju stvarnost. Zbilja, mi ne možemo biti Hristovi sledbenici, ukoliko Njegov Duh ne živi u nama. Hristova prisutnost u srcu preko Svetog Duha predstavlja pravo svih vernika stečeno rođenjem, a to je i znak njihovog statusa otkupljenih, garancija da će naslediti večni život.

Greh još uvek uzrokuje fizičku smrt. Ali to nije kraj priče. Baš kao što je Isus ustao iz groba, i vernici mogu biti sigurni u sopstveno vaskrsenje.

Život u Božjoj porodici (Rimljanima 8,13-17; Galatima 4,6)

Pavle opisuje mogućnost da postanemo veoma bliski sa Bogom Ocem putem posinaštva Duhom. Kad primimo Božji Sveti Duh, mi postajemo Njegova deca a On postaje naš Otac.

Kao Božja deca, možemo Mu pristupiti sa bliskošću i pouzdanjem, obraćajući Mu se sa »Ava Oče.« »Ava/Abba« je transliteracija aramejskog termina za »otac«, koji podrazumeva veliku bliskost i intimnost.

Greh nastoji da zarobi putem straha i odvajanja od Boga. Vernici, međutim, primaju Svetog Duha i tako bivaju osposobljeni da priđu bliže Ocu punom ljubavi, kao »naslednici... Božji, a sunaslednici Hristovi« (17. stih)

ODGOVORITE

1. Šta bi, prema ovoj pouci, trebalo da učinite sledeći put kad vaše želje budu u sukobu sa Božjim?
2. Navedite sve načine na koje se vaše želje mogu suprotstavljati Božjim, i zamolite Ga da vam pomogne da uzrastate tako što ćete slediti Njegove želje za vaš život.
3. Na koje ste načine iskusili da vam Sveti Duh kaže da ste Božje dete?
4. Koja obećanja nalazite za hrišćanina u Rimljanima 8,16? Kako ta obećanja deluju na vašu veru?

Tristan Kvik, Pert, Zapadna Australija

¹ 156 (John C. Brunt).

¹ Videti 160 (John C. Brunt)

»Nama je nemoguće da se sami izbavimo iz ponora greha u koji smo pali... Obrazovanje, kultura, služenje voljom, ljudski naponi, sve to ima svoju oblast delovanja, ali je tu bespomoćno. Možda se time može postići formalna korektnost u ponašanju, ali se ne može promeniti srce... Postoji sila koja deluje iznutra, novi život odozgo, da bi čovek mogao da se promeni, ostavi greh i postane svet. Ta sila je Hristos.«¹

Posredstvom Duha vernik postaje sudeonik u Božjoj prirodi.

»Sveti Duh treba da im bude podaren kao sila koja preporuča, jer bi bez nje Hristova žrtva bila beskorisna. Sila zla vekovima je jačala i ljudi su se začuđujućom pokornošću potčinjavali sotonskom ropstvu. Čovek može da se odupre i pobedi greh jedino moćnim delovanjem Trećeg lica Božanstva koje će doći sa neizmenjenom silom u punini božanske moći. Duh čini delotvornim ono što je izvojevao Otkupitelj sveta. Duh Sveti čisti srce. Posredstvom Duha vernik postaje sudeonik u Božjoj prirodi. Hristos je podario svoga Duha kao božansku silu u savlađivanju svih nasleđenih i stečenih sklonosti ka zlu, a i da Crkva primi pečat Njegovog karaktera.«²

»I kad on (Duh istine) dođe, pokaraće svet za greh, i za pravdu, i za sud... Jedino kada Duh prati istinu do srca, ona će probuditi savest ili preobraziti život.«³

»I tada će otkupljeni biti pozdravljeni dobrodošlicom u domu koji im Isus priprema... Svaka grešna sklonost, svako nesavršenstvo, koji su ih ovde mučili, uklonjeni su krvlju Hristovom... Oni su bez mane pred velikim belim prestolom, uživajući dostojanstvo i prednosti anđela... I kad se jedan čovek spase, radost na nebu u prisustvu Boga i svetih anđela izražava se pesmama svetog pobedonosnog slavlja.«⁴

ODGOVORITE

1. Da li treba da se usredsredimo na ponašanje ili potčinjavanje? Objasnite svoj odgovor.
2. Koje ljudske napore činimo da bismo prikriili činjenicu da u stvari ne tražimo da Sveti Duh deluje u nama?

Alana Hol, Pert, Zapadna Australija

1 Put Hristu, str. 16

2 Čežnja vekova, str. 582.583.

3 Isto, str. 583.

4 Put Hristu, str. 102.103.

Rana crkva silno se razvijala, doživljavajući vreme progonstva (Dela apostolska 2; 8,1-3; 12,1) i mira (Dela apostolska 9,31). Susretala se sa jeresima i otvorenim grehom (Rimljanima 16,17). Pavle je mnoge od tih problema iskusio iz prve ruke. Podele (1. Korinćanima 1,10), nemoral (1. Korinćanima 5,1.2) i parničenje između vernika (1. Korinćanima 6,1) predstavljali su samo neke od problema. Dakle, on je pisao da ohrabri crkvu u Rimu i da istakne značaj života i vere u Hrista. Pošto je vladala stalna zbrka povodom uloge zakona, Pavle nastoji da rasvetli ulogu Svetog Duha.

Zakon nas osuđuje. Budući da je svet (Rimljanima 7,12), on pokazuje da smo krivi za neposlušnost prema njegovim odredbama te stoga zaslužujemo smrt. Ranije su neki jevrejski obraćenici tvrdili da obraćeni neznabošci treba da poštuju judaistički oblik hrišćanstva tako što će držati sve zakone, uključujući obrezanje (Dela 15,5). Za neznabošce nije bila dobra vest kad su čuli da ih neposlušnost prema zakonu osuđuje na smrt. Pošto je napisao poslanice nekim od ostalih novih crkava, Pavle sada piše Rimljanima kako bi naglasio šta sloboda u Hristu zaista znači.

Prema tome, njegov glavni iskaz u Rimljanima 8,1.2 zbilja predstavlja radosnu vest za mladu crkvu. Vest da oni koji su »u Hrstu« zahvaljujući boravku Svetoga Duha bivaju promenjeni iznutra i postaju nova bića, oslobođena kazne za greh (smrti), naslednici obećanja i deca Božja (Rim. 8,16.17), veoma je ohrabrujuća.

Danas, međutim, ljudi misle da sloboda u Hristu znači da ne morate stvarno da promenite svoj način života. Možete činiti šta god hoćete, tražiti oprostaj i ipak biti spaseni. Drugi se pak kolebaju između ovog gledišta i mišljenja da moraju postati »dovoljno dobri« svojom snagom, u nadi da će dovoljno »dobrih dela« učiniti da zarade ulaz u nebo.

Rimljanima 8 je isto tako dobra vest i za nas. Pavle objašnjava da je Isus platio konačnu cenu za greh (Rimljanima 8,3). Njegova smrt (cena našeg greha) može nam se dodeliti ukoliko Ga verujemo i prihvatamo. No to još nije kraj. Ako smo istinski povezani sa Hristom (Rimljanima 8,12.13) i radimo na održavanju te veze, naš mentalni sklop biće izmenjen (Rimljanima 8,8-10), naš karakter će se izmeniti, i mi ćemo biti preobraženi i ovde i za večnost (Rimljanima 8,11), oslobođeni »tela grehovnoga« (Rimljanima 8,13)! Ovo je doista radosna vest za svakoga i istinska sloboda!

ODGOVORITE

Šta vas drži zarobljenima? Kako to možete predati Bogu i dozvoliti Svetom Duhu da promeni vašu perspektivu?

Dejvid Maksvel, Pert, Zapadna Australija

MI SMO HRAM BOŽJIPRIMENA (*Galatima 5,19-23*)

Mi često slušamo da je naše telo Božji hram. Rimljanima 8,9 uči nas da Duh Božji boravi u nama i postaje deo nas preko našeg srca i uma. Kad svoje telo zagađujemo alkoholom, drogama ili drugim štetnim faktorima, mi gubimo sposobnost razlikovanja između ispravnog i pogrešnog.

Pavle nas podstiče da živimo po Duhu, a ne po telu. On pominje način života koji hrabri druge da budu Hristova deca. Treba da Mudemo »mrtvi« telu, a živi Duhu. Mnogo puta se u Bibliji raspravlja o takvoj situaciji. Pročitajte Jovan 6,63; 1. Timotiju 5,6 i 1. Petrova 2,11.

Kako možemo biti živi u Duhu? Kako bi Njegovo prisustvo trebalo da utiče na naš svakodnevni život? Evo nekih ideja u nastavku:

Negujte svakodnevnu zajednicu sa Isusom. Neka On bude vaš najbolji Prijatelj.

Usredsredite se (Filipljanima 4,8). Možda želite da se odevate na najmoderniji način, da imate najbolja kola, ili da budete deo popularne gomile. Te želje mogu ne samo da uzrokuju naš pad nego isto tako mogu da stvore ljubomoru, koja može izazvati pad drugih ljudi. Usredsredite se umesto toga na Sveti Duh i Njegov rod. Čitajte Galatima

5,22.23. To su sve kvalitete koje je Hristos ispoljavao dok je bio ovde na Zemlji. On je naše nadahnuće.

Molite se (Kološanima 4,2). Negujte svakodnevnu zajednicu sa Isusom. Neka On bude vaš najbolji Prijatelj. Kao i sa ostalim prijateljima, provodite s Njim kvalitetno vreme razgovarajući s Njim i slušajući Ga. Jedna od značajnih stvari u vezi sa Isusom jeste to što On sve razume i uvek će se pobrinuti za vas. On vas neće ostaviti sem ako vi to od Njega zatražite. Kad provodimo vreme sa ljudima, mi prihvatamo njihove navike i postupke. Isto tako, kad provodimo vreme sa Isusom, postaćemo slični Njemu.

Proučavajte (Psalam 119,15.16). Što više vremena budete provodili upoznavajući svoje prijatelje, bolji će biti izgledi da to prijateljstvo potraje. Božja reč treba da postane deo našeg života, i da se očitava u svim našim postupcima i rečima. Bog nam je dao Bibliju da bismo mogli razumeti Njegovu ličnost.

ODGOVORITE

1. Šta možete učiniti ako vaša porodica ne razume vašu želju da živite u Duhu?
2. Kako život u Duhu objašnjavate prijatelju koji vrlo malo zna ili nimalo o Isusu, Svetom Duhu i Bogu?

Suzan Dankan, Pert, Zapadna Australija

BUDITE NEPRESTANO USREDSREĐENI NA BOGAMIŠLJENJE (*Jovan 4,13; Rimljanima 8,6*)

Da bismo postigli određeni cilj, bitno je da stalno budemo usredsređeni na taj cilj. Ono na šta se usredsredimo ima dramatičan upliv na odluke koje donosimo. Podizaće se prepreke, pojavljivaće se rizici, ali suštinski je važno da ostanemo usredsređeni na ono što očekujemo da postignemo, ukoliko se nadamo uspehu.

Šta je za vas najbitnije? Na šta trošite svoje misli u toku dana? Šta je predmet vaših snova noću? Jesu li to duhovne stvari ili vaše sopstvene sebične želje? Stvari na koje se usredsređujete deluju kao brodska krma. Vaše misli usmeravaju vaš život u onom pravcu na koji se usredsredite.

Pročitajte Rimljanima 8,6. Usredsrediti svoje misli i život na fizičke stvari znači smrt. To je, najblaže rečeno, vrlo direktna izjava, ali preostali tekst glasi: »A duhovno mudrovanje život je i mir«. To je dobra vest. *Život i mir mogu se dosegnuti ukoliko smo duhovno nastrojani.* Tako mi moramo sasvim jasno da izaberemo. Da li hoćemo život, ili hoćemo smrt? Da li želimo izobilniji i puniji život ili život u kome neprestano jurimo za ostvarenjem sledeće sebične želje da bismo je već posle nekoliko meseci zamenili nečim privremeno modernim?

Želeti nije problem. Neophodno je nešto želeti. Problem je u tome šta želimo. Da li želimo stvari ovog sveta, ili želimo bliskiji odnos sa svojim Otkupiteljem i Spasiteljem Isusom Hristom?

Kad jurimo za sebičnim svetovnim željama, dobijamo malu satisfakciju; stalno smo u pokretu, tražeći sledeće jeftino uzbuđenje. Isus je kazao ženi Samarjanki na studencu: »Svaki koji pije od ove vode opet će ožedneti; a koji pije od vode koju ću mu ja dati neće ožedneti doveka« (Jovan 4,13.14). Isus kaže da će naše želje, ukoliko pijemo ono što nam On nudi, biti zadovoljene. Možda ćemo pijući tu vodu ponovo usredsrediti svoj život na stvari koje će doneti život i mir.

Pokušajte da ostanete usredsređeni na duhovne stvari kako biste svoj život odvojili od sveta a usmerili ga ka životu i miru u Isusu Hristu.

ODGOVORITE:

1. Šta vas to u životu udaljuje od bliske zajednice sa Isusom?
2. Kako možemo postati duhovno nastrojani?
3. Koja je to voda koju Isus nudi?
4. Kako možete piti tu vodu koju daje Isus?

Džarod Dankan, Pert, Zapadna Australija

ZAKLJUČAK

Jevreji su bili zbunjeni. Njima je bila ponuđena sloboda od ropstva zakonu, a oni nisu znali kako da je primene. Umesto da prihvate radosnu vest koju im je Pavle doneo, njihovo rešenje sastojalo se u mešanju novog i starog - Hristovo spasenje plus nekoliko dobrih starih jevrejskih zakona. Borili su se protiv Pavlovog uveravanja da ih je Hristova žrtva oslobodila od »zakona grehovnoga i smrti« (Rimljanima 8,1.2). Zbog Hrista, mi nismo zatočeni nužnosti da sami zaradimo svoje spasenje, držeći se liste zakona. Mi smo, takođe, oslobođeni.

RAZMISLITE

- Pustite zmaja i posmatrajte kako zmaj simbolizuje našu slobodu u Hristu.
- Ponudite nekom drugom slobodu tako što ćete kao volonter učestvovati u programu koji pomaže da se ljudi oslobode, bilo od nasilja u zemlji, droge, verske netrpeljivosti, nepismenosti, ili od života bez Hrista.
- Odslušajte album Majkla V. Smita - »Sloboda«.
- Čitajte o drugim borcima za slobodu u Bibliji, o tome kada su ljudi odbijali da prime dar slobode, kao u izveštaju o Noju, o Izrailjcima u Egiptu, itd.
- Objasnite nekome razliku između slobode koju Hristos nudi i svetovne definicije lične slobode. Ako smo zaista slobodni, zašto ne možemo da činimo sve što hoćemo?
- Snimite nešto što simbolizuje slobodu koju ste iskusili zahvaljujući svom odnosu sa Hristom. Pokažite snimke nekom prijatelju, objašnjavajući mu njihovo značenje.
- Napravite oltar i prinesite Bogu svoju sklonost ka svetovnoj slobodi. Prihvatite Njegov dar istinske slobode u Hristu.
- Provedite sat ili dva tako da vam noge budu u okovima. Razmislite o tome kako su Jevreji dozvoljavali da stari zakoni sputavaju njihovu veru.

POVEŽITE

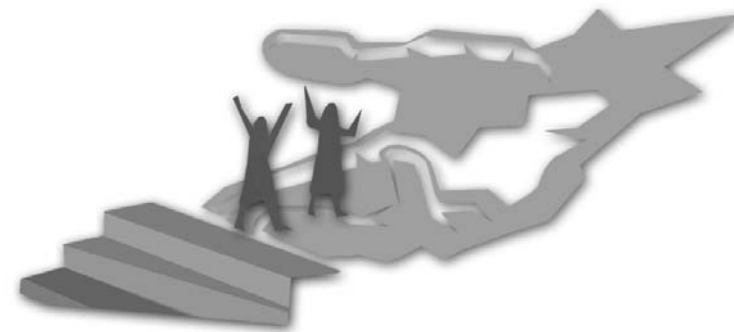
Kološanima 2,6-10.

Morris Venden, *Modern Parables*, »Lawrence and Christina«, str. 70-73; Pacific Press Publishing, 1994.

Luan Miler, *Kolidž Plejs*, Vašington, SAD

Pouka 10

Od 28. avgusta do 4. septembra 2010.

Otkupljenje za Jevreje i neznabošce

»Tako dakle koga hoće miluje,
a koga hoće otvrdoglavi«
(Rimljanima 9,18).

NOVI ČLAN PORODICE

UVOD (Rimljanima 9,25; 2. Petrova 3,9)

Moja žena stvarno voli životinje, a posebna su joj slabost psi. Mrzi kad vidi kako ih zlostavljaju ili zanemaruju. Pre otprilike mesec dana, pozvala me je dok sam bio na poslu i kazala: »Nemoj da te ovo oneraspoloži, ali...«. Naime, pronašla je jedno štene kako luta putem u blizini kuće. Nije htela da dopusti da ga udare kola, pa ga je uzela. Proverila je u okolnim kućama, ali nije pripadao nikome od suseda. U stvari, jedan od suseda je rekao da je psić ceo dan proveo u tom kraju. Tako ga je moja žena odvela kući i nahranila, jer je bilo očigledno da dugo nije jeo. Sledećeg dana odvela je kućence veterinaru koji je dao potvrdu o dobrom zdravstvenom stanju.

Pokušali smo da psiću pronađemo dobar dom. Odveo sam ga u Humano društvo, ali su ga odbili zato što smo mi živeli izvan grada. Moja supruga je pokušavala da ga pokloni, i u jednom trenutku pomislila da je pronašla dobar dom za njega. Međutim, ljudi nisu baš bili odgovorni pa su i oni i moja supruga uzajamno odlučili da još nisu spremni za psa, pogotovo za štene. Do tada, moja supruga mu je dala ime Lili. I tako smo sada imali tri psa umesto samo dva.

Najpre nisam bio suviše uzbuđen što imamo novog psa, ali ona je tako dražesna. I mogu vam reći da moja žena smatra da je Lili nešto posebno. To je neka vrsta ovčarskog psa, mešanac, i nadamo se da će postati pas srednje veličine, slično onima koje već imamo. Ali, iako moja žena voli pse, ona ne bi

Pokušali smo da psiću pronađemo dobar dom.

dovela u svoj dom bilo koje štene. Ima izvesnih vrsta koje bi ona uveliko pokušala da spase, ali koje ne bi završile u našoj kući kao stalni član porodice. Sićušni ili ogromni psi, agresivni psi nikada ne bi dobili taj specijalni naziv.

Od samog početka, Bog je želeo da spase svakoga (2. Petrova 3,9). Međutim, On ima prava da odabere posebnu grupu za posebnu svrhu. Oko 1.500 godina Jevreji su bili ta grupa. Nažalost, srca su im otvrdnula i oni su odlučili da ne ostanu verni pozvanju koje im je Bog dao. Stoga je Bog izabrao neznabošce da ispune tu ulogu.

Božje otkupljenje je za sve - za Jevreje i neznabošce podjednako - ali Njegovu posebno pozvanje odnosi se samo na nekolicinu. Ove sedmice proučavamo Rimljanima 9 otvorenog uma i otvorenog srca.

Gari Kejs, Baton Ruž, Lujzijana, SAD

»JEVREJSTVO« I »NEZNABOŠTVO«

DOKAZ (Rimljanima 9,6-8)

Mnoge zemlje iskusile su traumatične trenutke uzrokovane ratovima. Afričke zemlje su izgleda posebno izložene nasilju podsticano etničkim razlikama, kao što je to bio slučaj u Ruandi (1994) i u Keniji (2008). Mnogi su bili osakaćeni, žene silovane, ili su svi doživljavali neka drugačija poniženja. Imovina im je bila uništavana u ogromnim razmerama. I sve to zbog biološke slučajnosti kakva je rođenje u jednoj a ne u drugoj etničkoj grupi.

Etnički identitet nije nešto što se stiče po sopstvenom izboru. Mi dobijamo pravo članstva u nekoj etničkoj zajednici upravo rođenjem. Nažalost, to članstvo dolazi sa izvesnim opterećenjem - predrasudama, stereotipima, i ostalim stranačkim interesima koji ljute druge grupe i predstavljaju pretnju integritetu i dobrobiti društva. Ta zla su toliko ukorenjena da čak ni obrazovanje, politički programi ili površna religiozna praksa ne mogu da ih izleče. Ta zla dolaze prirodno sa rođenjem, te stoga prkose svakom prirodnom sredstvu za iskorenjivanje. Ono što je neophodno jeste božansko rođenje. Jovan 1,12.13 pravi razliku između telesnog rođenja i rođenja Duhom. Otkupljenje za Jevreje i neznabošce tiče se upravo ovog božanskog rođenja.

To božansko rođenje ostvaruje sam Bog u trenutku kad čovek prihvati Isusa kao Spasitelja i Gospoda. To rođenje određuje članstvo u Božjoj porodici i označava stalno pomeranje sa zemaljskih interesa i prava na zaokupljenost božanskim i božanske dužnosti. Kad je neko rođen od Boga, ona ili on gledaju ljude onako kako ih Bog gleda. Božansko građanstvo i njegove prateće privilegije i obaveze nadvisuju ovozemaljsko građanstvo i njegova prava i dužnosti. Otkupljenje za Jevreje i neznabošce kroz božansko rođenje ponovo određuje »jevrejstvo« i »neznaboštvo«. Na primer, ljudi iz različitih kulturnih sredina koji nisu nanovo rođeni mogu sebe smatrati drugačijim pa čak i suprotstavljenim jedan drugome, a da ipak u duhovnom smislu budu isti. Svi su oni pod prokletstvom greha. Slično tome, oni koji su nanovo rođeni jedno su u Gospodu uprkos svom različitom kulturnom poreklu. Ono što se računa jeste novo stvaranje (Galatima 6,15).

Novorođenje ostvaruje Bog, i to kao dar koji se prima. Ono se zadržava aktivnom verom u Hrista. Ono mora promeniti naš sadašnji život čak i usred krize. Ono mora biti iznad prvog rođenja. Konačno, ono nas obavezuje da se usredredimo na to da sve ljude učinimo Božjom decom.

ODGOVORITE

1. Čime je određen vaš životni put - ovozemaljskim ili božanskim rođenjem?
2. Kako te dve vrste rođenja deluju u vašem životu u vreme kriza?
3. Kako vaše božansko rođenje može trijumfovati nad ovozemaljskim?

Fransis G. Vokabi, Ruiru, Kenija

Paramnezija (Rimljanima 9,1-5)

Kada je sa Izrailjem načinio zavet, Bog im je dao sve što će im biti potrebno da ispune Njegov plan. Stalni podsetnici na Njegovo slavno prisustvo bili su im vidljivi u pustinji i u hramu. Njima je dato »prvo izdanje« Deset zapovesti pisanih Božjom rukom. Službe u Svetinji bile su namenjene da im pomognu da nauče principe opravdanja verom. A nisu nedostajali ni proroci koje je On slao da ih opominju i vode. Uzastopno im je slao obećanja o Otkupitelju koji će doći i o prekrasnoj budućnosti ukoliko budu ostali verni. Konačno, sam Božji Sin bio je istog etničkog porekla kao i oni. Međutim, uprkos svim prednostima, velika većina njih prekršila je zavet sa Njim i odbacila Njegovog Sina.

Sredinom 1800-tih, Bog je imao specijalan posao koji je trebalo obaviti za svet na svršetku vremena. On je odabrao šačicu vernih ljudi, uključujući metodiste i baptiste, i opremio ih za misiju posebnim blagoslovima. Vodio ih je ka formiranju nove denominacije, čija su načela predstavljala kombinaciju jasnog razumevanja Istražnog suda i doktrina o opravdanju verom, o Suboti i Drugom Hristovom dolasku. Podario im je pravog proroka da im pomogne kako bi bolje shvatili kako da izbegnu sotonine obmane; i blagoslovio ih je globalnom službom da bi mogli verno ispuniti evanđeoski nalog. Tokom poslednjih sto pedeset godina neprestano je obezbeđivao verne vođe da ih usmeravaju na njihov zadatak. Ali baš kao Jevreji u vreme Pavla, mnogi članovi Crkve adventista sedmog dana počeli su da definišu svoja verovanja i misiju u svetlosti onoga što oni smatraju bitnim. Takvim postupanjem počeli su da se odvajaju od Boga.

Zemaljska genetika naspram nebeskog obećanja (Rimljanima 9,6-13)

Bog je održao svoje obećanje Izrailju - poslao je svog Sina da umre drugom smrću večnog odvajanja od Boga - smrću kojom mi umiremo ako nismo spaseni. Kad je otkupljenje na taj način obezbeđeno, nije više bilo potrebno da se nastavi sa tradicionalnom službom u Svetinji, i to je bilo vreme kada je trebalo osloboditi se tradicionalnog gledišta o Božjem izabranom narodu. Svako je trebalo da razume ko je stvarno Njegov narod - i ko je to oduvek bio.

Jevreji su bili naročito ponosni na svoje pretke - Avrama, Isaka i Jakova. Kao prvi primalac Božjeg obećanja, Avram je uistinu bio džin vere (Jevrejima 11,8-12). Ali samo je manji deo njegovih potomaka prepoznat kao Božja deca. Ismailovo rođenje bilo je Avramov izbor. Isakovo rođenje bilo je Božji izbor. Bez obzira na izbore koje pravi čovek, Božji plan napreduje i Bog će izaći kao pobednik.

Jakov je rođen držeći se čvrsto za bratovljevu petu. Kao stariji i mudriji, umoran i povređen posle duge noći borbe, Jakov se ponovo čvrsto uhvatio za Nekoga. Ovog puta nije hteo da odustane. Bog je promenio Jakovljevo ime

u Izrailj toga jutra, i to je sada »Izrailj« koji predstavlja Božju decu. Pretpostavljajući da nas to što smo treća, četvrta ili čak peta generacija adventista ili dete glavnog starešine ili rođak predsednika unije čini dobro opremljenim za spasenje, mnogi od nas su zadržali i dozvolili da nam žišci ostanu bez ulja. Mnogi pogrešno veruju da je njihovo spasenje, ukoliko su članovi Adventističke crkve, ako su u stanju da izrecituju 28 osnovnih verovanja, ako verno stavljaju novac u Božju haznu i promrmljaju »Amin« u pravom trenutku za vreme propovedi, više nego sigurno. Međutim, Biblija jasno govori da će »izabrani« Božji biti samo oni koji se čvrsto uhvate za Hrista i odbijaju da Ga ostave.

Poštena nagodba? (Rimljanima 9,14-24; Jovan 12,44-50)

Iako Ismailjci i Edomljani (Isavovi sinovi) nisu bili pozvani da deluju kao čuvari Božje istine, oni izvesno nisu bili isključeni iz spasenja. Faraonu je dato deset prilika da prizna Božju suverenost i potčini se Njegovoj volji pre nego što mu je sudbina bila zapečaćena. Bog ne odučuje ko će biti spasen, a ko izgubljen. Prihvatanje ili neprihvatanje spasenja je pojedinačan izbor.

»Svaka duša koja svoje spasenje gradi sa strahom i drhtanjem, biće izabrana. Svaki koji stavi na sebe sve oružje Božje i koji se bude borio u ispravnoj borbi vere, biće izabran. Svaki koji bude stražio i molio se Bogu, koji bude pretraživao Pismo, koji bude bežao od iskušenja, biće izabran. Svaki koji bude imao postojanu veru i koji bude poslušan svakoj reči koju Bog izgovori, biće izabran. Otkupljenje je dostupno svima; blagoslov otkupljenja uživaće samo oni koji ispune uslove.«¹

Prihvatanje ili neprihvatanje spasenja je pojedinačan izbor.**Jedino verom (Rimljanima 9, 25-33)**

Neki možda mogu biti pomalo zbunjeni što Pavle pominje Hrista kao »kamen spoticanja«. Ali Pavle iz iskustva zna da će susret sa Hristovom ljubavlju i milošću dovesti do dve vrste odgovora: (1) verovanje i prihvatanje Hrista kao ličnog Spasitelja; (2) odbacivanje Hrista i ostvarivanje sopstvenog plana spasenja. Često citirajući iz Pisma, Pavle jasno kaže da je Božji plan otkupljenja oduvek bio otvoren za svakoga. Neuspeh je bio posledica mišljenja da bi čovek mogao sam da izdejstvuje svoje spasenje. Uspeh može doći samo zahvaljujući potčinjavanju svoje volje i uverenju da se pravednost može dostići samo verom u Božju blagodat.

ODGOVORITE

1. Šta treba da promenite u svom životu kako biste izbegli da u pogledu spasenja pravite iste greške kao Jevreji?
2. Ako pripadnost određenoj denominaciji nije uslov za spasenje, zašto onda biti adventista sedmog dana?

Dalas Estej, Fajerstoun, Kolorado, SAD

¹ Stvaranje - Patrijarsi i proroci, str. 182

Pavle jasno kaže da ga je Bog odvojio da bude apostol neznabošcima. Ipak, on je osećao i veliki teret za svoje sunarodnike, Jevreje. To je jasno prikazano simboličnim jezikom u 3. stihu, gde on govori: »Jer bih želeo da ja sam budem odlučan od Hrista za braću svoju koja su mi rod u telu.«

Pavle je opterećen zato što izrailjski narod, mada je imao božanska preimućstva kao narod, nije ispunio Božji posebni cilj koji im je bio namenjen. »Da je Izrailj bio veran Bogu, On bi mogao da postigne svoj cilj njihovim uvažavanjem i uzdizanjem. Da su hodili putevima poslušnosti, On bi ih uzdigao »nad sve narode, koje je stvorio hvalom, imenom i slavom«. »I videće svi narodi na zemlji«, rekao je Mojsije, »da se ime Gospodnje prizva na tebe, i bojaće se tebe.« »Narodi kad čuju tvoje uredbe, reći će: 'Samo je ovaj veliki narod mudar i razuman' (5. Mojsijeva 26,19; 28,10; 4,6). Međutim, zbog njihovog neverstva, Božja namera mogla se ostvariti samo kroz neprekidne patnje i poniženja.«¹

»U parabolama o bogatašu i Lazaru, veliki Učitelj uklanja zavesu, pokazujući da je Bog izvor svake vere, svake dobrote, svake milosti...

»Veliki Učitelj uklanja zavesu.« Jevreji su tvrdili da su deca Avramova, ali kako nisu činili njegova dela, dokazali su da nisu njegova istinska deca. Jedino oni koji su u duhovnom smislu u skladu sa Njim ubrajaju se u prave potomke. Hristos je u prosjaku /Lazaru/ prepoznao nekoga koga bi Avram prigrlio kao prijatelja, iako je ovaj pripadao društvenoj klasi koju su ljudi smatrali nižom.«²

Upravo je poslušnost Božjoj volji Avrama učinila prijateljem Božjim, a ništa manje se ne traži ni od savremenih Avramovih sinova i kćeri. »Avramova безусловna poslušnost bila je jedan od najupečatljivijih primera vere i oslanjanja na Boga, koji se može naći u Svetom izveštaju... Upravo su takva vera i pouzdanje kakve je ispoljio Avram neophodni i Božjim vernicima danas.«³

ODGOVORITE

1. Da li nam je Bog, kao Crkvi adventista sedmog dana, dao preimućstva i odgovornost kao nekada doslovnom Izrailju? Ako jeste, koje su?
2. Kako nas prednosti koje imamo kao Crkva mogu ponekad učiniti samozadovoljnim? Koje su posledice tog samozadovoljstva?

Džared Bosire, P.O. Box 81651, Mombasa, Kenija

1 Čežnja vekova, str. 16.

2 This Day With God, str. 183.

3 God's Amazing Grace, str. 133.

Kad je stvorio Edem za Adama i Evu, Bog je želeo da oni uživaju u večnom blaženstvu. Nažalost, Adam i Eva odlučili su da dopuste grehu da uđe u njihov dom time što nisu poštovali Božju zapovest. Pročitajte 1. Mojsijeva 6,5.6.

Premda je Bog bio tužan zbog izbora koje su ljudi pravili i čak dozvolio da Zemlja bude uništena potopom, On nije potpuno odbacio ljudski rod. On je prisvojio izvestan broj između njih. Preko Avrama, On je izabrao Jevreje. On ih je izabrao zato što ih je voleo, a ne zato što su bili najbrojniji (5. Mojsijeva 7,7). Izabrao je Izrailj zbog zaveta koji je načinio s njihovim pretkom Avramom, ocem vere. Putem vere i poslušnosti, Izrailj je trebalo da bude izvor blagoslova za celi svet. Pročitajte Dela apostolska 13,47. Božji izbor nije garantovao spasenje, niti je isključivao neznabošce (čitajte: sve druge). Njegov izbor praćen je ličnim izborom. Možda nijedno poglavlje u Bibliji ne iskazuje jasnije stvarnost spasenja od Rimljanima 9. Posebno uočite stihove 30-33.

Čak i danas Bog poziva i mlade i starije da budu Njegov »izbrani rod« (1. Petrova 2,9). Izbori koje činimo svakodnevno određuju našu sudbinu. Dakle, kako možemo napraviti izbore koji će nas osposobiti da prihvatimo Božji poziv? U nastavku sledi šest pitanja koja nam mogu biti od pomoći:¹

1. Kako mi moj izbor može pomoći da svedočim za Hrista (1. Kor. 9,19-22)?
2. Koji mi izbor može pomoći da od sebe dam ono najbolje (1. Kor. 9,25)?
3. Kakvi izbori, s kojima se suočavam, idu protiv Božjih zapovesti ili načela (1. Korinćanima 10,12)?
4. Koji izbori pokazuju ljubav i zainteresovanost za druge? A koji su sebični? (1. Korinćanima 10,28-31)?
5. Koji će izbor proslaviti Boga (1. Korinćanima 10,31)?
6. Da li će moj izbor navesti nekog drugog na greh (1. Korinćanima 10,32)?

Božja moć da poznaje budućnost i oblikuje u skladu s tim svoje namere može nas navesti na pomisao da ne možemo lično da biramo. No, ništa ne bi moglo biti dalje od istine. Još mnogo pre njihovog rođenja (Rimljanima 9,11) Bog je znao da će Isav prodati Jakovu svoje prvenstvo za tanjir jela. Isav je uzimao svoje blagoslove zdravo za gotovo i odbijao da se bori za ostvarivanje Božje namere u svom životu. Obojica su mogla da biraju u oblasti koja je uticala na ishod njihovog života. Božje spasenje je za sve; ali, Njegovo spasenje je stvar ličnog izbora, koji jedino vi možete napraviti.

ODGOVORITE

Šta biste kazali prijateljima koji smatraju da ne mogu da utiču na svoju večnu sudbinu?

Lari Kiage, Atlanta, Džoržija, SAD

1 Life application Study Bible, NIV (Wheaton, Ill.: Tyndale House, 1991), str. 209.

MARIONETSKI CARMIŠLJENJE (*Rimljanima 9,18; 2. Mojsijeva 7-12*)

Mislim da je faraon izvukao deblji kraj. Rimljanima 9,18 navodi me na pomisao da je on bio nesvesni pion koga je Bog čvrsto držao u rukama, i poput marionete bio primoran da igra svoju ulogu, to jest da sinove Izrailjeve i dalje drži u ropstvu bez obzira na zla koja je Gospod slao na njegovu zemlju. Faraon zaista nije imao izbora. Ili ga je imao?

Faraon zaista nije imao izbora. Ili ga je imao?

Pročitajte 2. Mojsijeva 9,13.17. Bog je znao da je faraonovo srce okorelo. Čak pre nego što je počelo izlivanje zala, On je rekao Mojsiju: »Oteža srce faraonovo« (2. Mojsijeva 7,14). Bog je odlučio da iskoristi faraonov duh nesklon pokajanju da bi svoju slavu i moć obznanio širom Egipta. Faraon je imao izbor da upotrebi svoj moćni položaj na dobro, ali je odbio. Bog ga je uprkos tome upotrebio, ali ne na način na koji je faraon želeo.

Bog je beskrajno mudar i moćan. On koristi svoju moć i mudrost da prenese svoju slavu kako bi svi mogli biti spaseni. Biblija nas podseća da Bog »ne docni s obećanjem... Nego nas trpi, jer neće da ko pogine, nego svi da dođu u pokajanje« (2. Petrova 3,9). On svima nama daje priliku da dođemo k Njemu i dobijemo spasenje. »Jer i mi bijasmo negda ludi, i nepokorni, i prevareni, služeći različnim željama i slastima, u pakosti i zavisti živeći, mrski budući i mrzeći jedan na drugoga. A kad se pokaza blagodat i čovekoljublje spasa našega Boga, ne za dela pravedna koja mi učinismo, nego po svojoj milosti spase nas banjom prerođenja i obnovljenjem duha Svetoga« (Titu 3,3-5).

Slično faraonu, neki od nas dopuste da im srca otvrdnu i odluče da idu svojim putem. Bog nas voli i želi da svi budu spaseni, ali Njegova volja neće nas prisiliti da Mu predamo svoja srca. Kad jednom istinski odlučimo da je Njegov put najbolji, On će »razbiti« naše tvrdo srce (Jezekilj 11,19; 36,25-27; Psalam 51,17) i ispuniti nas svojim Duhom, tako da možemo dobiti Njegov dar spasenja.

ODGOVORITE

1. Šta za Boga znači to što ima suverenu vlast?
2. Kako se vaše gledište o Rimljanima 9 promenilo od početka sedmice do sada?
Objasnite kako mi zaista bismo svoju sudbinu.

Tanja L. Henri, Enfil, Konektikat, SAD

SPASENJE I IDENTITETISTRAŽIVANJE (*Rimljanima 9*)**ZAKLJUČAK**

Spasenje. Otkupljenje. Ne postoji bilo šta što bismo mogli učiniti da ih zadržimo; i nema ničega ni u jednom od nas što bi nam davalo pravo na to. Zbilja, spasenje je jedino moguće zbog toga što nas je naš Tvorac voleo i izabrao, uprkos našoj razbijenosti. Ako ikada pomislimo da nas naš odnos sa Bogom čini boljim od drugog grešnika koji se bori, u opasnosti smo da nam Bog jednoga dana kaže: »Žao mi je, ne poznajem te.« Božja ljubav trebalo bi uvek da nas skruši i podstakne u nama želju da sa drugima podelimo istinu i ljubav koje smo našli u Njemu.

RAZMISLITE

- Napišite Bogu pismo izražavajući svoju zahvalnost za sve što vam je učinio i svoju spremnost da Mu predano služite u skladu sa svojim darovima.
- Napravite »duhovnu genealogiju«, prateći kako je duhovni život vaših predaka i duhovni život drugih ljudi koji su na vas uticali oblikovao vaš sopstveni.
- Odsvirajte duhovnu pesmu o otkupljenju na svom omiljenom muzičkom instrumentu.
- Duboko razmišljajte o ceni koju je Isus platio za naše otkupljenje i o tome zašto je on poklonio svoju pažnju tako nezadovoljavajućim osobama.
- Organizujte okupljanje da biste proslavili ono što je Bog učinio u vašem životu.
- Naslikajte događaj sa ženom koja je pomazala Isusova stopala (Luka 7,36-50).
- Navedite neka pogrešna shvatanja o spasenju.
- Razmišljajte zbog čega je Isus za mnoge ljude postao »kamen spoticanja« (Rimljanima 9,30-33).

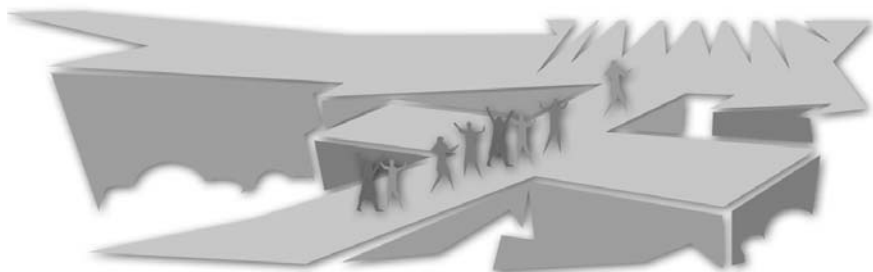
POVEŽITE

Woodrow Whidden, *Ellen White on Salvation* (Review and Herald, 1995); George Knight, *Walking With Paul Through the Book of Romans* (Review and Herald, 2002); Jacques Doukhan, *The Mystery of Israel* (Review and Herald, 2004).

Tompoll Viler, Nešvil, Tenesi, SAD

Pouka 11

Od 4. do 11. septembra 2010.

Izbor blagodati

»Govorim dakle: eda li Bog odbaci narod svoj?
Bože sačuvaj! Jer sam i ja Izrailjac od semena Avramova,
od kolena Venijaminova«
(Rimljanima 11,1).

4. septembar 2010.

ZABORAVLJANJE GLAVNE MISIJE

UVOD (Matej 28,19.20; Rimljanima 10,12; 11,17.18)

Su

U jednom zabačenom selu živeo je neki bogati čovek. Imao je nekoliko sinova i svi su bili različiti po karakteru. Taj čovek bio je veoma brižna osoba. Naučio je svu svoju decu kako da rade i svakome od njih pomogao da razvije dobre karakterne crte.

Jedan od njegovih sinova, Džo, bio je posebno nadaren. Džo je postao njegov miljenik. Jednoga dana taj bogati čovek isplanirao je poslovni put. Rekao je Džou da ga je izabrao da bi mu poverio odgovornost staranja o braći dok je otac na putu.

Da, uloge se mogu menjati, ali plan spasenja nikada.

Nažalost, Džo nije uradio ono što je očekivao njegov otac. On se odvojio od svoje braće. Umesto da im pomogne, on je činio sve da bi po očevom povratku u njegovim očima izgledao kao bolji od ostalih. U stvari, kada bi jedan od braće učinio nešto pogrečno, umesto da pomogne bratu, Džo bi kazao da će reći ocu koliko je bio loš.

Kad se otac vratio kući, sva njegova deca poželela su mu dobrodošlicu. Međutim, kad je saznao da Džo nije radio onako kako mu je rečeno, rastužio se i rekao Džou da će on sada više vremena provoditi s njegovom braćom nego s njim.

Iako sve parabole poput ove deluju uznemirujuće u izvesnom trenutku, ova nas uči da naš nebeski Otac voli sve nas, iako je u prošlosti posebno odabrao jedan narod da drugim narodima obznani Božju ljubav. Međutim, taj narod koji je Bog nazvao Izrailj postao je tako obuzet mišlju da je Njegov omiljeni »sin« da su se odvojili od ostalog sveta. Toliko su se ponosili svojim statusom izabranog naroda da su zaboravili *zašto* ih je Bog tada izabrao - da radosnu vest o opravdanju verom podele sa drugim ljudima.

Kad je Isus došao na ovu Zemlju, pomogao je i njima i nama da razumemo da »nema razlike među Jevrejnom i Grkom« (Rimljanima 10,12), da su svi grešnici i da im je potrebna Božja blagodat data svetu preko Isusa Hrista. Ta blagodat pripada svima, ali ne po nacionalnosti, rođenju, delima, nego verom u Isusa koji je umro kao Zamena za sve grešnike. Da, uloge se mogu menjati, ali plan spasenja nikada.

Ove sedmice ćemo naučiti šta znači biti izabran od strane Hrista koji ne pravi razliku između ljudi, pogotovo kad je reč o spasenju. Danas, On nas takođe podstiče da jevanđelje nosimo svim narodima (Matej 28,19.20), a ne samo izabranoj manjini.

Daniel Saputra, Palembang, Južna Sumatra, Indonezija

Pavlovo saosećanje (Rimljanima 10,1-8)

Spasenje Izrailja - Božjeg izabranog naroda - predstavlja i skrivenu tačku dnevnog reda i glavni cilj Pavlove službe među neznabošcima u Rimu. Na početku 8. poglavlja, on izražava želju da se jevrejske vođe spasu. Oni su imali znanje i zakonsku disciplinu, ali ih to nije dovelo do poniznosti i potpunog oslanjanja na Boga.

Međutim, u Poslanici Rimljanima Pavle takođe donosi jevanđelje neznabošcima. On se nadao da će takav postupak navesti Jevreje da im pozavide, da će Jevreji tako biti podstaknuti da prihvate Božju milost. Umesto toga, jevrejske vođe držale su svaki detalj zakona, jer im je isticanje sopstvenog »ja« više godilo. Postupajući na taj način, oni su odbacili jednostavno iskustvo ispoljavanja vere u Isusa i štitili svoj ponos, odbijajući da priznaju da nisu u stanju da spasu sami sebe.

Evangelizam: Više od poziva (Rimljanima 10,14-21)

Kad ljudi prihvate Isusov dar spasenja, prirodna posledica je želja da pomognu drugima kako bi i oni pronašli blagodat i nadu u Njemu. Stih 14 postavlja pitanja koja podstiču na razmišljanje kako bi hrišćani bili naterani da objavljuju jevanđelje. U knjizi za svakodnevno lično bogoslužjenje, posvećenoj Poslanici Rimljanima, Džordž Najt daje mogućnost novog sagledavanja 14. stiha u citatu uzetom od dobro poznatog hrišćanskog govornika, Džona Stota: »Suština Pavlove argumentacije vidi se ako njegovih šest glagola poredamo obrnutim redosledom: Hristos šalje glasnike; glasnici propovedaju; ljudi slušaju; slušaoci veruju; vernici pozivaju; a oni koji pozivaju bivaju spaseni.«¹ Čak se i danas mi nadahnjujemo istinom ove poruke: Kako će ljudi oko nas čuti ako im se mi ne obraćamo?

Ali oni koji čuju o Isusu moraju verovati u Njega i nastaviti da imaju poverenja u Njegovu sposobnost da ih spase od greha. Izrailj je čuo, ali nije verovao. U 19. stihu, Pavle postavlja izlišno pitanje: »Zar ne razume /«ne zna», u engleskom prevodu/ Izrailj?« Naravno da su znali! Međutim, njihovo znanje o Bogu postalo je njihov bog. Oni su obožavali to znanje i živeli vrstom pobožnosti neprihvatljivom za Njega.

Božja neiscrpna ljubav (Rimljanima 11,1-12)

Jevrejske religiozne vođe i sledbenici odbacili su Isusa kao Mesiju. Ipak, Bog njih nikada nije odbacio. Pavle naglašava tu misao kad piše: » Govorim dakle: eda li Bog odbaci narod svoj? Bože sačuvaj! Jer sam i ja Izrailjac od semena Avramova, od kolena Venijaminova. Ne odbaci Bog naroda svojega,

¹ George Night, *Walking With Paul Through the Book of Romans* (Hagerstown, Maryland: Review and Herald, 2002), p. 256.

koji napred pozna« (Rimljanima 11,1.2). Bog nikada ne povlači svoju ruku milosti i blagodati. Mi smo ti koji odbacujemo.

Bog je video kako Jevreji pokušavaju da žive svoju ulogu Njegovog izabranog naroda. Uzdizali su vrlo pobožno svoje običaje i ceremonijalnu praksu. Nikada se nije postavljalo pitanje da li su oni pokušavali ili nisu da budu pobožni - oni su jednostavno krenuli pogrešnim putem. Pravi put se pominje u Jovan 14,6: »Isus... reče: ja sam put i istina i život: niko neće doći k ocu do kroza me.«

Spasenje za neznabošce (Rimljanima 11,13-26)

Pavle nastavlja opisujući drvo sa prirodnim granama, slomljenim granama i nakalemljenim granama. Kad su Jevreji odbacili Božji plan spasenja, njihov nedostatak vere u Isusa naveo ih je da se odlome od Božjeg drveta. Njihovo odsustvo napravilo je mesta da divlji izdanci, neznabošci, postanu deo Božje porodice kad prihvate jevanđelje. Ova ilustracija s drvetom podseća nas da je jevrejska vera još uvek u korenu hrišćanstva.

**Bog nikada ne
povlači svoju ruku
milosti i blagodati.**

Iako su se Izrailjci otcepili od Boga, On ih nije spalio niti odbacio. Naprotiv, »a i oni, ako ne ostanu u neverstvu, pricepiće se; Jer ih je Bog kadar opet pricepiti« (23. stih).

Božja milost za ceo ljudski rod (Rimljanima 11,29-36)

Poglavlje 11 završava se tonom proslavljanja, obožavanja i divljenja Božjoj beskrajnoj blagodati i безусловnoj ljubavi. Pavle kaže da Bog još uvek preklinje Jevreje da prihvate Njegovu milost, da se ponize i budu spaseni verom. Ljubav i prihvatanje, kao što je to slučaj sa svim grešnicima, nije ono što oni zaslužuju. Jevreji su sprečili širenje jevanđelja, progonili misionare, i bili odgovorni za Hristovo razapinjanje. Ipak, Bog je želeo da ih spase - samo da su hteli da veruju i napuste svoje navike samoudizanja, da poveruju u Isusa kao svog Spasitelja.

Možemo biti zahvalni što neposlušnost nikada nije kraj, nego tačno ono od čega je Isus došao da nas oslobodi. On je jedini koji može biti savršeno poslušan Božjem zakonu. Njegovi putevi su toliko iznad nas. Bilo šta što možemo dati Bogu ni izbliza ne odgovara ceni onoga što je On učinio za nas. Jevreji su bili ponosni na svoju sposobnost da se drže zakona do najmanjih pojedinosti. Međutim, oni nisu shvatali koliko je užasan bio njihov promašaj. Sva slava pripada Bogu. Možemo se spasiti jedino Njegovom blagodaću.

ODGOVORITE

1. Kakvu je vrstu odnosa, po vašem mišljenju, Pavle imao sa jevrejskim vođama među kojima je nekada živeo i čije se legalističke prakse nekada držao?
2. Kako se osećate zbog načina na koji Bog nudi blagodat tvrdoglavim, ponosnim, fanatičnim ljudima? Jeste li ikada poželeli da odbacite nekoga sa stavovima i sklonostima koji pokazuju koliko je pun sebe?

REZULTATI IZBORA

SVEDOČANSTVO (Jovan 15,4; Rimljanima 11,4-6; 2. Petrova 1,3-11)

»Ako odgovorimo uslovima koje Gospod postavlja, obezbedićemo svoj izbor za spasenje. Savršena poslušnost Njegovim zapovestima predstavlja dokaz da ljubimo Boga i da nam srce nije otvrdnulo u grehu.

Hristos ima Crkvu u svim vremenima. Ima u Crkvi takvih koji nisu postali ništa bolji zahvaljujući svojoj povezanosti sa njom. Oni sami krše uslove svog izbora. Poslušnost Božjim zapovestima daje pravo na preimućstva Njegove Crkve.¹

U Jovanu 15,4 »nalaze se najdragoceniji dragulji istine za svakog pojedinca. Ovde je jedini izbor u Bibliji, i vi možete dokazati da vas je Hristos izabrao

Niko ne mora da bude izgubljen.

tako što ćete biti verni; možete dokazati da vas je Hristos izabrao tako što ćete ostati na čokotu.«²

»Bog bira one koji deluju na planu dodavanja dobrih osobina /2. Petrova 1,5-8/. Objasnjenje je dato u prvom poglavlju Druge Petrove poslanice. Za svako ljudsko biće Hristos je platio cenu izbora. Niko ne mora da bude izgubljen. Svi su otkupljeni. Onima koji Hrista prime kao ličnog Spasitelja biće data sila da postanu sinovi i kćeri Božje. Polisa osiguranja na večni život obezbeđena je za sve.

Koga Bog izabere, onoga i otkupi. Spasitelj je platio otkupnu cenu za svaku dušu. Mi nismo svoji jer smo kupljeni uz visoku cenu. Od Otkupitelja, koji nas je izabrao od postanja sveta, dobijamo osiguranje koje nam daje pravo na večni život...

Nije to polisa osiguranja čiju vrednost prima neko drugi posle vaše smrti; to je polisa koja vama obezbeđuje život koji se može meriti sa životom Božjim - večni život.«³

ODGOVORITE

1. Kako nam sledeći tekstovi pomažu da definišemo »savršenu poslušnost«? 2. Moj. 20,1-17; Isaija 58, 5-9; Mihej 6,8; Matej 22,34-40; 25, 31-46.
2. Bog je izabrao svakoga u tom smislu što je poslao svog Sina svetu ne da osudi svet, nego da bi se svet mogao spasti kroz Njega (Jovan 3,16.17). Kako ljudi, a možda i vi, krše pravila tog izbora?
3. Navedite nekoliko prednosti koje imamo zahvaljujući tome što smo članovi Božje Crkve?
4. Božji izabrani borave u Isusu Hristu, ostaju povezani s Njim kao čokotom. Koje nam aktivnosti pomažu da ostanemo povezani s Hristom?

Lesli J. Šolten, Amsterdam, Holandija

1 Ellen G. White comments, The SDA Bible Commentary, sv.6, str. 1079.

2 Isto.

3 Isto, sv. 7, str. 994.

POUKE OD IZRAILJACA

DOKAZ (Rimljanima 10,16-21)

U današnjem tekstu, nalazimo Pavla kako navodi reči proroka Isaije da bi naglasio razliku između konačnog odbacivanja opravdanja verom od strane izrailjskog naroda i »neočekivane vere«¹ neznabožaca. Da ne bismo napravili istu grešku, kakvu je načinio Izrailj, bitno je da znamo kakvo je bilo stanje Izrailja kada je Isaija služio kao Božji prorok. Isaija je isticao da Izrailj nije bio voljan da sluša Boga. On je podvlačio neposlušnost i buntovnost izrailjskog naroda.

No, vratimo se u vreme pre Isaije, kada su Izrailjci pobjegli iz Egipta i lutali pustinjom 40 godina. Tu nailazimo na brojne slučajeve kada su oni gubili veru u Boga i zaboravljali Njegovo obećanje o izbavljenju od samog početka svog putovanja, gundali su i žalili se na kvalitet Božje brige o Njima, ili na njen potpuni izostanak. Zapazite kako su gundali povodom Bogom date hrane u 4. Mojsijevoj 11,4-34 i nedostatka vode u 2. Mojsijevoj 15,22-24 i 4. Mojsijevoj 20,1-13. Zatim su u jednom trenutku Izrailjci ubedili Arona da im izlije zlatno tele dok je Mojsije bio sa Bogom i posredovao za njih (2. Mojsijeva 31,1-6). Kad su napustili Egipat, njihova srca mora da su bila ispunjena radošću i verom. Ali kako su sve brzo zaboravili.

Čitamo da je sve to i još mnogo šta navelo Izrailj da konačno izgubi »iz vida svoju veliku prednost da bude Božji predstavnik. Zaboravio je Boga i propustio da objavi svoju svetu misiju. Blagoslovi koje je dobio nisu doneli nikakvo dobro svetu. Izrailjci su sve svoje prednosti iskoristili da proslave sebe. Zatvorili su se prema svetu smatrajući da će izbeći iskušenja.«²

»Izrailjci su svoje nade usredsredili na svetovnu veličinu. Od vremena ulaska u Hanansku zemlju, oni su se udaljili od Božjih zapovesti i pošli putem neznabožaca. Bog im je uzalud slao opomene preko svojih proroka. Uzalud su podnosili kazne neznabožackog ugnjetavanja. Svaka reforma je bila praćena još dubljim otpadom.«³

Od Izrailjaca možemo naučiti da, bez obzira koliko mi tvrdili da smo Božji izabrani, ukoliko ne negujemo svoju veru, izgubićemo svoj položaj pred Njim. Izrailjci su doživeli neuspeh zato što su uporno zastranjivali od Boga, težeći za »hranom« i »vodom« drugih bogova koje su smatrali privlačnijim.

Osvald Taroreh, Džakarta, Indonezija

1 The SDA Bible Commentary, sv. 6, str. 601.

2 Apostolska crkva - Hristovim tragom, str. 10

3 Čeznja vekova, str. 16

Pavle pokazuje da je spasenje utemeljeno na Božjoj blagodati i opravdanju verom, kao i da su svi ljudi izabrani za spasenje ukoliko prihvate Hristovu žrtvu prinetu njih radi. Kad su neverni Jevreji odbacili Hrista, Njegovo carstvo dato je neznabošcima (Rimljanima 11,17-24). (Ovo pak ne znači da su vrata spasenja za Jevreje kao pojedince bila sasvim zatvorena.) Pavle opisuje ovu situaciju upoređujući je sa granom odlomljenom od drveta masline i sa drugom divljom

**Takvi koji su uvek
»protiv« nastavljaju da
cepaju Hristovu crkvu.**

granom nakalemljenom umesto one izgubljene. Ko god danas prihvati Hrista verom deo je tog kalema i stoga deo drveta. Dakle, kako bi trebalo da živimo imajući na umu spasenje koje nam Hristos daje?

Prepoznajte da nema spasenja bez povezanosti sa drvetom. Pavle nas ne prestano uči da ne možemo imati nadu, mir i spasenje ukoliko ne održavamo odnos vere sa Bogom preko Hrista. Ne postoji ništa što bismo mogli učiniti da zaradimo spasenje. Ono se može postići jedino Božjom blagodaću kada prihvatimo Hristovu žrtvu za nas.

Izbegavajte ponos. Moramo biti obazrivi što se tiče duhovnog ponosa (Priče 16,18). »Pavlova opomena u pogledu toga da ne treba da mislimo da smo iznad drugih isto je tako smisljena danas kao i pre 2.000 godina... Možda neki ljudi nisu protiv Jevreja, ali mogu biti protiv Crnaca, protiv Elen Vajt, protiv osoba španskog porekla, protiv Azijata, ili protiv svakog drugog ko ne veruje kao oni ili ne voli istu muziku kao oni. Takvi koji su uvek »protiv« nastavljaju da cepaju Hristovu crkvu. Jedino rešenje za one koji visoko misle o sebi jeste da se susretnu sa Isusom na krstu.«¹

Održavati odnos sa Isusom. Naše spasenje će biti očuvano sve dok imamo snažan odnos sa svojim Spasiteljim. Deo tog čuvanja spasenja uključuje i vršenje Božje volje. Pročitajte Matej 7,21. Isus je rekao: »Neće svaki koji mi govori: Gospode! Gospode! ući u carstvo nebesko; no koji čini po volji oca mojega koji je na nebesima« (Matej 7,21). Potrebno je isto tako da se molimo, proučavamo Božju reč i razmišljamo o njoj, kao i da služimo drugima.

ODGOVORITE

1. Koje pouke možemo izvući iz Izrailjevog propusta da prihvati Hrista kao svog ličnog Spasitelja?
2. Šta Biblija kaže o prirodi Božje volje? Galatima 1,4; 1. Solunjanima 4,3-7; 5,1-22; 1. Petrova 2,15; 2. Petrova 3,9. Šta je još, po vama, uključeno u Božju volju? Potkrepite svoje odgovore biblijskim stihovima.

Viktor, Džo Sinaga, Palembang, Južna Sumatra, Indonezija

1 George R. Knight, Walking With Paul Through the Book of Romans (Hagerstown, Maryland: Review and Herlad, 2002), str. 272.

Izrailjci nisu bili svesni da su time što su se toliko odvojili od sveta podigli barijeru izeđu sebe i neznabožaca, i stoga propustili da drugima objave vest. Kao hrišćani, mi odveć često padamo u zamku barijera koje sami stvaramo. Kad se ugodno osećamo u crkvenoj porodici, skloni smo da zanemarimo zdravo zajedništvo sa ostalim ljudima u susedstvu i u gradu. To nas sprečava da jevanđelje objavimo drugima.

Bog ne odbacuje ljude zbog njihovih običaja ili etničkog porekla. On ne favorizuje jedan narod više od drugog. Naprotiv, On svima daruje spasenje (Jovan 3,16.17). Moramo napustiti svoju ugodnu zonu i na ovaj ili onaj način objaviti jevanđelje svakome koga sretnemo.

Jevanđelje se ne može odvojiti od reči *misija* i *služba*. »Hristovi sledbenici su otkupljeni da služe. Naš Gospod govori da je služba istinski cilj života. Hristos je bio radnik i zato svim svojim sledbenicima određuje život službe - službe Bogu i blišnjima... Zakon službe tako postaje karika koja nas povezuje sa Bogom i našim blišnjima.

On je dao »svakom čoveku njegov posao«. Svaki čovek ima svoje mesto u večnom nebeskom planu. Svaki treba da radi zajedno sa Hristom na spasavanju duša. Isto tako, sigurno je da nam je pripremljeno mesto u nebeskim stanovima, kao što je izvesno da nam je ovde na Zemlji određeno posebno mesto da radimo za Boga.«¹

Putem misije i službe, mi imamo izvanredne mogućnosti da svedočimo za Boga. Pošto su Izrailjci kao narod odbili Boga, On je otvorio vrata za sve koji žele da budu Njegovi svedoci. Današnji hrišćani moraju stalno imati na umu sveukupan plan koji Bog nudi - spasenje za svakog čoveka, ženu i dete. Ako izbegavamo da se družimo sa ljudima bliže ili dalje, Bog nas može odbaciti i upotrebiti druge da objave Njegovu istinu, čak i samu prirodu (videti Psalam 19,1-4).

ODGOVORITE

1. Zašto mi kao hrišćani često gubimo svoj fokus do te mere da se sasvim lagodno osećamo u svojoj religiji? Šta možemo učiniti da srušimo ograde i dopremo do drugih ljudi?
2. Kako možemo služiti ljudima u susedstvu ili u gradu, a da to njima pomogne da shvate jevanđelje i Hristovu ljubav prema njima?
3. Kako se možemo usredsrediti na odgovornost da kao hrišćani podelimo svoju veru sa drugima?

Fric i Džojš Manurung, Džakarta, Indonezija

1 Pouke velikog Učitelja, str. 224.

ZAKLJUČAK

Mnoge zemlje, države, provincije i gradovi održavaju skupe izbore da bi odredili ko će vladati njihovim delom sveta. Rezultati tih izbora mogu biti porazni ili blagotvorni, zavisno od toga ko je izabran kao i od biračevog gledišta. Međutim, postoji jedan izborni proces u koji možemo biti sigurni - kada Bog bira svoj narod. Njihove kvalifikacije za izbor podrazumevaju njihovu vernost, koja je istovremeno i dokaz njihovog izbora. Bog je platio sve troškove tog izbora kroz smrt svoga Sina, Isusa Hrista. Sve dok boravimo u Njemu, naš izbor je zagarantovan.

RAZMISLITE

- Pročitajte Jovan 15,1-17 i istražite kako se gaji vinova loza da bi se dobilo grožđe. Upaređite taj proces sa izborom Božjeg naroda i njihov rast kao hrišćana.
- Proučite istoriju hrišćanske Crkve da biste videli kada je Bog imao narod koji se pokoravao Njegovim zapovestima.
- Napravite jednačinu koja opisuje proces dodavanja dobrih osobina u 2. Petrovoj 1,3-10. Kako bi ta jednačina izgledala kad biste morali da oduzimate?
- Navedite načine upotrebe svojih talenata da biste mogli služiti zajednici u kojoj živite. Potom pronađite slike koje opisuju pojedine tačke na vašoj listi. Napravite kolaž od tih slika. Temeljeći se na pouci za ovu sedmicu, kako biste naslovili svoj kolaž?
- Povežite se sa troje ili četvoro njih koji imaju iste talente kao i vi. Napravite zajedno i primenite plan koji koristi te talente za dobro vaše zajednice.
- Komponujte pesme čije se reči sastoje od bar tri vaša omiljena biblijska teksta koji se odnose na veru. Dok pišete i izvodite svoju pesmu, imajte na umu da upravo zahvaljujući veri postajemo izabrani Božji.

POVEŽITE

George Knight, *Walking with Paul Through the Book of Romans*, str. 261.273.

Mario Van Dajk, Detroit, Mičigen, SAD

Pouka 12

Od 11. do 18. septembra 2010.

Ljubav i zakon

»I ne vladajte se prema ovome veku, nego se promenite obnavljanjem uma svojega, da biste mogli kušati koje je dobra i ugodna i savršena volja Božja«
(Rimljanima 12,2).

»Ne, molim vas, nemojte me voditi! Molim vas, ostavite me na miru«, vikala je žena. Stigao je novi dan, pun obećanja, ali za nju je bio mračan i sumoran. Ona zapravo nikada nije očekivala da će biti uhvaćena u preljubi. A sada su je fariseji i učitelji zakona izveli pred Isusa. Srce joj je brzo kucalo dok je očekivala kaznu, koja je u to vreme bila smrt kamenovanjem. Čula je kako jedan od učitelja postavlja Isusu sledeće pitanje: »Učitelju! ova je žena uhvaćena sad u preljubi; a Mojsije nam u zakonu zapovedi da takove kamenjem ubijamo; a ti, šta veliš?« (Jovan 8,4.5).

Trenutak tišine pre no što je Isus odgovorio mora da se ženi učinio kao čitava večnost. Bila je suviše postićena da bi podigla svoj pogled, i On je, ne osvrćući se na nju, počeo da ispisuje nešto po zemlji. On je beležio grehe onih koji su je osuđivali, tako da ih svi vide.¹ Fariseji i učitelji su se uznemirili i nastavljali da ispituju Isusa, nastojeći da dobiju odgovor. Onda je On rekao: »Koji je među vama bez greha, neka najpre baci kamen na nju« (Jovan 8,7).

Kad su reči koje je Isus ispisao u prašini postale jasne, fariseji i učitelji počeli su da odlaze, jer su znali da nijedan nije bez greha. Posle još jedne večnosti žena je začula ove blage reči: »Ženo! gde su oni koji te tužahu?... Ni ja te ne osuđujem, idi, i odele više ne greši« (Jovan 8,10.11).

Žena je znala da bi je to što čini moglo stajati života, a ipak je to činila.

Kakvog li prekrasnog primera bezuslovne ljubavi! Žena je znala da bi je to što čini moglo stajati života, a ipak je to činila. Bila je pošteđena smrti jedino zahvaljujući milosti i blagodati Isusa Hrista i Njegovoj neuništivoj ljubavi prema čovečanstvu. Ne odobravajući njen greh, On ju je oslobodio kazne koja joj je sledovala po zakonu. Nadamo se da je ona u preostalim godinama svog života hodila u svetlosti Isusove ljubavi.

I mi, u svom životu, trebalo bi da budemo spori da osudimo, baš kao što je to bio Isus. Ove sedmice, saznaćemo kako i mi možemo koegzistirati i sa zakonom i sa ljubavlju.

Šeli Pajres, Loma Linda, Kalifornija, SAD

¹ Videti Čeznja vekova, str. 396.397.

Pošto smo ljudska bića u jednom palom svetu, naša prirodna sklonost je da činimo zlo. Bez Hrista koji deluje kroz nas, čak i naša ljubav služi samo našem »ja« i ostaje lažna. Dakle, da bi nam pomogao, Bog je dao neka uputstva o tome kako da živimo i volimo. Hrišćani treba da poslušaju savet »mrzeći na zlo, držite se dobra« i »budite ognjeni u duhu, služite Gospodu« (Rimljanima 12,11). No, šta to tačno znači?

Reč *gnušati se*, prevod izraza *apostugeo*, glagol je koji se nalazi samo na ovom mestu. On znači »silno mrzeti«.¹ To je prilično jaka naredba. Nije dovoljno samo ignorisati zlo ili se uklanjati od njega. Potrebno je da ga aktivno i žestoko mrzimo! Ovo je dalje u direktnoj suprotnosti sa sledećom rečenicom: »Držite se dobra.« »Držite se/prionite uz« prevod je reči *kollao*, »termin koji znači slepiti, zavariti ili cementirati sebe za nešto«.² Ovo je prilično živopisno rečeno. Jeste li ikada kojim slučajem previše slepili dve stvari a onda pokušali da ih razdvojite bez odgovarajućeg rastvarača? Ili, da li ste pokušali da odvojite dva komada metala koji su bili zavareni? To je veoma teško učiniti, ako ne i potpuno nemoguće! Slično tome, hrišćani bi trebalo da budu tako tesno vezani za ono što je dobro da je praktično nemoguće odvojiti ih od toga.

Poglavlje nastavlja tačno i iscrpno navodeći kako postupati da bismo bili zacementirani za dobrotu, što je zapravo parafraza Zlatnog pravila: stavite druge ispred sebe, budite ljubazni, ophodite se prema svakome s ljubavlju Božjom i služite Gospodu. Reč prevedena kao »ognjeni«, *zeo*, »doslovno je značila ključati ili vreti«. Trebalo bi da budemo tako vatreni za Hrista, tako spremni da služimo i poslušamo kao da ključamo. Isusova ljubav trebalo bi da ispunjava naša srca tako da marljivo radimo sve što On traži, postajući Mu bliži svakoga dana.

Kako to kaže Rimljanima 12,9: »Ljubav da ne bude lažna.« Hrišćani treba da se razlikuju od ostalog sveta. Treba da volimo ljubavlju koja je čista, a ne sebična. Kad Hristos živi u našem srcu, smatraćemo zlo tako užasnim da će nam omrznuti, a pokušavaćemo da dobrotu kao neodvojivi deo unesemo u svoj život. Naše srce i um biće ispunjeni Božjom ljubavlju; mi ćemo biti tako uzbuđeni i spremni da Mu služimo da će Njegovi zakoni biti naša radost.

Amanda Ernst, Daglasvil, Džordžija, SAD

¹ Brad Price, Living by Faith, A Commentary on the Book of Romans, str. 261.263.

² Isto

Pouka za ovu sedmicu posmatra manji deo (Rimljanima 12; 13) jedne veće celine (Rimljanima 12,1 - 15,13). Trebalo bi razumeti da je u većem delu Pavle pisao o stavovima i ponašanju koji su se očekivali od hrišćana u gradu Rimu. Sve je to u vezi sa zakonom i ljubavlju. Imajući to na umu, zaronimo u Reč i pogledajmo šta Pavle ima da nam saopšti.

Posvećenje tela i uma (Rimljanima 12,1.2)

Otkada je greh ušao u svet, čovek je uvek bio izložen pritisku da hodi po telu. Ljudska priroda sklona je da gravitira prema onome što *izgleda* da se dobro oseća, dobro izgleda, ka onome što naizgled obezbeđuje »zabavu«. U ovim početnim stihovima, Pavle poziva da se potpuno predamo Bogu. On pravi razliku između svetovnog i nebeskog, profanog i svetog.

Upravo ste izgubili zbog lopova svoju tezu. Kako čovek da se moli u takvim trenucima?

»Ovde imamo nešto od najvećeg značaja. Istinsko bogoslužjenje znači prineti Bogu svoje telo i sve ono što čovek svakoga dana čini s njim. Istinsko bogoslužjenje ne znači ponuditi Bogu liturgiju, ma kako ona bila uzvišena, niti ritual, ma koliko delovao veličanstveno. *Istinsko bogoslužjenje*

je prinošenje Bogu svog svakodnevnog života, ne nešto što se obavlja u crkvi, već nešto što ceo svet vidi kao hram živoga Boga.«¹

Ponizno korišćenje Božjih darova (Rimljanima 12,3-8)

U sledećih 19 stihova Pavle piše o »službi ljubavi svima«. U stihovima 3-8 vidimo da su svi članovi deo jednog tela, i da ima mnogo delova tog tela. Bog daje svakom članu različite darove kao što su proroštvo (6. stih), misija i poučavanje (7. stih), tešenje, plemenitost, upravljanje i milost (8. stih).

Primerom pokazivati hrišćanske crte u svom karakteru (Rimljanima 12,9-21)

Za hrišćanina koji je živeo u Rimu u Pavlovo vreme, ova grupa stihova predstavljala je popriličan izazov. Posebno za mladog hrišćanina, neke od ovih osobina bile bi »uzrok da se ustukne«. Pokušajte sa onom: »Bratskom ljubavi budite jedan k drugome ljubazni« (10. stih). Da! Baš to! Neko vam je upravo ukrao mesto za tezu na pijaci. Imali ste to mesto punih 14 meseci! Kako se usuđuje! Ali 12. stih kaže: »Nadanjem veselite se, u nevolji trpite, u molitvi budite jednako.« No, vi se sigurno ne osećate baš tako da biste se u

tom trenutku molili. Upravo ste izgubili zbog lopova svoju tezu. Kako čovek da se moli u takvim trenucima?

Pavle ide još dalje da bi u 14. i 15. stihu rekao: »Blagosiljajte one koji vas gone.« Poslednja stvar koju planirate je da tog čoveka »blagoslovite«! (Možda da mu reknete kuda da ide, ali svakako ne da ga blagoslovite!) Pavle, međutim, ne odustaje. »A nikome ne vraćajte zla za zlo; promišljajte o tom što je dobro pred svim ljudima« (17. stih). A potom, on ima smelosti da u 18. stihu kaže: »Ako je moguće, koliko do vas stoji, imajte mir sa svim ljudima.« Ne propustite da primetite: tačno iza mesta koje ste vi držali punih 14 meseci, nalazi se još jedno slobodno mesto.

Ako... Ako možete da skočite na 21. stih i zadržite se na njemu, možda, možda baš isprobate novo mesto za jedan dan. »Ne daj se zlu nadvladati, nego nadvladaj zlo dobrom.« O da, nemojte propustiti ni ono o osveti koja pripada Bogu, i ono da nahranite osobu koja je oduzela vašu svojinu (19. i 20. stih). Ukoliko ovo hrišćanstvo zaista funkcioniše, možda vaš »pijačni dan« bude sasvim u redu.

Poštovanje vlasti (Rimljanima 13,1-7)

Pokušajmo da prethodnu priču još malo više iskomplikujemo, pa recimo da su tu upletene i vlasti. Sada ste u situaciji da se pozabavite nečim višim od ludog čoveka koji vam je uzeo tezu koju ste držali 14 meseci. Upravo ste bili izloženi probi kao hrišćanin u odnosu na samo jednog čoveka, ali sada »publika« treba da vidi kako se jedan hrišćanin odnosi prema vlastima. Pavle opominje u 7. stihu: »Podajte dakle svakome šta ste dužni: kome dakle porezu, porezu; a kome carinu, carinu; a kome strah, strah; a kome čast, čast.«

Hoditi u ljubavi (Rimljanima 13,8-14)

Ova grupa stihova pomogla bi žrtvi iz naše priče. Da je on prišao pijaci toga jutra shvatajući da njemu niko ništa ne duguje, ali da on svima duguje ljubav, možda mu jutro ne bi bilo tako neugodno. Dopada mi se kako 14. stih završava ovaj odeljak: »Nego se obucite u Gospoda našega Isusa Hrista; i telu ne ugađajte po željama.« Ovde »Pavle podstiče vernike da spolja pokažu ono što se već nalazi iznutra - uključujući praktikovanje svih vrlina Hristovih.«¹

ODGOVORITE

1. Zašto je tako teško potčiniti se Hristu?
2. Kako čovek otkriva »dobru i ugodnu i savršenu volju Božju«?
3. Kako bi priča iz naše pouke izgledala danas? Pijaca bi mogla biti zamjenjena nekim tržišnim centrom ili sličnim, ako bi neko upao na parking prostor koji vi želite. Iskoristite maštu i napravite priču koja bi se odnosila na mesto u kome živite i na ono što radite.

Kevin Pajers, Leksington, Južna Karolina, SAD

¹ Willian Barclay, The Daily Study Bible Series: The Letter to the Romans, rev. ed. (Philadelphia, Pa.: Westminster Press, 1975), str. 157.

¹ The NIV Study Bible, Kenneth Barker, gen. ed. (Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 1985), str. 1727.

»Božji zakon nije promenljiv po svojoj prirodi. On je otkrivenje volje i karaktera svoga Autora. Bog je ljubav i Njegov zakon je ljubav. Dva velika njegova načela su ljubav prema Bogu i ljubav prema čoveku. »Dakle je ljubav ispunjenje zakona« (Rimljanima 13,10)«¹

Hristov boravak u duši je izvor koji nikada ne presušuje.

13,10). Pravednost je ljubav, a ljubav je videlo i život Božji. Božja pravednost je utelovljena u Hristu. Primajući Njega, dobijamo pravednost.«²

»Bog je izvor svake milosti. Njegovo je ime »milostiv i žalostiv« (2. Mojsijeva 34,6). On ne postupa s nama onako kako smo zaslužili. On ne pita da li smo dostojni Njegove ljubavi, već nas obasipa obiljem ljubavi da bi nas učinio dostojnim. On nije osvetoljubiv. On ne želi da kazni, već da spase. Čak i strogost koju ispoljava u svom providenju, služi samo radi spasenja zalutalih. On žarko želi da ublaži ljudske patnje i stavi svoj melem na njihove rane. Istina je da Bog ne »pravda krivoga« (2. Mojsijeva 34,7), ali je zato voljan da oprosti krivicu.

Oni koji su milostivi imaju »deo u Božjoj prirodi« (2. Petrova 1,4), u nji-ma se izražava Božja milostiva ljubav. Svi oni čija su čista srca sa osećanjem povezana sa srcem Beskrajne Ljubavi, trudiće se da vrate na pravi put, a ne da osude. Hristov boravak u duši je izvor koji nikada ne presušuje. Gde On nastava, tamo se dobročinstva umnožavaju.

Kada zalutale, iskušane i jadne žrtve želja i greha pozovu u pomoć, hrišćanin se ne pita da li su dostojne, već šta može da učini za njihovo dobro. U najbednijim i najponiženijim On vidi duše za čije je spasenje Hristos umro, i radi kojih je Bog svojoj deci poverio službu pomirenja.«³

ODGOVORITE

1. Da li je moguće biti u potpunoj saglasnosti sa Božjim zakonom? Opišite osobu koja bi bila u skladu sa Božjim zakonom.
2. Kako ljubav ispunjava zakon? Kako to možete predstaviti drugima?
3. Kako u svom životu pokazujete odnos ili nedostatak odnosa između ljubavi i zakona?

Hana Ekrajt i Tavita Ekrajt, Kasl Veli, Juta, SAD

1 Velika borba, str. 453.454.

2 Misli sa Gore blagoslova, str. 32.

3 Isto, str. 35.36.

U Rimljanima 12, Pavle dostiže vrhunac u svojoj poruci o ljubavi, zakonu i blagodati. On upućuje poziv u svetlosti svega što je upravo rečeno, s obzirom na Božje milostive darove, da prinesemo sebe Bogu kao živu žrtvu. Kao rezultat toga, kad sebe prinesemo Bogu na žrtvu, bićemo u stanju da izvršimo Njegovu savršenu, dobru i ugodnu volju. Pogledajmo Pavlove predloge praktične primene ove vesti da bismo je i sami primenili u svom životu:

Služite zajednici vernika. Pavle je pisao grupi vernika koji su zajedno služili Bogu i verovatno živeli u blizini. On ih je poučavao da služe telu koristeći svoje duhovne darove (Rimljanima 12,6-8). Na isti način, kao vernici, mi treba da služimo Hristovoj zajednici prinoseći svoje duhovne darove kao i svoje vreme i energiju. Ako niste sigurni gde leže vaši duhovni darovi, napravite popis duhovnih darova ili razmislite o stvarima u kojima se posebno ističete ili u kojima uživate. Ponudite to Bogu i služite zajednici vernika.

Podelite svoj život sa drugima. Pavle je ohrabrivao svoju braću vernike da podele svoj život sa drugima. U Rimljanima 12,9-16, rečeno nam je da se zajedno radujemo i zajedno tugujemo, negujemo gostoljubivost, i živimo u miru jedan sa drugim. Javlja se izvesna ranjivost ili rizik kad ste deo zajednice, ali to je jedan od načina na koji možemo podsećati sebe na Božje otkupljujuće delo u našem životu i životu drugih ljudi.

Javlja se izvesna ranjivost ili rizik kad ste deo zajednice...

Pokoravajte se vlastima. Dužni smo da se potčinjavamo i popuštamo jedni drugima unutar Hristovog tela, ali apostol takođe piše u Rimljanima 13 da treba da se pokoravamo onima koji vladaju nad nama. Ima mnogo njih koji rade na položajima od autoriteta, bilo da je to u našoj lokalnoj crkvi ili u vladi. Trebalo bi da poštujemo vladine zvaničnike, da se za njih molimo i, koliko nam savest dopušta, da s njima i saradujemo. Mi takođe pokazujemo svoju pokornost vlastima kada smo odgovorni u pogledu plaćanja poreza, poštujemo lokalne zakone i upravu, i služimo gradu i zemlji u kojoj živimo.

ODGOVORITE

1. Da li ste trenutno angažovani u zajednici vernika? Ako niste, kako biste se, po vašem mišljenju, mogli uključiti?
2. Kako biste mogli bolje poslužiti zajednici vernika?

Alisa Fol, Blumfeld, Ajova, SAD

ZAKON U AKCIJIMIŠLJENJE (*Rimljanima 13,9*)

Videli ste ih. Iskolačene oči sa bilborda koje zure u vaša kola dok prolazite. Oči koje vas opsedaju, oči ispijene dece sa televizije gledaju u vas svakoga dana. Da li im uzvraćate pogled? Da li pokušavate da pomognete, izgladneloj, siromašnoj deci da dobiju neophodnu pomoć? Ili pak samo skrenete pogled na drugu stranu, baš kao što ćete učiniti dok čitate ovu stranicu zato što postajem suviše ličan?

Ona nekako nalazi načina da pomogne samo još jednom detetu.

Film *Milioner iz blata* podstakao je mnoge ljude da sagledaju užasne uslove u kojima žive mladi u Bombaju, Indija. Kad je snimanje filma završeno, mnoge njegove zvezde vratile su se istom siromašnom životu kakav su vodile i ranije.

Godine 1999. jedna Škotlandanka, medicinska sestra po imenu Džili Dejvidson, suočila se sa mladima iz Indije i njihovim siromaštvom. I odlučila da nikada ne ustukne. Džili je bila inspirisana da prihvati decu koju su gurnuli u prostituciju, decu prosjake, decu bačenu na ulicu, i pomogne im da žive boljim životom. Nije htela da oni žive poput svojih roditelja, koji su umirali od side, bili ubijani, ili vršili samoubistvo. Doprla je do onih u najnižim slojevima i štitila ih od zloupotrebe i predrasuda.

Da bi im pomogla da promene svoj život, obezbedila im je hranu, odeću, smeštaj i obrazovanje. Organizaciju koju je na taj način pokrenula nazvala je *Škotska ljubav na delu*. Mladi se pojavljuju u njenom centru dolazeći iz raznih košmarnih situacija. Jednoga dana, stigao je dečak koji je miljama pešačio sa svojim mlađim bratom i sestrom. Majka im je umrla od srca, a otac, policijac, bio ubijen.

Još jedna devojčica od 14 godina došla je u njen centar. Otac je doživeo nervni slom i napustio je. Ovo mu se dogodilo zato što je njegova sopstvena porodica usmrtila njegovu ženu, devojčicinu majku. Učinili su to zato što je majka bila iz niže društvene kaste.

Za razliku od mnogih, Džili nije samo skrenula pogled. Oči pune molbe koje zovu u pomoć, oči budućnosti Indije prodiru u njenu dušu i ona nekako nalazi načina da pomogne samo još jednom detetu. Ona istinski ispunjava zakon o kome Pavle govori u Rimljanima 13: »Koji ljubi drugoga zakon ispunjen« (Rimljanima 13,8).

ODGOVORITE

1. Na koji je način zakon ljubavi u akciji deo vašeg života? Kako biste tome poučili jedno dete?
2. Na koje načine možete dopreti do svoje društvene zajednice i pokazati zakon na delu?

UNUTRAŠNJI ŽIVOT KOJI SE VIDI SPOLJAISTRAŽIVANJE (*Rimljanima 12; 13*)**ZAKLJUČAK**

Jevanđelje ima silu da nas izbavi od vlasti greha, stavljajući nas tako u pravi odnos sa Bogom. Ono isto tako ima silu da preobrazi način na koji živimo svoj život. Delo Svetog Duha počinje najpre u našem umu; odatle se ono prenosi preko naše volje, osećanja, razgovora, itd, sve dok ceo život ne bude odražavao Hristov karakter. To je ono što Pavle naziva istinskim bogoslužjenjem. Reč je o tome da svakodnevno predajemo sebe na žrtvu Bogu. A to znači da potčinimo i predamo sebe Svetom Duhu kako bi On stalno mogao da vrši delo blagodati u nama, koje odslikava Božju ljubav svetu kome je potrebna nada koju mi imamo (Rim. 12,1-3).

RAZMISLITE

- Vodite dnevnik u toku jedne sedmice o tome kako provodite svaki dan od trenutka kad se probudite pa do odlaska u krevet. Živite ne razmišljajući mnogo o vođenju dnevnika. Jednostavno se tokom dana ponašajte kao što to uvek činite - ali beležite svoje planove, misli, aktivnosti, druženja, itd. Posle tri dana, pogledajte šta ste zabeležili o svom životu. Nalazite li neke obrasce koji vas iznenađuju? Koliko ste uvažavali sebe, druge, Boga? U preostalom delu sedmice, namerno se zapitajte dok pišete dnevnik o svojim danima: »Da li je služba Bogu u mom životu stvarnost koju svakodnevno živim?«
- Molite se i tražite od Boga da vam otvori srce i um za Njegovu reč i da vas privuče u svoju preobražavajuću prisutnost.
- Pročitajte Rimljanima 12 i 13 i navedite osobine preobraženog hrišćanina/preobražene hrišćanske zajednice.
- Napravite kolaž koji predstavlja vašu hrišćansku zajednicu kao Hristovo telo, gde vernici ispoljavaju Njegovu ljubav jedan prema drugome i prema zajednici. Da biste prikupili materijal za svoj kolaž, obratite se sekretaru crkve ili starešini da biste utvrdili koje fotografije crkve i njenih aktivnosti imaju i u kakvim situacijama - možda fotografiju grupe koja se bavi misioniskim radom; misionisko putovanje; grupe u Subotnoj školi i na crkvenim sastancima; izviđači u akciji, itd. Skupite sve te slike i pokažite ih crkvi. Ako nemate fotografije, otpočnite sopstveni fotoreporterski projekat da biste vizuelno zabeležili kako vaša crkva živi Hristovu ljubav.
- Smislite sa grupom prijatelja dobar način kako u svojoj crkvi i društvenoj zajednici možete pružiti pomoć i nadu tamo gde je to potrebno. Potom zdušno krenite na izvršenje zadatka!

POVEŽITE

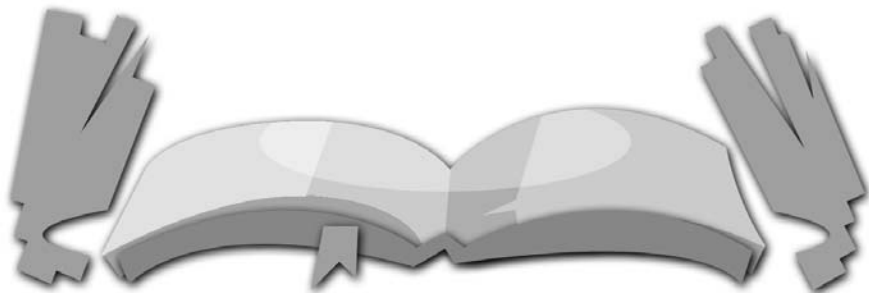
Put Hristu, Elen G. Vajt, 7. poglavlje, »Test učenitstva«, str. 73-85.

Fritz Ridenour, *How to Be a Christian Without Being Religious*.

Džin Kelner, Kolumbija, Merilend, SAD

Pouka 13

Od 18. do 25. septembra 2010.

Srce hrišćanstva

»A ti zašto osuđuješ brata svojega?
Ili ti zašto ukoravaš brata svojega?
Jer ćemo svi izaći na sud pred Hrista«
(Rimljanima 14,10).

18. septembar 2010.

INCIDENT NA ZAJEDNIČKOM RUČKU

UVOD (Rimljanima 14,17-19)

Su

Sećam se toga kao da je bilo juče. Iako sam u to vreme imao oko šest godina, još tada sam bio u stanju da prepoznam napetu atmosferu. Članovi moje crkve su se okupili u crkvenom holu čekajući da se posluže na jednom od naših čuvenih zajedničkih ručkova. Vidite, naša crkva je bila poznata po ukusnim gozbama koje smo sa zadovoljstvom priređivali jedanput mesečno. U stvari, jedan od najboljih pokazatelja da je to bio »dan zajedničkog ručka« bilo je primetno povećanje posećenosti crkve! Ljudi su dolazili sa svih strana samo da bi uživali u sosovima, kolačima, sendvičima i ostalom mnoštvu specijaliteta vegetarijanske kuhinje.

Bilo je to nešto užasno!

Čak šokantno!

Ali, tog posebnog dana, nešto nije bilo sasvim u redu. Sestre zadužene za serviranje hrane izgledale su usplahireno. Video sam jednu od njih kako se pojavljuje iz kuhinje i šapuće nešto na uvo jednom od starešina. On je brzo ustao i uputio se zajedno s njom natrag u kuhinju. S obzirom da sam bio radoznalo dete, pojurio sam za njima. Imao sam šta da vidim!

Možete li da pogodite oko čega je nastala gužva? Bilo je to nešto užasno! Čak šokantno! Ispostavilo se da se neko usudio da donese porciju testenine sa mlevenim mesom – na naš sveti crkveni ručak! Zakikota sam se u sebi – da ste samo mogli da vidite lica onih sestara!

Da budem iskren, nisam sasvim siguran kako se situacija razrešila. Mogu samo da pretpostavim da je to učinjeno na taktičan i ljubazan način. U poslanici Rimljanima, od 14. do 16. poglavlja, apostol Pavle nam iznosi neka veoma korisna uputstva kako da izađemo na kraj sa takvim situacijama. U ovim prelepo sročnim poglavljima, on nas ohrabruje da uvek nastojimo da sačuvamo dobre odnose jedni sa drugima. Umesto da se usredsređujemo na manja neslaganja u mišljenju, on nam kaže da prihvatamo jedni druge kao što je Isus najpre prihvatio nas.

Nama, adventistima sedmog dana, pitanje zdravlja i načina ishrane je veoma blisko. Ali ponekad bivamo toliko usredsređeni na sitne detalje da zaboravljamo da sagledamo situaciju u celini. U vreme apostola Pavla, Rim je bio mešavina mnoštva različitih etničkih i religioznih grupa. Slično tome, svet u kome mi živimo pun je različitih narodnosti, verovanja i načina života. Da bismo bili u stanju da čudesnom porukom jevanđelja dosegne svaki segment našeg društva, moramo slušati šta je apostol Pavle imao da kaže o jedinstvu, slozi i ljubavi. To je ono na šta ćemo se usredsrediti u proučavanju za ovu sedmicu.

Lesli Bauer, Pert, Zapadna Australija

Ako bi vas neko pitao: »Šta znači živeti hrišćanskim životom?« - šta biste odgovorili? Da li biste nabrojali neke stvari koje hrišćani rade ili biste ukazali na samo srce hrišćanstva – Hrista lično? Ovo su pitanja kojima se apostol Pavle bavi u poslednjim poglavljima Poslanice Rimljanima. Kako mi utičemo na druge i, što je najvažnije, da li kao Njegovi predstavnici odražavamo Hristov lik u svom životu?

Osuđivanje (Rimljanima 14,12; 16,17-19)

U prvih nekoliko stihova 14. poglavlja Poslanice Rimljanima, vidimo da je tema o kojoj se raspravlja osuđivanje drugih. S vremena na vreme iskrsavale su rasprave proistekle iz razlika u mišljenju. Apostol Pavle kaže da, bez obzira koliko su naše namere dobre, treba da izbegavamo rasprave o relativno nevažnim pitanjima. Konkretno, on navodi primer ljudi koji raspravljaju o tome koju hranu treba jesti i koji dani treba da se poštuju kao važniji od drugih. On posebno savetuje ljude kojima je njihova vera pomogla da napuste svetkovanje ceremonijalnih praznika da ne preziru one čija vera nije tako jaka.¹ Mi smo svi odgovorni pred Bogom za svoja dela. On očekuje da budemo potpuno ubeđeni u one istine na koje nas je Sveti Duh uputio. Međutim, mi treba da težimo da stvaramo jedinstvo, a ne podele i prepreke.

Ključ za pravedan život (Rimljanima 3,23; 14,4; 2. Korinćanima 5,10)

Svi će se pojaviti na sudu pred Hristom, da bi primili platu za svoja dela, bilo da su ona dobra ili zla. Stoga, umesto da gledamo na tuđe nedostatke, treba da budemo svesni svojih prilika i okolnosti, da se ne ponosimo da ne bismo pali, što će se sigurno desiti s obzirom na našu grešnu prirodu. Mi, međutim, imamo nadu, a ta nada je u Isusu! On nas osposobljava da uspravno stojimo. Prema tome, šta je ključ za pravedan život? To nije gledanje na druge, pa čak ni na sebe same. Jedino upravljanjem našeg pogleda na Isusa imaćemo snage da pobedimo svoju grešnu prirodu. Ovo, međutim, ne znači da se mi spasavamo sopstvenim delima. Iako smo svi pod zakonom, spasenje dobijamo jedino kao dar Hristove blagodati. »Prema Bezgrešnome se postupalo onako kako mi zaslužujemo, da bi se prema nama, palim i grešnim, postupalo onako kako je On zaslužio.«²

Da se ne bi sablaznili (1. Korinćanima 8,13)

Dakle, kao predstavnici Hristovi, moramo biti veoma pažljivi šta radimo, da ne bismo izazvali nečiji pad, zbuđenost ili povređenost. Mi nismo svesni

1 The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 637.

2 Counsels to Parents, Teachers, and Students, p. 267.

koliki uticaj naša dela mogu imati na nekoga ko nas posmatra. Iako nismo odgovorni za savest drugih ljudi, odgovorni smo za njihovu dobrobit. Treba da budemo spremni da dobrovoljno odustanemo od svoje slobode u pogledu nekih spornih pitanja, umesto da izazovemo pad drugog vernika.

Cilj hrišćanskog života (2. Korinćanima 9,19)

Cilj našeg života ne sastoji se samo u onome što radimo. Pre bi se reklo da se on ogleda u našoj potčinjenosti Gospodu, da bismo činili sve Njemu na slavu i u skladu sa Njegovom voljom. Međutim, mi nismo Njegovi robovi! Jedino kada Ga u potpunosti prihvatimo i potčinimo se Njemu, možemo biti zaista slobodni. »Među Hristovim sledbenicima ne treba da bude nasilja ili prinude. Duh ljubavi i saosećajnog prihvatanja treba da prevlađuje sve vreme, kao što Hristos podnosi slabosti svih nas. Nema mesta samopravednom kritizmu.«¹

Volim da se prisećam trenutaka kada mi je moj otac pričao o svom obraćenju. Od najranijeg uzrasta, bio je zaljubljen u automobile. Kada mu je bilo sedam godina, već je vozio kamion svoga oca. Dok je odrastao, njegova ljubav prema automobilima postajala je sve jača. Nedugo nakon što je napunio 18 godina, kada je konačno mogao da učestvuje na takmičenjima, moj otac je postao prvi Crnogorac, šampion bivše Jugoslavije u auto-trkama. Međutim, za sve to vreme, on i njegova dvojica braće, nisu mogli da budu kršteni, jer su učestvovali na trkama subotom. Mnogi pastori su pokušali da izvrše pritisak na njih da predaju svoj život Gospodu; ali ovo ih je samo još više udaljavalo. Sve dok se jedan novi pastor nije doselio u njihovo susedstvo, ništa se nije promenilo. On je imao potpuno drugačiji pristup od ostalih. Pravio im je društvo dok su radili oko svojih automobila i, kada se njihove trke nisu održavale subotom, on im je prisustvovao. Kao što je apostol Pavle rekao u 1. Korinćanima 9,19: »Jer premda sam slobodan od svijui, svima sebe učinih robom, da ih više pridobijem.« Po ugledu na apostola Pavla, ovaj pastor nikada nije grdio mog oca i njegovu braću. Njegov život je bio najjače svedočanstvo. Mi takođe moramo da živimo na taj način. Tada će drugi videti Hrista u nama i biti privučeni Njemu.

**Njegov život
je bio najjače
svedočanstvo.**

ODGOVORITE:

1. Da li postoji nešto u vašem životu što bi trebalo već danas da predate Gospodu da biste više ličili na Njega?
2. Da li postoji neko koga ste u prošlosti ražalostili i kome treba da se izvinite?
3. Šta možete da učinite da bi vaša crkva bila složnija?

Dalibor Aćimić, Pert, Zapadna Australija

1 The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 637.

»U ovoj zemlji (Australija) postoji organizovano vegetarijansko društvo, ali njegovo članstvo je relativno malobrojno. Među stanovništvom u celini, meso se uveliko koristi u svim slojevima društva. To je najjeftinija hrana pa čak i tamo gde vlada siromaštvo uobičajeno je da se meso nađe na trpezi. Stoga postoji velika potreba da se mudro pristupi pitanju jedenja mesa. U vezi sa ovim ne sme biti prenagljenih poteza. Treba da uzmemo u obzir situaciju u kojoj se ljudi nalaze, snagu dugogodišnjih navika i običaja i da vodimo računa da ne namećemo svoje ideje drugima.«¹

»Ne gledajte u druge da biste ukazali na njihove mane i razotkrili njihove greške. Učite ih boljim navikama snagom svog sopstvenog primera... Poučavajte primerom. Neka vaše samoodricanje i pobeda nad apetitom budu primer poslušnosti ispravnim principima. Neka vaš život bude svedočanstvo o posvećujućem, oplemenjujućem uticaju istine.«²

Poučavajte primerom.

»Nema mnogo koristi od pokušaja da reformišemo druge napadajući ono što mi smatramo lošim navikama. Takvi pokušaji često donose više štete nego koristi. U svom razgovoru sa ženom Samarjankom, umesto da umanjuje značaj Jakovljevog studenca, Isus je ukazao na nešto bolje. 'Da ti znaš dar Božji,' kazao je, 'i ko je taj koji ti govori: daj mi da pijem, ti bi iskala u njega i dao bi ti vodu živu' (Jovan 4,10). On je usmerio razgovor na blago koje je On želeo da joj daruje, nudeći joj nešto bolje od onog što je imala, živu vodu, radost i nadu jevanđelja. Ovo je primer kako mi treba da radimo. Moramo ponuditi ljudima nešto bolje od onoga što imaju, Hristov mir, koji prevazilazi svaki um.«³

ODGOVORITE:

1. Ne možemo zaslužiti spasenje na osnovu onoga šta jedemo ili pijemo. Zbog čega je onda nama, kao adventistima sedmog dana, preporučeno da praktikujemo vegetarijansku ishranu? U kojim okolnostima ne bi bilo praktično držati se vegetarijanske ishrane?
2. Isus je otkrivao svojim učenicima nove istine samo onda kad je bio siguran da su oni za to spremni (Jovan 16,12.13). Kako da primenimo Isusov metod kada drugima objavljujemo zdravstvenu poruku?
3. Delo reformisanja drugih je delo Svetog Duha, a ne naše. Kako da ohrabrimo druge da se odluče za »zdraviji život«?

Marike Žuber, Pert, Zapadna Australija

1 Counsels on Diet and Foods, p. 462.

2 Isto, str. 464.

3 The Ministry of Healing, pp. 156, 157.

Prva generacija hrišćana sastojala se od jevrejskih i neznabožakih obraćenika. Većina obraćenika iz neznaboštva, posebno oni kojima se Pavle obraća u Poslanici Rimljanima, poticali su iz paganske kulture. Obe grupe u ranom hrišćanstvu imale su svoje jedinstvene običaje, tradiciju i kulturu i u tome je bila suština njihovog nesporazuma.

Jevreji su obeležavali mnoge ceremonijalne praznike tokom godine. Oni su ukazivali na dolazak Mesije i nisu bili povezani sa sedmičnom subotom iz Deset zapovesti. Kada je Hristos umro da bi podneo kaznu za naše grehe, svetkovanje ovih praznika više nije bilo neophodno, jer su oni doživeli svoje ispunjenje u Njemu. Mnogi Jevreji su prepoznali ispunjenje simbola na koje su ovi sveti dani ukazivali, ali drugi su insistirali na tome da se oni i dalje moraju svetkovati. Ovi drugi su neopravdano pokušavali da ih nametnu hrišćanima iz neznaboštva.

U međuvremenu, hrišćani iz neznaboštva koji su se ranije klanjali idolima, shvatili su koliko je to bilo pogrešno i odbijali su čak i hranu koja je bila žrtvovana lažnim božanstvima. Oni su sumnjali u vernost jevrejskih hrišćana koji su jeli takvu hranu. Jevreji su, međutim, smatrali da »za jelo idolskih žrtava, znamo da idol nije ništa na svetu, i da nema drugog Boga osim jednoga« (1. Kor. 8,4).

Četrnaesto poglavlje Poslanice Rimljanima nije neka nova božanska dozvola da se sada može jesti bilo koja vrsta životinjskog mesa, u suprotnosti sa principima zdravlja i higijene koje je Bog detaljno izložio. To nije ukaz koji zvanično ukida svetost sedmog dana u sedmici u korist bilo kog drugog dana. U ovom poglavlju, apostol Pavle piše hrišćanima u Rimu, savetujući ih u duhu pobožnosti. Mogu da ga zamislim kako govori: »Ne sudite jedan drugome. Neki od vas razumeju više od drugih, stoga nemojte primoravati ili ubeđivati svog brata ako on neke stvari razume drugačije od vas. I nemojte biti kamen spoticanja svojim sestrama namećući im da rade nešto što nije u skladu sa njihovom savešću.« Apostol Pavle iznosi ovu ideju u Rimljanima 13,10: »Ljubav ne čini zla bližnjemu; daklem je ljubav izvršenje zakona.« Srž njegove poruke glasi: »Zato da ne osuđujemo više jedan drugoga, nego mesto toga ovo gledajte da ne postavljate bratu spoticanja ili sablazni« (Rimljanima 14,13).

ODGOVORITE:

1. Razgovarajte o povezanosti između Rimljanima 14 i 1. Kor. 10,31-33.
2. Koje bi situacije danas mogle predstavljati kamen spoticanja za hrišćane iz drugih kultura? (Ne zaboravite, ove razlike moraju ostati unutar odredbi Božjih zapovesti i načela.)

Braiden Godfri, Pert, Zapadna Australija

SUDITI PRAVEDNO

PRIMENA (*Rimljanima 14,4; 10-12; 20*)

Suđenje je čin procene situacije, događaja ili okolnosti i donošenje odluke na osnovu toga. Kada govorimo o suđenju u biblijskom smislu, mnogi od nas vide sebe kako stoje pred Bogom dok On ocenjuje sve što smo uradili u životu. Ako smo prihvatili Hristovu pravednost kao svoju sopstvenu i živimo u skladu sa nežnim pozivima Svetog Duha, ne treba da se plašimo Božjeg suda. Evo nekih pitanja koja se tiču toga šta bi trebalo, ili ne bi trebalo da radimo da bismo se pripremili za Božji sud.

Treba da vodite računa da ono što vi činite ne navede nekog drugog na greh.

Ko smo mi da sudimo? (Rimljanima 14,4). Tokom suđenja, zakoni ili verovanja se koriste kao merilo za donošenje odluke šta je ispravno, a šta pogrešno. Danas, mnogi ljudi imaju sopstvena merila koja su sami stvorili.

Povremeno, ovi ljudi mogu prihvatiti i druge zakone za koje misle da su ispravni i istiniti. Međutim, nije na nama da im sudimo. Čitajte Jakov 4,11.12.

Kako vaša dela utiču na svet? (Rimljanima 14,15.16). Kakav primer dajete drugima? Kako se hranite? Šta pijete? O čemu razgovarate? Odgovori na ova pitanja daće vama, ali i drugima, pravu sliku vašeg karaktera i Boga koga sledite. Ako se izjašnjavate kao hrišćanin, ono što jedete, pijete i o čemu razgovarate treba da odražava vaš odnos sa Hristom, tako da bi i drugi mogli da budu privučeni Njemu. Takođe treba da vodite računa da ono što vi činite ne navede nekog drugog na greh.

Šta je ono do čega vam je stalo? (Rimljanima 14, 20.21). Postoji mnogo toga što čovek voli i ceni. Moramo se često zapitati: Da li vrednujem prave stvari? Da li mi to što volim i cenim pomaže da duhovno rastem? Da li se na osnovu toga vidi da ja hodam sa Bogom i da cenim svoj odnos sa Njim?

Ko je savršeni sudija? (Rimljanima 14,10). Mnogi ljudi dozvoljavaju sebi da sude. Oni nalaze veliko zadovoljstvo u osuđivanju drugih, jer im to daje osećaj da su »svetiji« od njih. Međutim, Biblija jasno tvrdi da postoji samo Jedan koji je dostojan da sudi. Postoji samo Jedan koji je dobar i pravedan – Isus Hristos, naš Gospod i Spasitelj (2. Korinćanima 5,10).

ODGOVORITE:

1. Šta se tačno dešava kada mi dozvolimo sebi da sudimo?
2. Umesto da osuđujemo druge, šta bi trebalo da radimo?
3. Zbog čega je Isus jedini dostojan da sudi?

Ruvimbo M. Mubajiva, Pert, Zapadna Australija

ZIVETI U HRIŠĆANSKOJ SLOBODI

MIŠLJENJE (*Mihej 6,8; Matej 7,1-5; Galatima 5,1.13-26*)

Kao adventisti sedmog dana, važno je da imamo verovanja koja nas određuju kao Crkvu. Čak i svojim imenom, kao grupa raznovrsnih pojedinaca, izjavljujemo da verujemo u Isusa Hrista. Neki drugi činioци koji nas povezuju su doktrina o spasenju verom u Hrista, verovanje u Njegovo vaskrsenje, Subota i način života koji odražava Njegov karakter. Suviše često, međutim, pravimo grešku smatrajući da naše lično mišljenje treba da važi za sve. Ovo očigledno nije novi problem, jer apostol Pavle posvećuje značajan period vremena raspravi o takozvanom zakonu slobode u Poslanici Rimljanima. Kao što nas i on podseća, svi smo zgrešili i izgubili smo slavu Božju. Ko smo onda mi da sudimo nekom drugom Božjem sluzi na osnovu svojih merila? Naše mišljenje, naravno, nije doktrina. Mi zaboravljamo da je sve što se od nas traži da »činimo što je pravo, da ljubimo milost i da hodimo smerno s Bogom svojim« (Mihej 6,8). Zapazite da Mihej 6,8 ne kaže »nemoj da nosiš džins u crkvi«, »nemoj da nosiš nakit«, »nemoj da surfuješ po Internetu Subotom« ili »ne jedi meso«. Čak i apostol Pavle ukazuje na to da naše spasenje nije određeno onim što jedemo ili pijemo, već da je to dar od Boga. Dakle, ne treba da osuđujemo druge za koje je Isus takođe umro.

S druge strane, iako ne postoji zapovest »ne pušiti«, moramo imati na umu da bi trebalo, pošto su i vreme koje provodimo na Zemlji i naše telo dar od Boga, da vodimo računa o svom zdravlju i da dajemo dobar primer onima koji se možda bore s nekim porokom. Jedna je stvar vikati: »Sloboda! Sloboda!« - a sasvim druga zaboraviti na ljubav prema Bogu i svojim bližnjima.

Mi treba da budemo Hristovi predstavnici. Nije dobro biti legalista ili anarhista. Umesto toga, mi treba da ispoljavamo rodove Duha – ljubav, radost, mir, strpljenje, ljubaznost, dobrotu, veru, krotost i uzdržanje. Ovo su obeležja Hristovog karaktera. Protiv ovoga nema zakona.

ODGOVORITE:

1. Koja verovanja i običaji su od suštinskog značaja za nas, adventiste sedmog dana? Koliko dobro je grupa mladih kojoj pripadate usvojila ove običaje u svom svakodnevnom životu?
2. Koja verovanja i običaji nisu od suštinskog značaja za našu veru? Zbog čega ih mi ipak preporučujemo?
3. Kako da očuvamo jedinstvo u svojoj crkvi ako nismo ujedinjeni u nekim manje značajnim verovanjima i praksi?

Mišel Luo, Pert, Zapadna Australija

ZAKLJUČAK

Svi smo nasledili određene sposobnosti i sklonosti. Stvoreni prema Božjem obličju, mi smo prirodno obdareni talentima koji unapređuju život, Crkvu i društvo u celini. Međutim, kao rođeni u grehu, imamo prirodnu sklonost da se ponašamo na način koji je štetan za druge. Greh nas je programirao da budemo egocentrični, samopravedni i tvrdoglavi. Po prirodi imamo potrebu da sudimo o svemu, počev od televizijskih reklama do ljudi čija je priroda puna mana; ali to nije opravdanje da budemo kritizerski nastrojani, poznati još i kao sveznalice. Pred svima nama nalazi se isti izbor: da budemo ispunjeni Svetim Duhom da bismo postali slični Isusu, ili da se prepustimo svojoj sklonosti ka zlu.

RAZMOTRITE

- Posmatrajte i oslušajte šta se dešava za vreme zajedničkog ručka u crkvi, a zatim napravite grafikon ili dijagram koji ilustruje broj kritičkih komentara koje ste čuli.
- Komponujte psalam kojim tražite od Svetog Duha da vam da odlučnosti da od dana do dana imate što manje osuđivačkog duha.
- Planirajte unapred kako ćete se ponašati kada se nađete u iskušenju da dajete kritičke komentare.
- Napišite i izvedite kratak satirični skeč na temu međusobnog osuđivanja što se tiče adventističkih zdravstvenih načela.
- Nabavite štednu kasicu u kojoj će svaka novčanica predstavljati osuđujuću misao koju ste imali ili osuđujući komentar koji ste izrekli. (Koristite najmanju novčanicu u vašoj valuti ili neku srednje vrednosti.) Činite ovo otprilike dve nedelje. Kada završite, prebrojte novac imajući na umu zbog čega je on dospao u kasicu. Poklonite taj novac u dobrotvorne svrhe i molite se Bogu da manje osuđujete, a da više ističete ono što je dobro.
- Pronađite odgovornog partnera – nekog u koga imate poverenja, ko vas podstiče i ohrabruje – koji će vam pomoći u borbi protiv kritizma.

POVEŽITE

Herbert Douglass, *Messenger of the Lord*, chapt. 42, »Criticism Involving Relationships With Other People«; Laurie Beth Johns, *Jesus, Life Coach: Learn From the Best* (Nashville, Ten.: Thomas Nelson, 2004); Max Lucado, *Just Like Isus: Learning to Have a Hearth Like His* (Nashville, Ten.: Thomas Nelson, 2003).

Filvia Klini, Medford, Oregon, SAD

Juli**ŽIVOT U ZAJEDNICI****Imajte ljubav među sobom**

1. Č Jovan 2,1.2.	Isus kao primer u društvenim odnosima
2. P Jovan 15,12.	Volite ljude onako kao što ih Hristos voli
3. S Luka 10, 36.37.	Volite i prijatelje i neprijatelje

Hrišćanska uglađenost

4. N 1. Korinćanima 9,22.	Saučestvujte sa svim ljudima
5. P Priče 25,11.	Kako su ugodne prave reči izgovorene u pravo vreme
6. U Titu 3,2.	Uglađenost
7. S Jovan 13,34.	Hrišćanska uljudnost
8. Č 1.Petrova 3,8.	Pun obzira prema drugima
9. P 1.Petrova 4,9.10.	Gostoljublje
10. S Rimljanima 12,8.	Vedrina

Dom pun ljubavi

11. N Isaija 50,4.	Ljubazne reči
12. P Priče 31,28.	Deca vole zajednicu sa svojom majkom
13. U Malahija 4,6.	Očevi treba da se okrenu deci
14. S Psalam 55,14.	Srećno druženje
15. Č Psalam 92,2.	Ljubavlju povežite svoju porodicu
16. P Luka 14,13.14.	Neka vaš dom bude blagoslov drugima
17. S Marko 9,37.	Dom kao utočište mladima

Hrišćansko prijateljstvo

18. N 1.Petrova 2,9.	Neka se vaši gosti pridruže vašem porodičnom bogoslužju
19. P Priče 18,24.	Da bismo stekli prijatelje moramo postupati prijateljski
20. U Priče 21,21,	Pravda obogaćuje život
21. S Psalam 23,2.3.	Provedite jedan dan u prirodi
22. Č Malahija 3,16.17.	Posvećujte se
23. P Jovan 11,5.	Isus i njegovi prijatelji u Vitaniji
24. S 2.Timotiju 1,2-4.	Pavlovo i Timotijevo prijateljstvo

Druženje u hrišćanskoj ljubavi

25. N 2.Samuilova 1,25.26.	Jonatan i David
26. P Psalam 16,11.	Rekreacija osvežava i oživljava
27. U Rimljanima 14,7.	Niko ne živi sebi
28. S Propovednik 2,26.	Bog nam daje dobro
29. Č Priče 2,20.	Hodaj stopama dobrih ljudi
30. P Priče 1,10-15.	Ne idi putem grešnika
31. S Psalam 119,63.	Družite se s onima koji ljube Boga

Avgust

ŽIVOT SLUŽBE

Bog u našem životu

1. N Jevrejima 13,20.21. Bog deluje preko mene
2. P Titu 2,14. Revnosno čini dobra dela
3. U Kološanima 3,23. Raditi vredno za Boga
4. S Matej 5,14-16. Neka svetli videlo vaše
5. Č 1.Solunjanima 3,11-12. Izobilni u ljubavi blizu i daleko
6. P 2.O carevima 5,1-3. Devojčica kao svedok za Boga
7. S Matej 14,15-20. Bog osigurava sredstva

Pomažite bližnjima

8. N Isaija 58,12. Obnavljajte stare puteve
9. P Marko 10,45. Isus je došao da služi
10. U Luka 9,2. Pomozi napaćenom čovečanstvu
11. S Jovan 4,14. Dajte ljudima i ženama vodu života
12. Č Matej 19,14. Radite sa decom
13. P Matej 9,18.19. Radite i za ugledne ljude
14. S Matej 9,36. Trudite se oko onih kojima je potrebna pomoć

Živite u hrišćanskom duhu

15. N Matej 12,12. Činite dobro subotom
16. P Luka 10,29. Ko je moj bližnji
17. U Zaharija 8,16. Govori istinu svome bližnjem
18. S 1.Timotiju 4,16. Spasavajući druge spasavamo sebe
19. Č Efescima 4,32. Budite ljubazni i nežnoga srca
20. P 1.O carevima 3,12. Imajte srce puno razumevanja
21. S Psalam 112,4. Budi pun saučešća

Budite saosećajni za druge

22. N 2.Dnevnika 29,30. Pevaj i moli se sa susedima
23. P Jakov 1,27. Posećujte udovice i siročad
24. U Isaija 58,7. Deli gladnima svoj hleb
25. S Matej 25,35.36. Odenite neodevene
26. Č Isaija 1,17. Olakšajte položaj potlačenih
27. P O Jovu 29,15. Budite oči slepcima, noge hromima
28. S O Jovu 29,16. Otac sromašnima

Imajte hrišćanski karakter

29. N Galatima 6,10. Posebno se sećaj siromašnih vernika crkve
30. P Isaija 58,8. Da ojačam svoju duhovnost i svoje zdravlje
31. U Danilo 12,3. Želim da blistam kao zvezda vazda i doveka

Septembar

POSVEĆENI ŽIVOT

Budite posvećeni

1. S 1.Solunjanima 5,22.23. Potpuno posvećenje duha, duše i tela
2. Č Efescima 5,25-27. Praktični primer posvećenja
3. P 3.Mojsijeva 20,7.8. Posvećeni poslušnošću
4. S Filibljanima 4,4. Rodovi posvećenja

Budite sveti

5. N Jovan 17,18.19. Hristos je posvetio sebe za mene
6. P Psalam 149,4. Krotki ljudi
7. U Danilo 1,8. Danilo kao uzor umerenosti u životu
8. S 1.Mojsijeva 5,22. Enohov posvećeni život
9. Č Danilo 3,24.25. Nepokolebljivo poštenje tri Judejca
10. P 1.Jovanova 4,16. Jovanova ljubav i vernost
11. S 1.Jovanova 2,17. Suprotnost između života Jovana i Jude

Tvorite istinu

12. N Jezekilj 20,12. Gospod posvećuje poštovaoce subote
13. P Jovan 14,6. Hristos je istina
14. U Jovan 17,17. Istina posvećuje
15. S Dela 20,32. Istina uzdiže i oplemenjuje
16. Č 1.Petrova 1,22. Istina čisti
17. P Efescima 1,18. Istina prosvetljuje
18. S Psalam 15,1.2. Istina preobražava

Budite savršeni

19. N Isaija 26,2. Istina će slavno pobetiti
20. P 2.Korinćanima 7,1. Delo koje traje celog života
21. U Psalam 144,12. Izbrušen karakter
22. S Isaija 51,8. A pravedni će živeti doveka
23. Č Psalam 90,17. Bog podržava čvrst karakter
24. P Matej 5,48. Savršenstvo –cilj koji treba postići
25. S Otkrivenje 19,8. Odeveni u ruho pravednosti

Nadajte se Gospodu

26. N Danilo 7,18. Sveti će naslediti carstvo
27. P 2.Petrova 1,4. Učesnici po Božjem obećanju
28. U Jovan 6,53-56. Hristos stanuje u meni
29. S Psalam 133,1. Boraviti zajedno u jedinstvu
30. Č Isaija 40,31. Snaga odozgo

ČITANJE BIBLIJE REDOM

Jul		Avgust		Septembar	
1. Psalam	115-117	1. Isaija	1-3	1. Jeremija	36-39
2. "	118	2. "	4-6	2. "	40-42
3. "	119, 1-88	3. "	7-9	3. "	43-45
		4. "	10-13	4. "	46-49
4. "	119, 89-176	5. "	14-17		
5. "	120-121	6. "	18-20	5. "	50-52
6. "	122-124	7. "	21-23	6. Plač	1-3
7. "	125-127			7. "	4-6
8. "	128-130	8. "	24-26	8. Jezekilj	1-4
9. "	131-133	9. "	27-29	9. "	5-7
10. "	134-136	10. "	30-32	10. "	8-10
		11. "	33-36	11. "	11-12
11. "	137-139	12. "	37-40		
12. "	140-142	13. "	41-43	12. "	13-15
13. "	143-147	14. "	44-46	13. "	16-18
14. "	148-150			14. "	19-21
15. Priče	1-3	15. "	47-49	15. "	22-26
16. "	4-6	16. "	50-52	16. "	27-29
17. "	7-9	17. "	53-55	17. "	30-32
		18. "	56-59	18. "	33-35
18. "	10-12	19. "	60-62		
19. "	13-15	20. "	63-66	19. "	36-38
20. "	16-19	21. Jeremija	1-3	20. "	39-41
21. "	20-22			21. "	42-44
22. "	23-25	22. "	4-6	22. "	45-48
23. "	26-28	23. "	7-8	23. Danilo	1-4
24. "	29-31	24. "	9-11	24. "	5-8
		25. "	12-16	25. "	9-12
25. Propovednik	1-3	26. "	17-20		
26. "	4-6	27. "	21-23	26. Osija	1-3
27. "	7-9	28. "	24-26	27. "	4-6
28. "	10-12			28. "	7-9
29. Pjesma nad		29. "	27-29	29. "	10-14
pismama	1-3	30. "	30-32	30. Joilo	1-3
30. "	4-6	31. "	33-35		
31. "	7-8				

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Juli		Avgust		Septembar	
1. Psalam 78,43-56.		1. Psalam 103.		1. Psalam 121.	
2. Psalam 78,57-72.		2. Psalam 104,1-18.		2. Psalam 122.	
3. Psalam 79.		3. Psalam 104,19-35.		3. Psalam 123.	
4. Psalam 80.		4. Psalam 105,1-15.		4. Psalam 124.	
5. Psalam 81.		5. Psalam 105,16-31.		5. Psalam 125.	
6. Psalam 82.		6. Psalam 105,32-45.		6. Psalam 126.	
7. Psalam 83.		7. Psalam 106,1-16.		7. Psalam 127.	
8. Psalam 84.		8. Psalam 106,17-32.		8. Psalam 128.	
9. Psalam 85.		9. Psalam 106,33-48.		9. Psalam 129.	
10. Psalam 86.		10. Psalam 107,1-21,		10. Psalam 130.	
11. Psalam 87.		11. Psalam 107,22-43.		11. Psalam 131.	
12. Psalam 88.		12. Psalam 108.		12. Psalam 132.	
13. Psalam 89,1-13.		13. Psalam 109,1-16.		13. Psalam 133.	
14. Psalam 89,14-26.		14. Psalam 109,17-31.		14. Psalam 134.	
15. Psalam 89,27-39.		15. Psalam 110.		15. Psalam 135.	
16. Psalam 89,40-52.		16. Psalam 111.		16. Psalam 136,1-13.	
17. Psalam 90.		17. Psalam 112.		17. Psalam 136,15-26.	
18. Psalam 91.		18. Psalam 113.		18. Psalam 137.	
19. Psalam 92.		19. Psalam 114.		19. Psalam 138.	
20. Psalam 93.		20. Psalam 115.		20. Psalam 139.	
21. Psalam 94.		21. Psalam 116.		21. Psalam 140.	
22. Psalam 95.		22. Psalam 117.		22. Psalam 141.	
23. Psalam 96.		23. Psalam 118,1-14.		23. Psalam 142.	
24. Psalam 97.		24. Psalam 118,15-29.		24. Psalam 143.	
25. Psalam 98.		25. Psalam 119,1-34.		25. Psalam 144.	
26. Psalam 99.		26. Psalam 119,35-63.		26. Psalam 145.	
27. Psalam 100.		27. Psalam 119,64-90.		27. Psalam 146.	
28. Psalam 101.		28. Psalam 119,91-117.		28. Psalam 147.	
29. Psalam 102,1-14.		29. Psalam 119,118-143.		29. Psalam 148.	
30. Psalam 102,15-28.		30. Psalam 119,144-176.		30. Psalam 149.	
		31. Psalam 120.			

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U JULU 2010. GODINE

MESTO	DATUM				
	2.	9.	16.	23.	30.
Radoviš, Strumica, Đevdelija	20,05	20,08	20,04	19,58	19,50
Kavadarci	20,13	20,10	20,06	20,00	19,52
Veles, Prilep, Bitola	20,15	20,12	20,08	20,02	19,54
Pirot , Vranje, Kumanovo, Skoplje	20,17	20,14	20,10	20,04	19,56
Knjaževac, Niš , Leskovac, Tetovo, Debar	20,19	20,16	20,12	20,06	19,58
Kladovo, Negotin , Zaječar, Priština, Prizren	20,21	20,18	20,14	20,08	20,00
Bor, Paraćin, Kruševac , Kosovska Mitrovica, Đakovica	20,23	20,20	20,16	20,10	20,02
Jagodina , Novi Pazar, Peć	20,25	20,22	20,18	20,12	20,04
Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Čačak, Kraljevo, Berane, Kolašin, Podgorica , Ulcinj	20,27	20,24	20,20	20,14	20,06
Arandelovac, Užice, Bar	20,29	20,26	20,22	20,16	20,08
Vršac, Alibunar, Kovin, Smederevo, Pančevo, Beograd , Valjevo, Pljevlja, Zelenika	20,31	20,28	20,24	20,18	20,10
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Ruma, Šabac, Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,33	20,30	20,26	20,20	20,12
Senta, Bečež, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Sarajevo , Mljet	20,35	20,32	20,28	20,22	20,14
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid , Tuzla, Mostar, Metković, Pelješac	20,37	20,34	20,30	20,24	20,16
Subotica , Sombor, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Dobož, Zenica, Hvar, Korčula	20,39	20,36	20,32	20,26	20,18
Beli Manastir , Osijek , Slavonski Brod, Derventa, Jajce, Livno, Brač, Vis	20,41	20,38	20,34	20,28	20,20
Slavonska Požega, Banja Luka , Split	20,43	20,40	20,36	20,30	20,22
Podravska Slatina, Daruvar, Nova Gradiška, Bosanska Gradiška, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	20,45	20,42	20,38	20,32	20,24
Virovitica, Biograd	20,47	20,44	20,40	20,34	20,26
Koprivnica, Bjelovar, Sisak, Bihać, Gospić, Zadar , Dugi Otok	20,49	20,46	20,42	20,36	20,28
Čakovec, Varaždin, Zagreb , Slunj, Pag	20,51	20,48	20,44	20,38	20,30
Murska Sobota, Ormož, Ptuj , Krapina, Karlovac, Rab	20,53	20,50	20,46	20,40	20,32
Maribor , Rogaška Slatina, Celje, Zidani Most, Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	20,55	20,52	20,48	20,42	20,34
Dravograd, Slovenj Gradec, Mežica, Ljubljana , Rijeka, Pula	20,57	20,54	20,50	20,44	20,36
Kranj, Postojna, Koper, Rovinj	20,59	20,56	20,52	20,46	20,38
Jesenice , Kranjska Gora, Gorica	21,01	20,58	20,54	20,48	20,40

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U AVGUSTU 2010. GODINE

MESTO	DATUM			
	6.	13.	20.	27.
Strumica	19,41	19,31	19,20	19,08
Radoviš, Đevdelija	19,43	19,33	19,22	19,10
Pirot , Kavadarci	19,45	19,35	19,24	19,12
Vranje, Kumanovo, Veles, Prilep, Bitola	19,47	19,37	19,26	19,14
Kladovo, Negotin, Zaječar, Knjaževac, Niš , Leskovac, Skoplje , Tetovo, Ohrid	19,49	19,39	19,28	19,16
Bor, Paraćin, Kruševac , Priština, Prizren, Debar	19,51	19,41	19,30	19,18
Jagodina , Kosovska Mitrovica, Đakovica	19,53	19,43	19,32	19,20
Vršac, Kovin, Požarevac, Smederevo, Smederevska Palanka, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Peć	19,55	19,45	19,34	19,22
Alibunar, Pančevo, Beograd , Arandelovac, Čačak, Berane, Kolašin, Podgorica , Ulcinj	19,57	19,47	19,36	19,24
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Valjevo, Užice, Pljevlja, Bar	19,59	19,49	19,38	19,26
Senta, Bečež, Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac, Foča, Zelenika	20,01	19,51	19,40	19,28
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid, Bijeljina, Loznica, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,03	19,53	19,42	19,30
Sombor , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Tuzla, Sarajevo , Mostar, Metković, Mljet	20,05	19,55	19,44	19,32
Beli Manastir , Osijek , Dobož, Zenica, Pelješac	20,07	19,57	19,46	19,34
Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa , Jajce, Livno, Brač, Hvar, Korčula	20,09	19,59	19,48	19,36
Virovitica, Podravska Slatina, Daruvar, Nova Gradiška, Bosanska Gradiška, Banja Luka , Split, Vis	20,11	20,01	19,50	19,38
Bjelovar, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	20,13	20,03	19,52	19,40
Koprivnica, Sisak, Bihać, Biograd	20,15	20,05	19,54	19,42
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin, Zagreb , Slunj, Gospić, Zadar, Dugi Otok	20,17	20,07	19,56	19,44
Maribor , Ptuj, Rogaška Slatina, Krapina, Karlovac, Rab, Pag	20,19	20,09	19,58	19,46
Slovenj Gradec, Celje , Zidani Most, Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	20,21	20,11	20,00	19,48
Dravograd, Mežica, Ljubljana , Postojna, Rijeka	20,23	20,13	20,02	19,50
Jesenice, Kranj, Koper, Rovinj, Pula	20,25	20,15	20,04	19,52
Kranjska Gora , Gorica	20,27	20,17	20,06	19,54

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U SEPTEMBRU 2010. GODINE

MESTO	DATUM			
	3.	10.	17.	24.
Strumica	19,00	18,48	18,35	18,22
Pirot , Radoviš, Đevđelija	19,02	18,50	18,37	18,24
Kladovo, Negotin , Zaječar, Knjaževac, Leskovac, Vranje, Kavadarci	19,04	18,52	18,39	18,26
Bor, Niš , Kumanovo, Skoplje, Veles, Prilep, Bitola	19,06	18,54	18,41	18,28
Vršac, Požarevac, Jagodina , Paraćin, Kruševac, Priština, Tetovo, Ohrid	19,08	18,56	18,43	18,30
Alibunar, Pančevo, Kovin, Smederevo, Smederevska Palanka, Aranđelovac, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Đakovica, Kosovska Mitrovica, Prizren, Debar	19,10	18,58	18,45	18,32
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin, Beograd , Čačak, Peć	19,12	19,00	18,47	18,34
Senta, Bečež, Novi Sad , Ruma, Šabac, Valjevo, Užice, Berane, Kolašin	19,14	19,02	18,49	18,36
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid, Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Pljevlja, Podgorica , Bar, Ulcinj	19,16	19,04	18,51	18,38
Sombor , Osijek, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Tuzla, Foča, Zelenika	19,18	19,06	18,53	18,40
Beli Manastir , Sarajevo , Bileća, Trebinje, Dubrovnik	19,20	19,08	18,55	18,42
Podravska Slatina, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa , Doboj, Zenica, Mostar, Metković, Mljet	19,22	19,10	18,57	18,44
Virovitica, Daruvar, Nova Gradiška, Bosanska Gradiška, Banja Luka , Jajce, Pelješac	19,24	19,12	18,56	18,46
Koprivnica, Bjelovar, Prijedor , Livno, Brač, Hvar, Korčula	19,26	19,14	18,58	18,48
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin , Sisak, Drvar, Knin, Split, Vis	19,28	19,16	19,00	18,50
Maribor , Ptuj, Rogaška Slatina, Krapina, Zagreb , Slunj, Bihać, Šibenik, Biograd	19,30	19,18	19,02	18,52
Slovenj Gradec, Celje , Zidani Most, Karlovac, Gospić, Zadar, Dugi Otok	19,32	19,20	19,04	18,54
Dravograd, Mežica, Crikvenica, Krk, Rab, Pag	19,34	19,22	19,06	18,56
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Postojna, Rijeka, Cres, Lošinj	19,36	19,24	19,08	18,58
Kranjska gora, Gorica, Koper, Rovinj, Pula	19,38	19,25	19,10	19,00

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.